



VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA PODNIKATELSKÁ

FACULTY OF BUSINESS AND MANAGEMENT

ÚSTAV FINANCÍ

INSTITUTE OF FINANCES

KOMPARACE KORPORÁTNÍ DANĚ V ČESKÉ REPUBLICĚ A V POLSKU

COMPARISON OF CORPORATE TAX IN THE CZECH REPUBLIC AND POLAND

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Bc. Michaela Mačalíková

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

doc. Ing. Eva Lajtkepová, Ph.D.

BRNO 2024

Zadání diplomové práce

Ústav:	Ústav financí
Studentka:	Bc. Michaela Mačalíková
Vedoucí práce:	doc. Ing. Eva Lajtkepová, Ph.D.
Akademický rok:	2023/24
Studijní program:	Účetnictví a finanční řízení podniku

Garantka studijního programu Vám v souladu se zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů a se Studijním a zkušebním řádem VUT v Brně zadává diplomovou práci s názvem:

Komparace korporátní daně v České republice a v Polsku

Charakteristika problematiky úkolu:

Úvod

Cíle práce, metody a postupy zpracování

Teoretická východiska práce: charakteristika, funkce a klasifikace daní

Analýza a komparace korporátní daně v České republice a v Polsku

Výpočet a porovnání daňové povinnosti pro vybranou společnost dle české a polské legislativy

Návrhy a doporučení pro další podnikání

Závěr

Seznam použité literatury

Přílohy

Cíle, kterých má být dosaženo:

Cílem práce je komparace zdanění vybrané společnosti korporátní daní v České republice a v Polsku. Aplikačním cílem je výpočet a porovnání korporátní daně pro vybranou společnost podle české a polské legislativy a návrh na doporučení pro její další podnikání.

Základní literární prameny:

KUBÁTOVÁ, Květa . Daňová teorie a politika. 7. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2018. ISBN 978-80-7598-165-3.

NERUDOVÁ, Danuše. Daňová politika v Evropské unii. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2017. ISBN 978-80-7552-682-3.

ŠIROKÝ, Jan. Daně v Evropské unii. 7. vyd. Praha: Leges, 2018. ISBN 978-80-7502-274-5.

VANČUROVÁ, Alena a Hana ZÍDKOVÁ. Daňový systém ČR 2022. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-362-3.

Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Termín odevzdání diplomové práce je stanoven časovým plánem akademického roku 2023/24

V Brně dne 4.2.2024

L. S.

prof. Ing. Mária Režňáková, CSc.
garantka

doc. Ing. Vojtěch Bartoš, Ph.D.
děkan

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá zdaňováním příjmů právnických osob, konkrétně společnosti s ručením omezeným. Práce je rozdělena do několika částí. Teoretická část pojednává obecně o daních. Následuje analýza a komparace daňových systémů České republiky a Polska, především pak korporátní daně obou států. Na příkladu vybraného podniku je vypočtena daňová povinnost, ze které jsou odvozeny návrhy pro budoucí směřování.

Abstract

This thesis examines the taxation of corporate income, specifically focusing on limited liability companies. The work is divided into several sections. The theoretical part discusses taxes in general. This is followed by an analysis and comparison of the tax systems of the Czech Republic and Poland, especially corporate taxes in both countries. Using a selected company as an example, the tax liability is calculated, from which suggestions for future direction are derived.

Klíčová slova

korporátní daň, daňový systém, společnost s ručením omezeným, Česká republika, Polsko

Key words

corporate tax, tax system, limited liability company, Czech Republic, Poland

Bibliografická citace

MAČALÍKOVÁ, Michaela. *Komparace korporátní daně v České republice a v Polsku* [online]. Brno, 2024 [cit. 2024-05-13]. Dostupné z: <https://www.vutbr.cz/studenti/zav-prace/detail/159733>. Diplomová práce. Vysoké učení technické v Brně, Fakulta podnikatelská, Ústav financí. Vedoucí práce doc. Ing. Eva Lajtkepová, Ph.D.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená diplomová práce je původní a zpracovala jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem ve své práci neporušila autorská práva (ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským).

V Brně dne 13. 5. 2024

Bc. Michaela Mačalíková

autor

Poděkování

Mé poděkování patří především paní docentce Ing. Evě Lajtkepové, Ph.D. za odborné vedení mé diplomové práce, za její věcné poznámky, čas a cenné rady, které mi během naší spolupráce věnovala. Dále bych chtěla poděkovat rodině za jejich podporu při studiu a psaní této diplomové práce.

OBSAH

ÚVOD.....	1
1 CÍLE PRÁCE, METODY A POSTUPY ZPRACOVÁNÍ.....	3
1.1 Vymezení hlavních cílů	3
1.2 Metody a postupy zpracování	3
2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE.....	5
2.1 Charakteristika daní	5
2.2 Daňové principy.....	6
2.3 Funkce daní.....	8
2.4 Konstrukční prvky daně.....	10
2.5 Klasifikace daní	12
2.5.1 Přímé daně	13
2.5.2 Nepřímé daně.....	13
2.5.3 Ostatní daňové příjmy.....	14
2.6 Evropská unie a dohody.....	15
2.6.1 Konkurence, koordinace, harmonizace.....	15
2.6.2 Vznik dvojího zdanění	16
2.6.3 Smlouvy o zamezení dvojího zdanění	16
2.6.4 Vyloučení dvojího zdanění	17
3 KOMPARACE KORPORÁTNÍ DANĚ V ČESKÉ REPUBLICĚ A V POLSKU	19
3.1 Daňový systém České republiky.....	19
3.1.1 Přímé daně v České republice.....	21
3.1.2 Nepřímé daně v České republice	22
3.2 Daňový systém Polska	24
3.2.1 Přímé daně v Polsku	26

3.2.2	Nepřímé daně v Polsku	29
3.2.3	Ostatní veřejná plnění	30
3.3	Srovnání daňových systémů obou zemí.....	30
3.4	Založení společnosti s ručením omezeným	36
3.4.1	Společnost s ručením omezeným dle české právní úpravy.....	36
3.4.2	Společnost s ručením omezeným dle polské právní úpravy	37
3.5	Korporátní daň v České republice	38
3.5.1	Daňový subjekt	38
3.5.2	Předmět daně.....	39
3.5.3	Zdaňovací období	39
3.5.4	Osvobození od daně.....	40
3.5.5	Daňově uznatelné a neuznatelné náklady	41
3.5.6	Základ daně.....	45
3.5.7	Sazba daně	47
3.5.8	Slevy na dani.....	48
3.5.9	Platba daně.....	49
3.6	Korporátní daň v Polsku	51
3.6.1	Daňový subjekt	51
3.6.2	Předmět daně.....	52
3.6.3	Zdaňovací období	52
3.6.4	Osvobození od daně.....	53
3.6.5	Daňově uznatelné a neuznatelné náklady	54
3.6.6	Základ daně.....	56
3.6.7	Sazba daně	59
3.6.8	Platba daně.....	60
3.7	Výsledné porovnání korporátní daně v České republice a v Polsku.....	61

4	VÝPOČET A POROVNÁNÍ KORPORÁTNÍ DANĚ PRO VYBRANOU SPOLEČNOST PODLE ČESKÉ A POLSKÉ LEGISLATIVY	68
4.1	Základní údaje o společnosti.....	68
4.1.1	Historie a vznik.....	69
4.1.2	Organizační struktura.....	69
4.2	Výpočet daňové povinnosti	71
4.2.1	Výpočet daně dle české právní úpravy	71
4.2.2	Výpočet dle polské právní úpravy	72
4.2.3	Zhodnocení výpočtů	74
5	NÁVRHY A DOPORUČENÍ PRO DALŠÍ PODNIKÁNÍ.....	76
	ZÁVĚR	81
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	83
	SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK.....	91
	SEZNAM POUŽITÝCH SCHÉMAT	92
	SEZNAM POUŽITÝCH GRAFŮ	93
	SEZNAM POUŽITÝCH TABULEK.....	94
	SEZNAM PŘÍLOH.....	95

ÚVOD

Historie daní jako základního nástroje pro financování veřejných statků a služeb sahá až do starověku. Daně byly od počátku civilizace klíčovým prvkem umožňujícím financování společných potřeb, jako jsou obrana, infrastruktura, veřejná správa a sociální podpora. V průběhu historie se význam daní a způsob jejich vybírání vyvíjel v souladu s ekonomickým, sociálním a politickým vývojem společnosti, což vedlo k evoluci od jednoduchých forem přímého zdanění k dnešním komplexním daňovým systémům, které odrážejí sofistikované hospodářské vztahy v moderní společnosti.

V současné éře globalizace a digitalizace prochází svět dynamickými změnami, které zásadně formují ekonomické a daňové prostředí států. Tyto změny, charakterizované zvýšenou mobilitou kapitálu, zboží a služeb, vyžadují od jednotlivých států nejen pružnou reakci, ale také adaptaci jejich daňových systémů, aby si zachovaly svou konkurenceschopnost na mezinárodním trhu. V tomto kontextu hraje daňová politika klíčovou roli, jelikož ovlivňuje nejen konkurenceschopnost zemí, ale i jejich schopnost přilákat zahraniční investice a podporovat inovace. Daně z příjmů právnických osob neboli korporátní daně, jsou přitom obzvláště významné, neboť mají přímý vliv na podnikatelské rozhodování a umístění investic.

Tato práce si klade za cíl prozkoumat a porovnat korporátní daňové systémy České republiky a Polska, dvou zemí, které se v dnešním globalizovaném světě stávají pro mnohé mezinárodní podniky atraktivními lokalitami pro jejich podnikání. V České republice jsou společnosti s ručením omezeným (s.r.o.) oblíbenou volbou pro podnikání díky snadnému založení a omezenému ručení společníků. Tato popularita vzrostla po legislativní změně v roce 2014, kdy minimální základní kapitál byl snížen na 1 Kč, čímž se podstatně snížily bariéry pro vstup na trh pro nové podnikatele. Flexibilita, nízké počáteční náklady a ochrana osobního majetku společníků předávají společností s.r.o. výhodu, zatímco z pohledu věřitelů může být nízký základní kapitál považován za potenciální riziko.

Pro porovnání podmínek v obou zemích bude tato práce analyzovat a srovnávat daňové systémy České republiky a Polska, přičemž zohlední aktuální legislativní rámec, sazby daně z příjmů právnických osob, daňové úlevy a odpočty. Zvláštní pozornost bude

věnována tomu, jak mohou rozdíly v daňových systémech ovlivnit rozhodnutí společností zakládat pobočky v těchto zemích.

Získané informace o daňových režimech a postupech stanovení korporátní daně v České republice a Polsku budou aplikovány na konkrétní případovou studii české společnosti s ručením omezeným. Analýzou její potenciální daňové povinnosti v obou zemích a dopadů těchto povinností na mezinárodní zdaňování příjmů bude možné lépe pochopit výhody a výzvy, které s sebou přináší podnikání v rámci těchto dvou rozdílných daňových systémů.

1 CÍLE PRÁCE, METODY A POSTUPY ZPRACOVÁNÍ

Tato kapitola udává představu základního cíle diplomové práce. Poté popisuje metody a postupy zpracování, na jejichž základě bude těchto cílů dosaženo.

1.1 Vymezení hlavních cílů

Hlavním cílem diplomové práce je komparace korporátní daně v České republice a v Polsku. Z teoretické části bude vycházet srovnávací analýza, která porovná daňové systémy obou států se zaměřením na věcnou, časovou a osobní působnost daně z příjmů právnických osob, v našem případě společnosti s ručením omezeným.

Aplikačním cílem bude stanovení výpočtu korporátní daně pro vybranou společnost s ručením omezeným. Ta bude vypočtena jak pro Českou republiku, tak pro Polsko, v němž má společnost záměr rozšiřovat svou ekonomickou činnost. Na základě stanovené daňové povinnosti bude proveden konkrétní výpočet a podána doporučení, jak daňovou povinnost poplatníků optimalizovat. Výsledná daň bude stanovena dle platné české a polské legislativy s využitím údajů z účetnictví vybrané společnosti.

Tyto cíle budou dosaženy pomocí vymezení a důsledné rešerše související literatury k danému tématu a platných právních předpisů obou států, dále pak plného využití poskytnutých informací ze strany daňově relevantních institucí. Takto získané materiály v teoretické rovině budou následně aplikovány v rovině praktické, zejména pro kalkulaci a srovnání daňových dopadů na modelovém podniku a navržení efektivní strategie pro zvládnutí daňových povinností ve dvou různých jurisdikcích.

1.2 Metody a postupy zpracování

K naplnění výše stanovených cílů bude aplikováno několik metod, a to zejména metod deskripce, analýzy, komparace, syntézy, abstrakce, klasifikace a metoda dedukce. Popisný přístup nám umožní podrobně charakterizovat teoretické aspekty korporátní daně v úvodní části práce. Klíčovou metodou bude metoda komparace, která nám poskytne nástroje k identifikaci podobností a rozdílů mezi dvěma podobnými prvky, jevy či úkazy dle předem věcně, časově či prostorově vymezených kritérií. Metoda analýzy bude použita pro rozčlenění problematiky na snadněji uchopitelné segmenty

korporátní daně. Oproti tomu, metoda syntézy shrne všechny podstatné souvislosti z vícero pramenů a sjednotí je do uceleného celku, což poskytne širokou základnu pro formulaci komplexních návrhů a doporučení k optimalizaci daňových povinností poplatníků. Vzhledem k tomu, že je problematika korporátní daně rozsáhlou záležitostí, budou pomocí metody abstrakce jednotlivé prameny rozlišovány dle relevantnosti a důležitosti. V závěru práce bude využito metod klasifikace a dedukce pro formulaci závěru, definování vlastních návrhů řešení a následných specifických doporučení pro další podnikání vybrané společnosti (1).

Při psaní diplomové bude klíčovým zdrojem informací platná legislativa obou států. Pro účely přepočtu měny budu postupovat dle pokynu GFŘ-D-63 „Stanovení jednotných kurzů za zdaňovací období 2023“ viz § 38 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném do 31. 12. 2023. K přepočtu bude využit kurz 5,31 CZK/PLN, který umožní porovnání vypočtené daňové povinnosti (2, s. 3).

2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE

V této kapitole jsou definovány a vysvětleny základní pojmy, které jsou fundamentální pro pochopení problematiky zdaňování právnických osob. V podkapitolách se budeme nejdříve zabývat pojmem daně jako takovým, nastíníme si jejich vznik a účel výběru, jejich klasifikaci, funkce a další relevantní aspekty, jež jsou pro tuto práci nezbytné a zásadní. Tato teoretická východiska budou sloužit jako základ pro následnou analytickou část práce, kde budou aplikována a dále rozvedena.

2.1 Charakteristika daní

Daně mají stejně dlouhou historii jako stát. Vyskytují se už od starověku, kdy začaly vnikat první organizované státy a peněžní hospodářství. Daně byly prvně vybírány v naturální podobě. Zatímco se ve starém Egyptě povinně odváděla část výtěžků z půdy nebo část živnostenských výrobků, tak ve starém Řecku mělo daňové plnění dobrovolný charakter a jejich platba byla závislá na občanské uvědomělosti (3, s. 13).

V současné daňové teorii existuje množství definic daně, které se snaží tento pojem co nejpřesněji vymežit.

Kubátová charakterizuje daň jako povinnou, nenávratnou platbu stanovenou zákonem, která je určena pro veřejný rozpočet, aniž by bylo za ni poskytnuto přímé protiplnění občanu. Daň může být vybírána buď pravidelně v definovaných časových periodách, jako je roční odvod daně z příjmů, nebo může být nepravidelná a její splacení je vázáno na specifické situace, jako například při převodu vlastnictví nemovitostí (4, s. 15-16).

Široký pojímá daň jako zákonem stanovenou povinnost, která ekonomickému subjektu nenávratně odčerpává část jeho nominálního důchodu (3, s. 11).

Pod termínem daň je třeba chápat peněžité plnění. Pro účely daňového řádu jsou dále zahrnovány cla a poplatky. Daní se však v rámci daňového řádu rozumí také peněžité plnění, při jehož správě se postupuje podle tohoto zákona, a peněžité plnění v rámci dělené správy (5, s. 9).

V zahraniční literatuře je daň často vysvětlována jako peněžní částka určená na podporu vlády, vybíraná z příjmů, transakcí nebo majetku (6, s. 419).

Murphy popisuje daň jako povinný příspěvek do státního rozpočtu, odváděný státem z příjmů jednotlivců a podniku, nebo připočítávaný k ceně některých výrobků, služeb a transakcí (7, s. 30).

Jak již bylo výše uvedeno, pojem daň je interpretován v různých zdrojích, různými autory, a to především na základě oboru, ve kterém působí. Shodu nachází v definici, že daní se rozumí určité peněžní plnění, které je povinné a nenávratné a nenáleží za něj protiplnění.

Definice daně v České republice je uvedena v § 2 daňového řádu odst. 3. „*Daní se pro účely tohoto zákona rozumí a) peněžité plnění, které zákon označuje jako daň, clo nebo poplatek, b) peněžité plnění, pokud zákon stanoví, že se při jeho správě postupuje podle tohoto zákona, c) peněžité plnění v rámci dělené správy.*“ (8)

Naproti tomu polský právní řád definuje daň jako „...*veřejnoprávní, neekvivalentní, vynutitelné a nenávratné peněžité plnění ve prospěch státní pokladny, vojvodství, okresu nebo obce, stanovené na základě zákona.*“ (9)

2.2 Daňové principy

Od dob Adama Smithe zůstávají základní kritéria pro kvalitní daňový systém a specifické daně v podstatě stejná. Principy, které Smith formuloval ve svých slavných "daňových kánonech" jsou dodnes široce přijímány, přičemž současní teoretici se odlišují hlavně v detailním rozvedení těchto principů, nikoli v základních názorech k nim samotným (4, s. 41-42).

a) Princip spravedlnosti

Princip spravedlnosti souvisí s výběrem na základě dvou klíčových kritérií. Prvním z nich je zdaňování poplatníků dle užitku. První z nich se zakládá na ideji zdaňování podle užitku. Tu lze chápat tak, že spravedlivost spočívá v tom, aby míra, jakou jednotlivci přispívají na veřejné výdaje, reflektovala užitek, který získávají ze spotřeby veřejných statků, transferů a poskytnutých veřejných služeb. Avšak tento koncept čelí dvěma významným výzvám. Jednak v praxi není snadné nebo možné objektivně určit, jak velký užitek každý poplatník či domácnost z veřejných služeb získává. Kromě toho tento přístup nepodporuje přerozdělovací funkci daní a neřeší problematiku vyrovnávání příjmových rozdílů mezi obyvatelstvem. Nadřazeným přístupem u většiny daní je

v tomto případě zásada zdaňování dle schopnosti daňové úhrady poplatníkem. Výše takové daňové povinnosti by měla odpovídat zásadám horizontální a vertikální spravedlnosti. Horizontální spravedlnost zastává myšlenku, že osoby s podobným ekonomickým postavením, například se stejným příjmem či majetkem, by měly platit identickou míru daně. Vertikální spravedlnost pak klade důraz na progresivitu daně, což znamená, že ti s vyšším příjmem či větším majetkem by měli přispívat do veřejného rozpočtu ve větší míře než ti s nižším příjmem, aby se dosáhlo spravedlivějšího rozdělení bohatství a snížily příjmové nerovnosti (3, s. 36-37) (10, s. 390-391).

b) Princip efektivnosti

Efektivnost daní je možné posuzovat ze dvou pohledů. Jedním je vliv na tržní mechanismus. To znamená, že daně mohou ovlivňovat chování poplatníků a tržní interakce mezi nimi, což může mít dopad na fungování trhu a ekonomiky jako celku. Daně mohou například ovlivňovat ceny a poptávku po určitých zbožích nebo službách, což může mít vliv na rozdělení zdrojů a alokaci produkce v ekonomice (3, s. 37). Je proto důležité, aby byly daně stanoveny a vybírány tak, aby co nejméně ovlivňovaly tržní mechanismus a přispívaly k jeho efektivnímu fungování. Druhým aspektem je výše nákladů spojených s výběrem daní. Přímé i nepřímé náklady spojené se správou a výběrem daní by měli být co nejnižší. Proto je důležité minimalizovat tyto náklady, zároveň však zajistit výběr všech zákonem uložených daní do veřejných rozpočtů. V důsledku této snahy se ve většině zemích uplatňuje centralizace správy a výběru daní, což umožňuje optimalizovat procesy a snižovat náklady související s daňovou administrativou (10, s. 402).

c) Princip omezení negativních vlivů

Efektivita souvisí s požadavkem, aby daně nepůsobily negativně na ekonomické chování subjektů. Nabídková stránka ekonomiky nesmí být potlačována, aby se dlouhodobě neomezoval růst. Daně tedy nemají omezovat pracovní motivaci občanů, ochotu spořit či přijímat podnikatelská rizika. Pokud daně ovlivňují chování poplatníků, měly by ho stimulovat správným směrem, který podporuje pozitivní ekonomické pobídky (11, s. 19).

d) Princip makroekonomické pružnosti

Daňový systém by měl nejen zajistit dostatečné příjmy do veřejných rozpočtů, ale také vytvořit prostředí pro použití daní jako nástroje makroekonomické regulace. To implikuje, že by měl umožnit používání daní k ovlivňování ekonomiky a stabilizaci hospodářského cyklu (12, s. 41) (11, s. 19). Jinými slovy, daňový systém by měl být flexibilní a umožnit využití daní k cílenému ovlivňování celkové ekonomické aktivity, s cílem podporovat růst a zajišťovat ekonomickou stabilitu.

e) Právní perfektnost a politická průhlednost

Dobrý daňový systém musí být právně perfektní, protože jen tak bude účinný. Nepřesné a vágní formulace v daňových legislativách vždy narušují předem nastavené parametry a umožňují se jejich vyhnoutí, na druhé straně uvádí daňový subjekt do nejistoty (12, s. 42).

„Proto jsou vždy lepší takové daně, u nichž je zřejmé, kdo je ve skutečnosti platí než ty, u nichž daňový přesun způsobuje ztrátu této informace.“ (11, s. 20)

Současná daňová politika se stále více zaměřuje na zvyšování odolnosti systému proti možným daňovým únikům. To znamená, že implementací nových mechanismů se snaží minimalizovat daňové úniky a zajistit, aby poplatníci řádně plnili své daňové povinnosti. Je pravda, že nelze splnit všechny tyto požadavky současně. Některé požadavky se mohou navzájem vylučovat, a proto je nezbytné stanovit priority a rozhodnout, které aspekty jsou pro vytvoření „nejspravedlivějšího“ daňového systému klíčové. To znamená, že se musí zvážit, které požadavky jsou nejdůležitější a jak se dají nejlépe zohlednit v praxi. Toto rozhodnutí je vždy spojeno s určitou mírou subjektivního posouzení a může se lišit v závislosti na konkrétních okolnostech a úhlu pohledu (12, s. 43).

2.3 Funkce daní

Daně hrají v ekonomice víceúčelovou roli. Jejich nejdůležitější úlohou je poskytovat státu prostředky na financování veřejných služeb a investic (jako jsou například platy státních zaměstnanců, investice do rozvoje infrastruktury nebo poskytování veřejných služeb jako je zdravotnictví či školství), a tak umožnit provádění fiskální politiky. Jedná

se o tzv. **fiskální funkci** daně, kterou plní poskytováním finančních prostředků do veřejných rozpočtů (3, s. 20) (11, s. 17) .

Alokační funkce umožňuje získávat finanční prostředky k financování veřejných statků, které jsou často příčinou selhávání tržních mechanismů, nebo jako přímé výdaje do dílčích odvětví veřejného sektoru (13, s. 85).

Redistribuční funkce je důležitá pro udržení sociální stability a zajištění spravedlivého rozdělování bohatství a příjmů mezi občany. Tato funkce se často používá k odstranění nerovností v příjmech a zajišťuje, aby byly veřejné statky a služby dostupné pro všechny členy společnosti. Často se uplatňuje prostřednictvím různých daňových sazeb a poskytováním daňových úlev, které jsou zaměřeny na zvýšení příjmů nižších a středních příjmových skupin (11, s. 17).

Stabilizační funkce se zaměřuje na to, jak daně mohou pomoci zmírnit cyklické výkyvy, stabilizovat ekonomiku a chránit ji před krizovými situacemi. Například pokud ekonomika prochází obdobím růstu a inflace, vláda může zvýšit daňovou zátěž, aby omezila spotřebu a podpořila snížení inflace. Na druhou stranu, pokud ekonomika prochází obdobím recese, vláda může snížit daňovou zátěž, aby podpořila spotřebu a pomohla zvýšit ekonomickou aktivitu (3, s. 20).

Dle Vančurové a Zídkové lze dani přisoudit ještě jednu funkci, a to **funkci stimulační**. Vymezit lze pozitivní i negativní stimulaci. Pozitivní stimulace se obvykle provádí prostřednictvím daňových úlev a odpočtů, které mají za cíl podpořit investice a podnikatelské aktivity, které mohou přispět k ekonomickému růstu a rozvoji. Negativní stimulace se naopak provádí prostřednictvím vyššího zdanění u výrobků nebo aktivit, které škodí životnímu prostředí nebo zdraví lidí, s cílem tyto aktivity omezit (12, s. 4).

Všechny tyto funkce daně jsou úzce provázány a mají tedy důležitý vliv na fungování ekonomiky a společnosti, přičemž jejich specifická aplikace se může lišit v závislosti na prioritách a potřebách konkrétního státu.

2.4 Konstrukční prvky daně

Daně jsou ukládány na základě zákona, který stanoví a specifikuje základní daňové náležitosti upravující daňový právní vztah. Jinými slovy se jedná o základní konstrukční prvky daní (13, s. 89).

Mezi základní konstrukční prvky patří:

- daňový subjekt,
- předmět daně,
- osvobození od daně,
- základ daně a zdaňovací období,
- odpočty od základu daně,
- sazba daně,
- slevy na dani (12, s. 5).

Daňovým subjektem je každá osoba, která je povinna odvádět nebo platit daň. Mezi daňové subjekty patří poplatníci a plátcí daně (14, s. 11). **Daňový poplatník** je povinen odvádět určitou daň nebo poplatek ze svých vlastních prostředků. Zatím co **plátcí daně** zákon ukládá vybírat daň od daňových poplatníků a odvádět ji do příslušných rozpočtů (15, s. 47).

Předmětem daně obecně rozumíme veličinu, ze které se daň vybírá. Nejstarším způsobem zdanění jsou daně z hlavy, které se vztahují přímo na daňový subjekt. V České republice má alternativní charakter místní poplatek za užívání a odstraňování komunálního odpadu, který stanoví obec na základě zákonného maxima buď na občana („daň z hlavy“) nebo v závislosti na množství odpadu. Majetkové daně jsou velmi oblíbené doplňkové daně vybírané od poplatníků, neboť předmět daně je viditelný a evidence není nikterak administrativně náročná. Důchodové daně jsou relativně mladým objektem zdanění. V současné době se tyto daně spojují s funkcemi stimulace a redistribuce a jsou intenzivně využívány jako ekonomický nástroj. Nicméně podíl důchodových daní na daňových příjmech v posledních desetiletích klesá, což je dáno jejich nepopulárností a tím, že vysoké důchodové daně mohou omezovat ekonomickou aktivitu nebo dokonce vyhánět poplatníky do zahraničí. Daně ze spotřeby jsou konstrukčně rozmanité a bývají značně komplikované. K daním ze spotřeby se přidávají

i nejmladší daně zaměřené na ochranu životního prostředí, známé také jako ekologické nebo zelené daně. Tyto daně se vztahují na aktivity nebo produkty, které jsou považovány za škodlivé pro životní prostředí, a jejich výše je stanovena tak, aby byly pro daňový subjekt dostatečně motivující k omezení těchto aktivit nebo ke změně postoje k životnímu prostředí (12, s. 8-10) (16, s. 109-110).

Osvobození od daně určuje, které části předmětu daně nejsou daněny a daňový subjekt tedy není povinen ani oprávněn zahrnout je do základu daně. To znamená, že veškeré výdaje související s tímto osvobozením, nemohou být užity ke snížení základu daně. Tato osvobození mohou být někdy záměrně opuštěna, aby bylo možné optimalizovat daňové zatížení (12, s. 10).

Základ daně je kvantifikovaný předmět daně, který je zákonem upravený a vyjádřený v měřitelných jednotkách (fyzikálních nebo v korunách). Správné určení základu daně je fundamentální pro bezchybný výpočet daně. Od způsobu vyjádření daňového základu se odvíjí i typ použité daňové sazby. Například u daně z příjmu fyzických osob se daňový základ vyjadřuje jako hodnota příjmu, a proto se používají progresivní sazby daně.

U daňových předmětů, jako je spotřební daň nebo daň z přidané hodnoty, se daňový základ vyjadřuje jako hodnota zdaněného předmětu, a proto se používají pevné sazby daně (12, s. 12).

Zdaňovací období v zákoně není zcela jednoznačně stanoveno zdaňovací období pro právnické osoby, na rozdíl od daně z příjmů fyzických osob (13, s. 112). Podle §21a zákona může být zdaňovacím obdobím:

- kalendářní rok,
- hospodářský rok,
- období od rozhodného dne fúze/rozdělení nebo převodu jmění do konce kalendářního/hospodářského roku, ve kterém se přeměna/převod staly účinnými,
- účetní období, pokud je delší než nepřetržitě po sobě jdoucích 12 kalendářních měsíců (17, s. § 21a).

Odpočty od základu daně slouží jako důležitý stimulační nástroj tím, že podporují určité druhy činností nebo investic. Odpočty se dělí na standardní a nestandardní,

přičemž každý typ lze aplikovat absolutně nebo relativně. Standardní odpočty jsou stanoveny zákonem a jsou využívány široce zejména u daně z osobních důchodů. Zatímco nestandardní odpočty jsou individuálně stanovené, jedná se například o bezúplatná plnění na charitativní a veřejně prospěšné účely (12, s. 14).

Sazba daně je výpočtovým algoritmem, dle kterého se ze základu daně stanoví daňová povinnost. Daňová sazba může být buď pevná nebo relativní. Pevná sazba se používá například u jednotkových daní (nebo u historické daně z hlavy), kdy je daněný subjekt povinen zaplatit fixní částku. Pohyblivá sazba je procentuální částka z daněného předmětu nebo z daňového subjektu. Tyto valorické daně mohou mít buď lineární nebo progresivní charakter. Při lineární dani zůstává sazba konstantní při růstu daňového základu. Progresivní daň má rostoucí sazbu při růstu daňového základu. Dopad progresivní daně může být buď kontinuální (klouzavý) nebo stupňovitý (14, s. 13) (15, s. 48).

Slevy na dani snižují základní částku daně a lze je členit podle různých hledisek. Může být buď absolutní nebo relativní. Absolutní sleva na dani je stanovená pevnou částkou, může být buď na jeden výpočet daně nebo na jednotku stanovenou zákonem. Relativní sleva na dani snižuje daň o stanovený procentní díl. Tato forma slevy na dani se často používá ke snížení daně z příjmů nebo ke zvýhodnění určitých skupin lidí nebo aktivit. Dále lze slevy na dani rozdělit na standardní a nestandardní. Standardní jsou slevy jsou přímo stanoveny zákonem, jedná se například o slevu na poplatníka. Nestandardní jsou prokazatelně vynaložené výdaje, o které lze snížit základní částku daně, v ČR jediná sleva za umístění dítěte u daně z příjmu fyzických osob (12, s. 23-24).

2.5 Klasifikace daní

Daně lze klasifikovat podle různých kritérií, která reflektují jejich rozmanitost a specifika. Z hlediska předmětu zdanění lze daně rozlišit na důchodové, které zahrnují zdanění příjmů jednotlivců nebo firem; majetkové, zaměřené na zdanění majetku jako jsou nemovitosti nebo dědictví; a daně ze spotřeby, které jsou aplikovány na prodej zboží a služeb. V závislosti na tom, jak se daňová sazba mění vůči výši zdanitelného příjmu nebo základu, můžeme daně kategorizovat jako proporcionální, kde sazba zůstává konstantní bez ohledu na výši příjmu; progresivní, kde vyšší příjem podléhá vyšší daňové sazbě; nebo regresivní, kde vyšší příjmy jsou zatíženy nižší daňovou

sazbou. Nejznámějším a nejužívanějším rozdělením je rozdělení dle dopadu na poplatníka, z tohoto hlediska se daně dělí na přímé a nepřímé (4, s. 19-29).

2.5.1 Přímé daně

Přímé daně lépe vyhovují spravedlnosti, právě pro svoji adresnost a lepšímu reflektování platební schopnosti jednotlivých subjektů. Na rozdíl do nepřímých daní, jež jsou zakomponovány do cen produktů a služeb, poskytují větší transparentnost a jsou tedy rovněž intenzivněji pociťovány. Negativně dopadají na nabídku práce a úspory, přičemž jejich přirozená míra je vrozeným předpokladem zdravé ekonomiky (18, s. 112-113). Přímé daně se vyměřují bezprostředně poplatníkovi na základě jeho příjmu nebo majetku. Poplatník se jim nemůže vyhnout nebo přenést jejich zatížení na jiné ekonomické subjekty. Přímé daně lze tedy dále rozdělit na daně důchodové, nazývané taky jako příjmové a daně majetkové. V posledních dvou desetiletích se snižuje podíl důchodových daní v daňových mixech, který je pozorovatelný i v České republice, kde tento typ daní nikdy nebyl dominantní (3, s. 25-26) (12, s. 46)

2.5.2 Nepřímé daně

Nepřímé daně jsou daně jsou neadresné, což znamená, že nejsou zúčtovány s příjmem nebo majetkem dané osoby nebo společnosti, ale jsou implicitně zahrnuty v ceně zboží nebo služby, které jsou nakupovány nebo používány. U nepřímých daní existují dva subjekty: poplatník a plátce daně. Zatímco poplatník fakticky hradí daň přímo v podobě vyšší ceny za zboží nebo služby, plátce ji odevzdává finančnímu úřadu jménem poplatníka (4, s. 20). Lze je dále kategorizovat na **všeobecné** ("ad valorem") a **selektivní daně** (daně jednotkové) (13, s. 87) (3, s. 26).

Nepřímé daně jsou v poslední době stále populárnější a jejich podíl roste. To se děje nejen díky rostoucí roli daně z přidané hodnoty v daňových systémech vyspělých zemí, ale i díky zavádění nových typů selektivních daní ze spotřeby (12, s. 49).

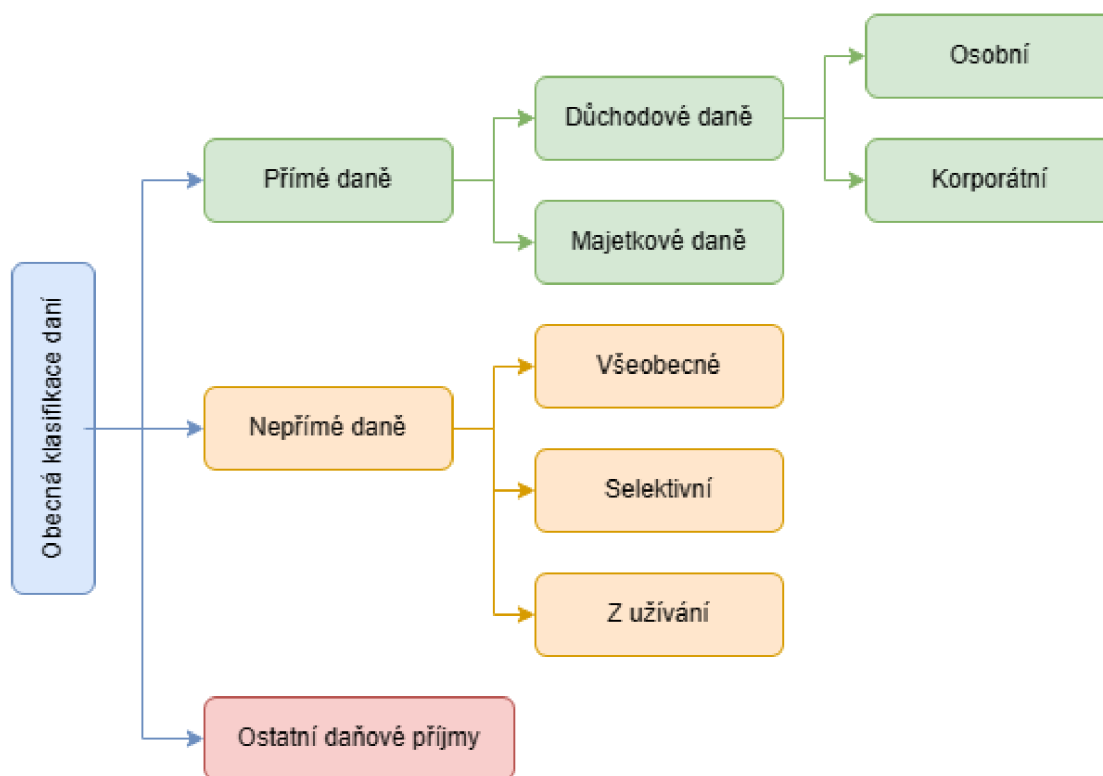


Schéma č. 1: Obecná klasifikace daní
(Zdroj: vlastní zpracování dle (12))

2.5.3 Ostatní daňové příjmy

Ostatní daňové příjmy zahrnují různé druhy příjmů, které nemohou být jednoznačně zařazeny do hlavních kategorií přímých a nepřímých daní. Specifické postavení má sociální pojistné, které zabírá klíčovou část finančních prostředků státního rozpočtu. Mezi sociální pojistné spadá pojistné na sociální zabezpečení, které má v České republice nejvýraznější dynamiku a pojistné na zdravotní pojištění, jenž představuje veřejný příjem, ačkoliv je inkasován prostřednictvím zdravotních pojišťoven (12, s. 51) (19, s. 38-39).

2.6 Evropská unie a dohody

Globalizace společenských a ekonomických procesů probíhající v druhé polovině 20. století se nevyhýbá ani oblasti daní, přičemž umožňuje daňovým subjektům, ať už prostřednictvím legálních či nelegálních praktik, přesunout daňové základy do zemí s nižším zdaněním, čímž se záměrně vyhýbají svým daňovým povinnostem (4, s. 154).

2.6.1 Konkurence, koordinace, harmonizace

Regionální seskupení Evropské Unie, jež umožňuje volný pohyb lidí, kapitálu, zboží a služeb, vytváří prostor pro snadné převody daňových základů. Poplatníci se snaží snižovat daňové zatížení, což v mezinárodním kontextu vyvolává takzvanou **daňovou konkurenci** mezi státy. Cílem daňové konkurence je vytvořit příznivé daňové prostředí, které by přitahovalo podniky a investory do dané země, prostřednictvím výhodných daňových režimů (4, s. 154).

„Z tohoto důvodu je daňová soutěž velmi významným faktorem přispívajícím k liberalizaci světové ekonomiky, neboť vytváří tlak na snižování daní a snižování vládních výdajů.“ (20, s. 11)

Daňová konkurence mezi státy EU může být zdravá a prospěšná pro ekonomiku, ale může také vést ke zneužívání daňových prázdнин a daňovým únikům (4, s. 154).

Daňová koordinace je prvním stupněm sbližování daňových systémů v rámci Evropské unie. Znamená to vytváření bilaterálních nebo multilaterálních schémat zdanění za účelem omezení arbitrážních obchodů. Cílem daňové koordinace je zajistit, aby daňové subjekty nehledaly možnosti, jak se vyhnout placení daní nebo jak maximalizovat daňové úlevy prostřednictvím přesunů aktiv nebo zisků mezi zeměmi s různými daňovými systémy. Jedním z typických výsledků daňové koordinace jsou vzorové smlouvy o zamezení dvojího zdanění. Daňová koordinace je občas chápána jako předstupeň daňové harmonizace, oproti níž zahrnuje širší oblast působnosti například u mezinárodních organizací jako je OECD a MMF (4, s. 155-156) (21, s. 30).

Daňová harmonizace znamená sladění a koordinaci vnitrostátních daňových systémů a jednotlivých daní na základě zásady dodržování společných pravidel zúčastněných zemí. Primární právní rámec všech integračních procesů EU původně představovaly tzv.

Římské dohody z roku 1957, ty byly následně změněny a rozšířeny novými smlouvami, ale jejich základní principy a cíle zůstaly nedotčené. Harmonizace může zahrnovat jak konstrukci daní, tak jejich správu (21, s. 30-31).

Za negativní stránky harmonizace lze považovat například pomalejší růst ekonomiky, nadměrnou expanzi ve veřejném sektoru či ztrátu fiskální autonomie členských zemí. Existují ovšem významné argumenty hovořící jednoznačně ve prospěch harmonizace, a které často převažují potenciální negativa (20, s. 11).

2.6.2 Vznik dvojího zdanění

Dvojí zdanění je situace, kdy nastává dvojnásobné nebo vícenásobné zdanění téhož předmětu daně, stejnou nebo obdobnou daní. Dvojí zdanění může mít ekonomický nebo právní charakter. Ekonomické dvojí zdanění nastává, pokud je určitý příjem zdaněn více než jednou u různých daňových subjektů. Je běžné, že ve mnoha státech existuje víceúrovňová organizace výnosů veřejných rozpočtů. Tato struktura může vyústit ve dvojí zdanění, když je příjem zatěžován daní z centrální úrovně státu a zároveň daní z nižších územně správních jednotek až na úroveň jednotlivých obcí. Toto se označuje jako dvojí zdanění právní a může vyvolávat vícenásobnou daňovou povinnost u stejného poplatníka (22, s. 32-33).

Mezinárodní dvojí zdanění je odlišné od vnitrostátního zdanění. Není úmyslně zavedeno zákonodárci a není motivováno přímými ekonomickými nebo fiskálními záměry. Vzniká přirozeně z široké konstrukce daňové rezidence občanů a podniků v jednotlivých státech a z vymezení zdrojů zdanitelných příjmů daňových nerezidentů. Tento jev je důsledkem rozdílů mezi daňovými systémy jednotlivých států, což vede k nechtěnému překrývání daňových povinností (22, s. 32-33).

2.6.3 Smlouvy o zamezení dvojího zdanění

Smlouvy o zamezení dvojího zdanění představují klíčový nástroj mezinárodního daňového práva, jehož hlavním úkolem není zavádění nových druhů daní, ale modifikace a doplnění již existujících národních daňových režimů za účelem prevence dvojího zdanění a daňových úniků. Tyto smlouvy usilují o eliminaci dvojího zdanění a nezdanění ve více státech, zajištění spravedlivé daňové konkurence, prevenci daňových úniků a zaručení rovného zacházení se všemi daňovými subjekty (20, s. 169).

V závislosti na oblasti působnosti se smlouvy o zamezení dvojího zdanění dělí na komplexní – týkající se veškerých příjmů a na omezené – týkající se specifického druhu příjmů. Dle počtu smluvních stran je můžeme dále dělit na bilaterální – smluvními stranami jsou dva státy, dále pak multilaterální – je zapojeno více smluvních stran (23, s. 176).

Zpravidla se jedná o bilaterální smlouvy, které se uplatňují ve dvou modelových konvencích:

- model OECD – smlouva typicky uzavíraná mezi vyspělými státy, právo zdanit ponecháno státu rezidentury poplatníka,
- model OSN – smlouva uzavíraná s vyspělými rozvojovými zeměmi, právo zdanit ponecháno státu zdroje (24, s. 18).

Za třetí konvenci lze považovat specifický americký model, který se od již zmíněných liší konceptem rezidenství. Americký daňový model se vymezuje specifickým přístupem k určení daňové rezidence, který se značně liší od přístupů, jež jsou aplikovány v rámci modelů OECD a OSN. Zatímco tyto mezinárodní modely stanoví daňovou rezidenci na základě širšího spektra kritérií, včetně místa trvalého bydliště, centra životních zájmů nebo místa získávání příjmů, americký model striktně navazuje daňovou rezidenci na státní občanství dané osoby (20, s. 171).

2.6.4 Vyloučení dvojího zdanění

Pro účely vyloučení dvojího zdanění stanoví úmluva dvě kategorie pravidel, které určují rozdělení práva na zdanění mezi smluvními státy. První kategorie (články 6 až 21) specifikuje, jaký stát má právo zdanit různé typy příjmů a kapitálu – stát zdroje nebo stát rezidence. Článek 22 dělá totéž pro kapitál. Pro řadu položek příjmů a kapitálu je výlučné právo na zdanění přiznáno jednomu ze smluvních států, což zabraňuje dvojímu zdanění. Tento stát obvykle bývá státem, jehož je daňovým rezidentem. V případě ostatních položek příjmů a kapitálu není právo na zdanění výlučné. Pro dvě třídy příjmů (dividendy a úroky) je právo na zdanění přiznáno oběma státům, přičemž stát zdroje má omezení na maximální výši daně, kterou lze uvalit. Druhá kategorie pravidel (články 23 A a 23 B) se zaměřuje na případy, kdy je státu zdroje nebo sídla přiznáno plné nebo

omezené právo na zdanění, přičemž stát rezidence je povinen poskytnout úlevy, aby se zabránilo dvojímu zdanění (25, s. 8).

Smlouvy o zamezení dvojího zdanění dle modelu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) umožňují smluvním státům použít následující metody k zamezení dvojího zdanění:

- metodu vynětí (úplného, s výhradou progresse),
- metodu zápočtu (úplného, prostého) (23, s. 182).

Metoda vynětí

Metoda vynětí je přístup, podle kterého je příjem nebo kapitál, jenž podléhá zdanění ve státě zdroje nebo sídla, je osvobozen od daně ve státě rezidence, ale může být zohledněn při stanovování sazby daně pro zbývající příjem nebo kapitál daňového poplatníka (25, s. 10).

Tato metoda je charakteristická především pro některé starší bilaterální daňové dohody o zamezení dvojího zdanění (například v SRN nebo Velké Británii) a zásadně se nepoužívá pro dividendy, úroky a licenční poplatky. Existují dvě základní podoby této metody – vynětí úplné a vynětí s výhradou progresse. Česká republika nemá stanovenou progresivní sazbu daně, takže úplné vynětí se provádí i v případě, kdy dohoda o zamezení dvojího zdanění stanoví vynětí s výhradou progresse (22, s. 40-41).

Metoda zápočtu

Metoda zápočtu je klíčovým nástrojem v mezinárodních smlouvách o zamezení dvojího zdanění. Podle této metody, příjem nebo kapitál zdanitelný ve státě zdroje nebo sídla, podléhá dani ve státě bydliště. Daň vybíraná ve státě zdroje nebo sídla se ale započítá na daň vybíranou ve státě bydliště z tohoto příjmu nebo kapitálu (25, s. 10).

V mezinárodním kontextu existují dvě primární metody zápočtu, a to úplný zápočet a prostý zápočet. Ujednání o úplném zápočtu zavazuje smluvní státy k akceptaci celé daně zaplacené z určitého příjmu ve státě zdroje. Tento přístup může vést k situaci, kdy daň zaplacená ve státě zdroje může snížit i daňovou zátěž na jiné příjmy v státě rezidence, což nabízí výraznou daňovou úlevu. Naproti tomu, prostý zápočet omezuje výši odpočitatelné daně na částku, která by byla zaplacená na stejný příjem ve státě rezidence. Tímto způsobem se zabrání situaci, kde by poplatník mohl profitovat z vyšších daní zaplacených v zahraničí (22, s. 35-37).

3 KOMPARACE KORPORÁTNÍ DANĚ V ČESKÉ REPUBLICE A V POLSKU

V předchozí kapitole jsme se seznámili s daněmi, jejich klasifikací, funkcemi a mezinárodním charakterem. Tato kapitola bude zaměřena na představení daňového systému České republiky a Polska a na definování pojmů souvisejících s korporátní daní. Následně bude provedena komparace samotné korporátní daně.

3.1 Daňový systém České republiky

Daňový systém České republiky v zásadě reflektuje charakteristiky systémů vyspělých a obzvláště evropských zemí (26).

Daňovou strukturu naší daňové soustavy lze charakterizovat pomocí tzv. daňového mixu. Jedná se o podíl jednotlivých daní na celkovém daňovém výnosu. Ten vypovídá o tom, jaké dani dává stát přednost a které naopak potlačuje. V České republice má největší podíl pojistné na sociální zabezpečení, následované výnosem z daně z přidané hodnoty a dalšími daněmi. Tendence je v poslední době k poklesu podílu přímých daní a nárůstu podílu nepřímých daní (15, s. 54) (12, s. 45).

Daňová soustava České republiky zahrnuje daň z přidané hodnoty, spotřební daně včetně energetických daní, daně z příjmů, daň z nemovitých věcí a další odvody daňového charakteru, jako jsou pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění a poplatky (21, s. 222).

„Konkrétní obsah daňové soustavy je ovlivněn mnoha faktory, jedná se zejména o faktory ekonomické, politické, kulturně-náboženské, administrativně-institucionální, technický pokrok a globalizaci.“ (13, s. 99)

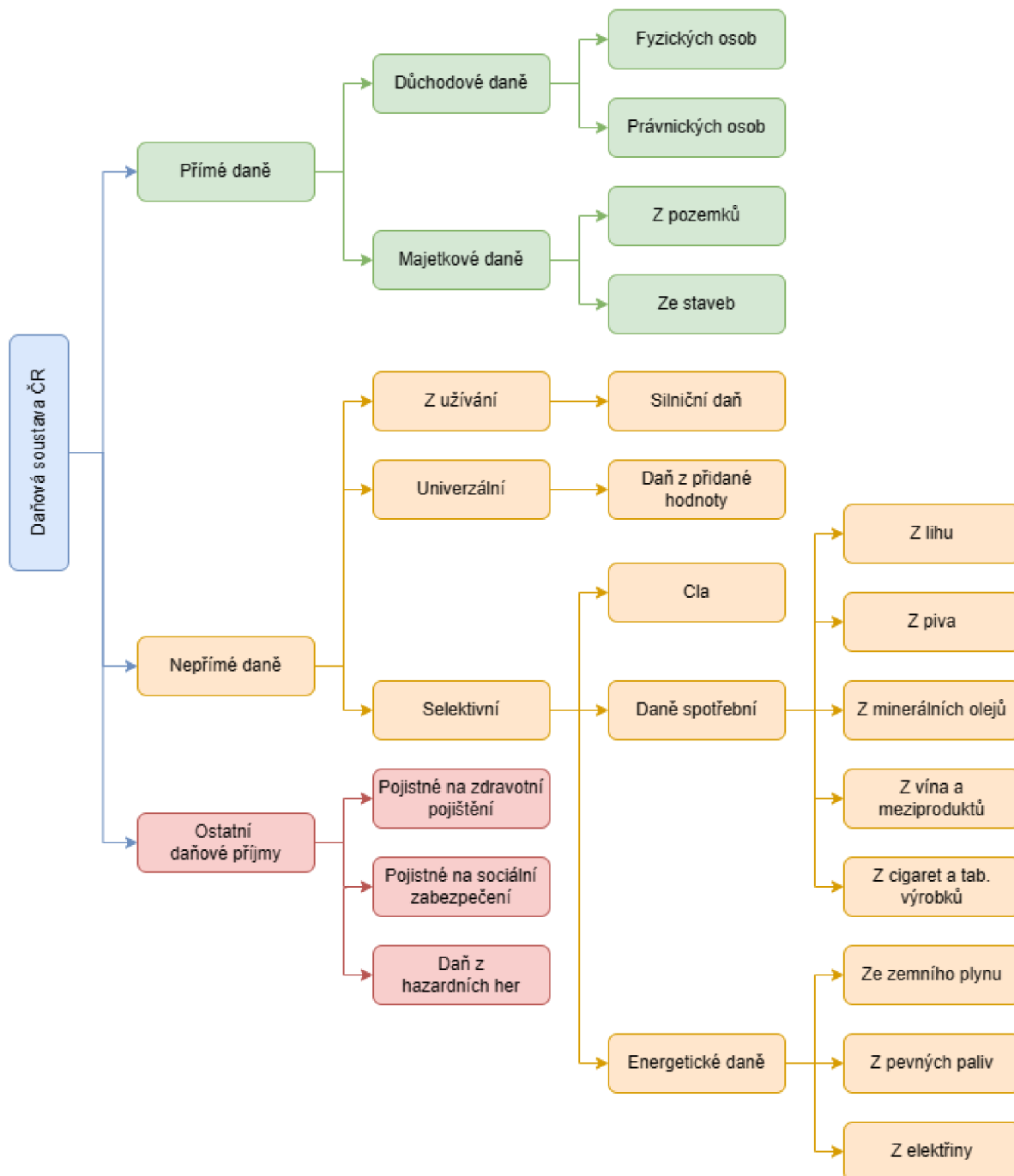


Schéma č. 2: Daňová soustava České republiky
 (Zdroj: vlastní zpracování dle (19, s. 32) (12, s. 47-49))

3.1.1 Přímé daně v České republice

V České republice se využívají dva druhy přímých daní, a to daně důchodové a daně majetkové. Významnější daně důchodové můžeme rozdělit na daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob. Majetková daň se u nás používá už jen jedna, a to daň z nemovitých věcí. Mezi majetkové daně se zahrnovala i daň z nabytí nemovitých věcí, k jejímuž zrušení došlo 26. září 2020 (12, s. 46-47) (17).

Za posledních dvacet let se podíl důchodových daní na daňovém mixu v České republice spíše mírně snižuje, tento typ daní však nebyl ani dříve dominantní (12, s. 46) (17).

Daň z příjmů fyzických osob je univerzální daní s největší mírou efektivnosti a spravedlnosti, které podléhají veškeré zdanitelné příjmy jednotlivců. V České republice byla zavedena od roku 1993 a od té doby se její sazba několikrát změnila. V roce 2008 byla stanovena lineární sazba daně ve výši 15 % a jako základ pro výpočet daně byla použita superhrubá mzda, tedy hrubá mzda navýšená o příspěvky na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení hrazené zaměstnavatelem. Od roku 2021 je tento koncept zrušen a základ daně se již o tyto příspěvky nenavyšuje (3, s. 58) (17) (4, s. 158).

Základ daně z příjmů fyzických osob je rozdělen do pěti dílčích základů daně, které korespondují s hlavními druhy zdanitelných příjmů. Mezi nejvýznamnější patří příjmy ze závislé činnosti. Daňový základ je redukován o nestandardní odpočty, což jsou specifické typy výdajů, které stát preferuje. Sazba daně byla navrácena k progresivnímu systému. Do roku 1997 byl zaznamenán růst výnosu z daně z příjmů fyzických osob, avšak po tomto roce se tendence obrátila a výnosy spíše klesají. Ve srovnání se zeměmi Evropské unie jsou tyto výnosy poměrně nízké (12, s. 48).

Daň z příjmu právnických osob se vztahuje na všechny právnické osoby a zahrnuje příjmy z různých činností a majetku. Tato daň cílí na zisk vypočítaný z účetního výsledku před zdaněním, upravený o specifické nedaňové položky. V České republice má tato daň lineární sazbu, na rozdíl od progresivní sazby u fyzických osob, a při výpočtu daňové základny se využívá méně daňových slev. Tato daň je klíčová pro hodnocení podnikatelského prostředí a je často používána pro mezinárodní srovnání a rozhodování o investicích (12, s. 48).

V průběhu posledních desetiletí došlo ke změnám ve struktuře majetkových daní, přesněji k jejich redukcí. V současnosti zůstává pouze periodická daň z nemovitých věcí. Příjmy z těchto majetkových daní jsou relativně stabilní, ale celkově se jedná o malé částky, které se pohybují kolem 15 miliard korun (12, s. 48).

Daň z nemovitých věcí se vybírá v závislosti na poloze nemovitosti, nikoli na bydlišti nebo sídle poplatníka. Tento druh daně je příjmem obcí a zahrnuje daň z pozemků, stejně jako daň ze staveb a jednotek (18, s. 117).

Předmětem daně z pozemků jsou pozemky, které jsou evidovány v katastru nemovitostí a leží na území České republiky. Pro stanovení základu daně se využívá skutečná velikost pozemku v m² a tato hodnota se vynásobí průměrnou cenou za 1 m² půdy stanovenou ve vyhlášce pro dané katastrální území. Sazba daně z pozemků se liší v závislosti na druhu pozemku a může být buď diferencovaná, což znamená (dle typu pozemku) nebo pevná (27) (12, s. 330-333).

Předmětem daně ze staveb a jednotek jsou dokončené nebo užívané zdanitelné stavby, byty a nebytové prostory a zdanitelné jednotky, které se nacházejí na území České republiky. Základ daně pro tyto objekty je specifikován jako velikost zastavěné plochy vyjádřená v m². Zákon o dani z nemovitých věcí stanovuje, že základ daně se určuje jako velikost zastavěné plochy v m² ke dni 1. ledna zdaňovacího období. Sazba daně se odvíjí od typu stavby a je stanovena jako pevná částka v Kč/m², která je uvedena v zákoně o dani z nemovitých věcí (27) (12, s. 333-339).

3.1.2 Nepřímé daně v České republice

Nepřímé daně jsou obecně považovány za daně, které se týkají spotřeby a vycházejí ze strany užití. Můžeme je rozdělit na daně všeobecné, selektivní a z užívání. Do kategorie všeobecných nepřímých daní spadá jediná daň, daň z přidané hodnoty, která je upravena zákonem č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty. Na druhou stranu selektivní daně zahrnují dva typy daní: spotřební daně a tzv. energetické daně. Zástupcem daně z užívání je daň silniční. V poslední době se podíl nepřímých daní zvýšil, což odráží jejich rostoucí popularitu. To je zřetelné z významné role, kterou daň z přidané hodnoty hraje v daňových systémech vyspělých zemí, a z postupného zavádění nových selektivních daní ze spotřeby (12, s. 49) (3, s. 70).

Daň z přidané hodnoty je všeobecnou daní moderního typu, charakterizovanou lineárně diferencovanými sazbami na třech úrovních. Tato univerzální daň zahrnuje následující čtyři typy zdanitelných plnění: prodej zboží a převod nebo přechod nemovitostí, poskytnutí nebo přijetí služeb, nákup zboží z jiného členského státu a dovoz zboží. Poměrná část států i Česká republika stanovila snížené sazby daně z přidané hodnoty vedle základní sazby 21 %. Tyto snížené sazby 15 % a 10 % se vztahují na specifické druhy zboží a služeb, které jsou explicitně vyjmenovány v příslušném zákoně. Podléhají jim například potraviny, některé zdravotnické pomůcky, hromadná doprava, dětské sedačky do automobilů, kojenecká výživa, knihy a časopisy, pitná voda z vodovodu, hotelové služby, umělecká díla a sběratelské předměty a další (28) (29) (21, s. 227).

Spotřební daně jsou selektivní daně, jimž podléhá rovnou pět specifických druhů komodit. Konkrétně se jedná o daň z lihu, daň z minerálních olejů, daň z vína a meziproductů, daň z piva a daň z tabákových výrobků (12, s. 49-50).

Energetické daně byly začleněny do českého daňového systému v roce 2008. V současné době zahrnují daň ze zemního plynu, daň z pevných paliv a daň z elektřiny (12, s. 50).

Clo je zvláštním druhem neúvěrového rozpočtového příjmu, který ve své podstatě funguje jako speciální daň ze spotřeby. Jedná se o povinnou platbu vztahující se na zboží při jeho přechodu přes hranice Evropské unie (12, s. 50).

Velice specifická je **daň silniční**, která dani podrobuje užívání motorových vozidel registrovaných a provozovaných v České republice, jsou-li využívána pro podnikatelské účely. Zejména lze říct, že se jedná o daň, která je uvalena na motorové vozidlo, jehož provoz má vliv na životní prostředí. Zákonem č. 142/2022 Sb., který novelizoval zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, byly provedeny změny v daňovém zatížení vozidel. Tento zákon vstoupil v účinnost 1. 7. 2022 a uvádí, že daň silniční se vztahuje na vybraná vozidla s největší povolenou hmotností 12 tun a více a jejich přípojná vozidla s největší povolenou hmotností 12 tun a více (21, s. 225) (30).

3.2 Daňový systém Polska

Polský daňový systém je strukturován na základě přímých a nepřímých daní, majetkových daní a sociálního pojištění. Přímé daně zahrnují daň z příjmů firem a daň z příjmů fyzických osob, které jsou propojeny klasickým systémem dvojího zdanění: příjmy korporací jsou zdaněny na podnikové úrovni a rozdělené zisky jsou dodatečně zdaněny na úrovni osobních příjmů akcionářů (21, s. 297).

Základním právním dokumentem, který reguluje daňové právo v Polsku, je Daňový řád (Ordynacja podatkowa) ze dne 29. srpna 1997 (31).

Daňový systém Polska se skládá z daní přímých a nepřímých a dalších vybraných veřejných plnění (32, s. 101).

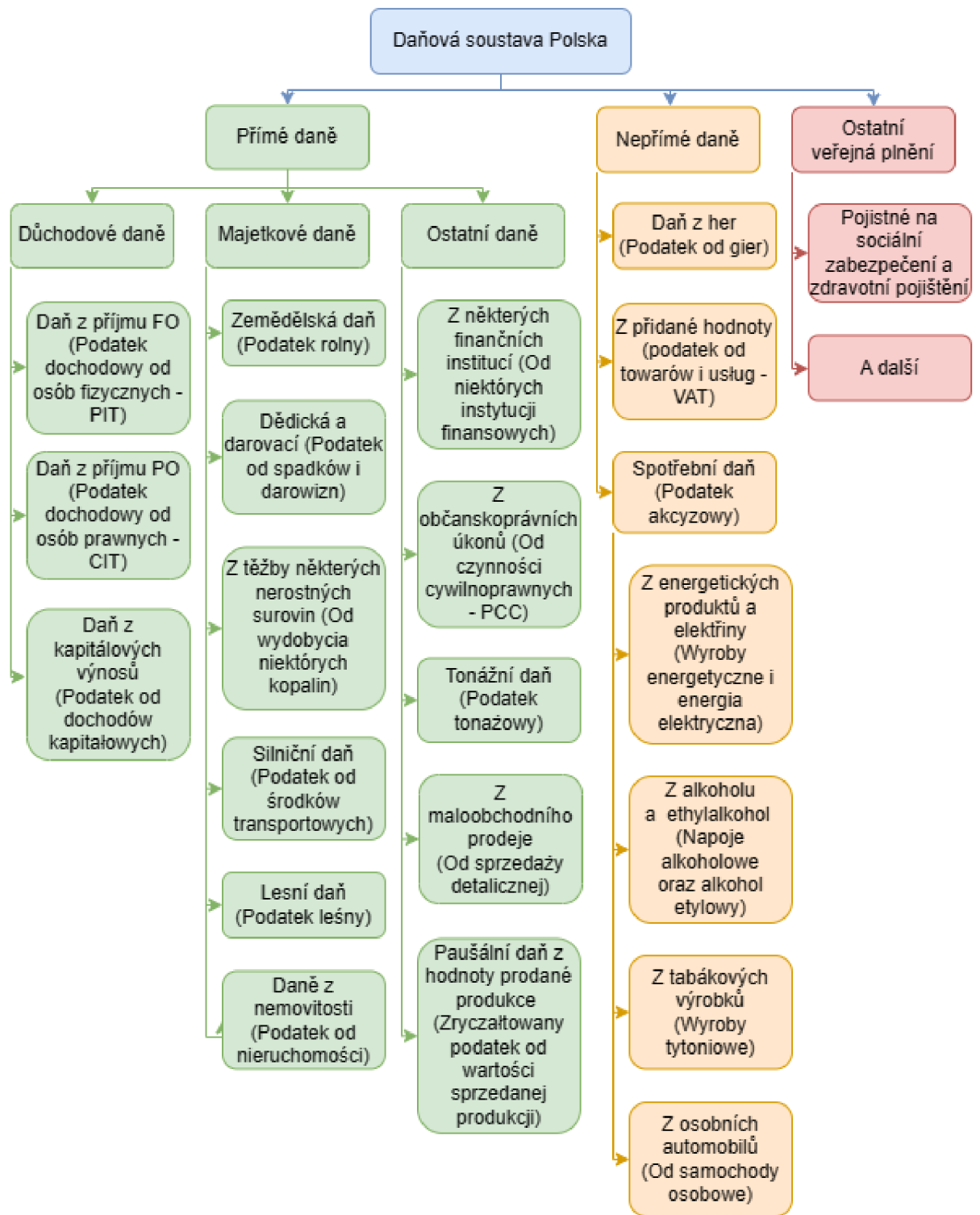


Schéma č. 3: Daňová soustava Polska
(Zdroj: vlastní zpracování dle (32))

Existují také další poplatky/odvody, které jsou také de facto daněmi, jedná se mimo jiné například o:

- příspěvky na sociální zabezpečení (Zakład Ubezpieczeń Społecznych),
- daň z cukru (Podatek cukrowy),
- daň z alkoholu v malých lahvičkách do 300 ml (Podatek od alkoholu w małych butelkach do 300 ml),
- předplatné rozhlasu a televize (Abonament radiowo-telewizyjny),
- daň z nerealizovaných zisků (Exit Tax (podatek od niezrealizowanych zysków)),
- atd (33).

3.2.1 Přímé daně v Polsku

V rámci polského daňového systému jsou k přímým daním především řazeny osobní důchodová daň z příjmů a korporátní daň ze zisku. K těmto přímým daním, které jsou významným zdrojem příjmů pro státní rozpočet, patří také tonážní daň, daně z těžby určitých minerálů, daně z určitých finančních institucí, daň z maloobchodního prodeje, daň z kapitálových výnosů a specifická paušální daň z výroby lodí. Kromě těchto daní připadají přímé daně, které plynou do rozpočtů územních samospráv, zahrnující daň z občanskoprávních úkonů, dědickou a darovací daň, daň z nemovitostí, silniční daň, zemědělskou daň a lesní daň. Tento systém umožňuje efektivní alokaci finančních prostředků mezi centrální a regionální vládní struktury, podporuje lokální rozvoj a zajišťuje financování veřejných služeb na různých úrovních správy (32, s. 101).

Daň z příjmu fyzických osob v Polsku je upravena zákonem z 26. července 1991 (Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o **podatku dochodowym od osób fizycznych**), ten byl během let novelizován více než 300krát (34).

Daň má univerzální povahu, která se projevuje jak subjektivně, což znamená, že daň je vybírána v zásadě od všech fyzických osob, tak objektivně, což znamená, že daň se platí ze všech druhů příjmů, které může fyzická osoba získat. V zákoně o dani z příjmů fyzických osob tak najdeme ustanovení týkající se příjmů plynoucích ze závislé činnosti, příjmů z nezávislých povolání, příjmů z podnikání, příjmů z vybraných zemědělských sektorů, příjmů z pronájmu nemovitého majetku, příjmů z investic

a majetkových práv, příjmů z prodeje nemovitého majetku, majetkových práv a movitých věcí a ostatních příjmů (32, s. 110-111).

Podnikatelé a společníci společností bez právní osobnosti většinou mohou volit formu zdanění a vedení účetnictví, s omezením pro určité druhy živností a velikosti podniku. Paušální zdanění není možné pro podnikatele s příjmy nad 2 000 000 EUR ročně z individuální činnosti nebo když celkové příjmy společnosti přesáhnou tuto částku. Při překročení 2 000 000 EUR výnosů z prodeje bez DPH musí tyto subjekty následující rok vést účetní knihy (35).

Tabulka č. 1: Daňová stupnice v roce 2022

(Zdroj: vlastní zpracování dle (33))

Základ daně		Daň
nad	do	
	120 000 PLN	12 % po odečtení částky snižující daň ve výši 3 600 PLN
120 000 PLN		10 800 PLN + 32 % z přebytku nad 120 000 PLN

V roce 2022 došlo k významným změnám, kdy příjmy do výše 30 000 PLN jsou nyní od daně z příjmů osvobozeny. Při výplatě mezd zaměstnancům plátcí snižují srážené zálohy na daň z příjmů fyzických osob o 425 PLN měsíčně. Kromě toho, příjmy ze živnostenské činnosti mohou být zdaněny rovnou sazbou 19 % z daňového základu (36).

Daň z příjmů právnických osob (Podatek dochodowy od osób prawnych) ukládá právnickým osobám s vedením na území státu povinnost zdanit všechny své příjmy, bez ohledu na jejich původ, s lineární sazbou 19 %. Malí poplatníci mají nárok na nižší sazbu 9 %. Daň se platí měsíčně nebo čtvrtletně do 20. dne následujícího měsíce, a v březnu následujícího roku je nutné podat daňové přiznání. Účetní musí správně evidovat všechny příjmy a výdaje včetně odpisů a specifických daňových úlev. Účetní závěrka musí být zpracována do tří měsíců po konci účetního období a schválena do šesti měsíců. Audit je vyžadován pro větší společnosti a banky. Při účtování je nutné odlišit výdaje daňově uznatelné od neuznatelných. Příkladem jsou nevyplacené mzdy, které nelze odepsat z daňového základu, na rozdíl od jiných operativních nákladů (35).

Pokud bude hotově uhrazena pohledávka vyšší než 15 000 PLN, nebudou tyto náklady daňově uznatelné jako výdaje spojené s dosahováním, zajištěním a udržením příjmů. To se týká jak dlouhodobého hmotného majetku, tak i transakcí v rámci intrakomunitárního plnění (35).

Daň dědická a darovací (Podatek od spadków i darowizn) je vybírána na základě zákona ze dne 28. července 1983 o dani dědické a darovací. Dědická a darovací daň je typem přímé, osobní a místně spravované (obecní) daně (37). Daň dědická a darovací v Polsku se vztahuje na majetek a práva získaná bezúplatně na území Polska. Zahrnuje tři daňové skupiny podle rodinného vztahu k zůstaviteli či dárci, s různými sazbami osvobození od daně. Základem daně je tržní hodnota majetku snižená o dluhy, přičemž existují výjimky pro většinu nemovitostí. Daň má progresivní charakter a je vypočítávána z hodnoty přesahující osvobozenou částku (38).

Daňové sazby jsou klouzavě progresivní a odvíjí se od kategorie poplatníka a hodnotě získaného majetku. Ty se potom stanovují ve výši 3 %, 5 % a 7 % (21, s. 301).

Silniční daň (Podatek od środków transportowych) se vztahuje na vlastníky nebo uživatele motorových vozidel a přívěsů, které jsou registrovány na území Polska. Výše této daně se určuje podle typu a hmotnosti vozidla a je regulována zákonem. Silniční daň je splatná na místní úrovni, což znamená, že její výše a specifické podmínky mohou být určeny místními správními orgány v rámci stanovených zákonem limitů. Tato daň se platí ročně a je jedním z příjmů obecních rozpočtů, přičemž výtěžek je obvykle používán na údržbu a rozvoj dopravní infrastruktury (35).

Daň z nemovitosti (Podatek od nieruchomości) se vztahuje na pozemky, budovy a jejich části a stavby nebo jejich části, které jsou spojené s podnikáním. Nezahrnuje pozemky, které jsou v evidenci jako obhospodařovaná půda, pozemky s lesními nebo křovinnými porosty na obhospodařované půdě nebo lesy, pokud nejsou používány k podnikání (32, s. 114).

Sazby daně z nemovitostí jsou stanoveny usnesením zastupitelstev obcí. Zohledňuje horní hranice sazeb, které vyplývají ze zákona o místních daních a poplatcích a v případě, že je využívána k podnikatelským účelům, je považována za uznatelný daňový náklad (21, s. 300).

Fyzické osoby jsou povinny platit daň určenou daňovým rozhodnutím ve čtyřech rovných splátkách během daňového období, a to do 15. března, 15. května, 15. září a 15. listopadu. Právní osoby, organizační složky a společnosti bez právní osobnosti mají povinnost uhradit daň vypočtenou v daňovém přiznání bez další výzvy, a to pravidelně do 15. dne každého měsíce po dobu trvání jejich daňové povinnosti (35).

3.2.2 Nepřímé daně v Polsku

Nepřímé daně, které dopadají na koncového spotřebitele můžeme sledovat v rámci dané spotřeby, se kterou jsou vázány. Jedná se o daně plynoucí do státního rozpočtu a jsou jimi daň z přidané hodnoty, spotřební daně a daň z hazardních her (37).

Princip daně z přidané hodnoty (Podatek od towarów i usług) je v tom, že dodavatel registrovaný jako plátce, musí odvést z předmětu daně část hodnoty, zatím co odběratel si za určitých podmínek může zažádat o vrácení této daně, kterou při transakci dodavateli uhradil (19, s. 37).

Daň z přidané hodnoty (DPH) je nepřímou daní jejíž struktura nepředpokládá kaskádové překrývání daně uplatněním mechanismu odpočtu daně vybrané v předchozích fázích obratu. DPH v Polsku se vztahuje na placené dodání zboží a služeb, vývoz a dovoz zboží, a také na intrakomunitární dodání zboží a pořízení zboží. Za placené dodání zboží se považuje i předání jednoúčelového poukazu osobou povinnou k dani jednajícím vlastním jménem (37).

Polsko DPH rozděluje do čtyř kategorií. Základní sazba DPH v Polsku je 23 %, ta platí pro většinu zboží a služeb. Snížená sazba DPH na úrovni 8 %, 5 % a 0 % se uplatňuje především na základní potraviny, dětské a hygienické potřeby, noviny, knihy ubytování, zdravotnické potřeby a další (39).

Polsko zavedlo v únoru roku 2022 protiinflační balíček, jehož součástí je nulová DPH na potraviny, energie, plyn a hnojiva. Tato sazba měla po několikerém prodlužování skončit koncem roku 2023, nyní se však jedná o jejím dalším prodloužení až do června 2024 (40).

Spotřební daň (Akcyza) je nepřímá daň, která je harmonizována na úrovni Evropské unie z důvodu podpory jednotného trhu. Spotřební daň není univerzální, ale vztahuje se pouze na určité kategorie výrobků. Společný systém spotřební daně v EU zahrnuje

předpisy, které se vztahují na zboží podléhající spotřební dani, jako jsou: energetické produkty, elektřina, ostatní ropné produkty, alkoholické nápoje a etylalkohol a tabákové výrobky. Jednotková balení tabákových a alkoholických výrobků (s výjimkou piva), které jsou předmětem obratu, musí být označena kolky. Zahrnuje širokou škálu poplatníků od fyzických osob po organizace, které tyto produkty obchodují či vyrábějí. Důležité je, že tato daň představuje významný zdroj příjmů pro státní rozpočet (35).

Dani z her (Podatek od gier hazardowych) podléhají podle § 71 zákona o hazardních hrách (Ustawa o grach hazardowych) subjekty působící v oblasti hazardních her a vzájemného sázení jako jsou například loterie, bingo, video loterie, různé druhy sázek a sázení pari-mutuel. Daňová povinnost vzniká okamžikem zahájení činnosti. Daňová povinnost zaniká ukončením činnosti. Základ daně stanovuje § 73 zákona. Daň se platí měsíčně a daňové sazby se se liší v závislosti na druhu hazardu a pohybují se v rozmezí od 2,5 % do 50 % (41).

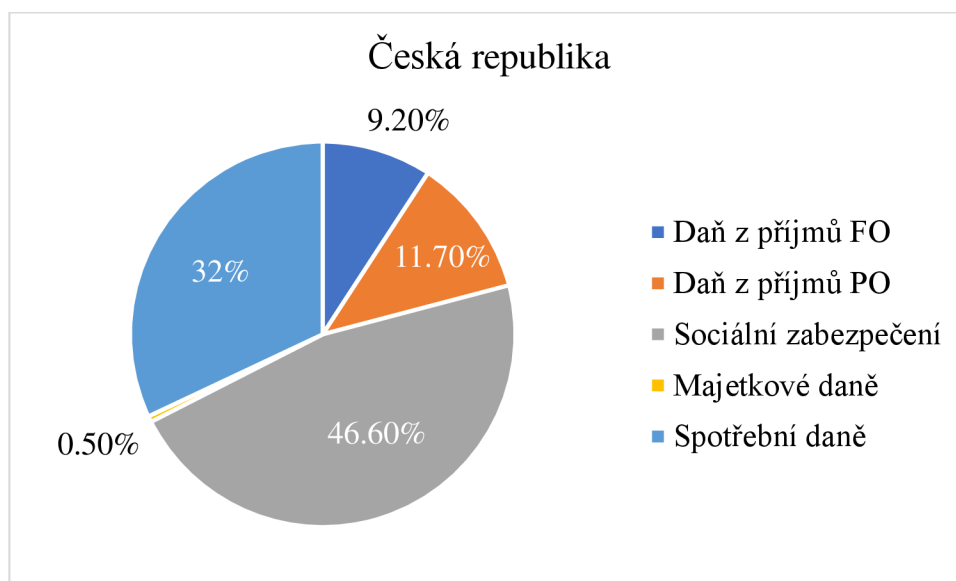
3.2.3 Ostatní veřejná plnění

Mezi ostatní veřejná plnění patří různé formy pojištění, jako je sociální a zdravotní pojištění, příspěvky do Fondu práce, Fondu záručních zaměstnaneckých plnění a Státního fondu pro rehabilitaci postižených osob. Také sem spadají poplatky za využívání životního prostředí, které se používají na ochranu a udržitelné využívání přírodních zdrojů. Tyto příjmy jsou klíčové pro financování veřejných služeb a mají významný dopad na ekonomický a sociální rozvoj společnosti. Detailní rozbor těchto plnění není cílem této práce, ale jejich role v širším kontextu hospodářského systému je nezastupitelná (35).

3.3 Srovnání daňových systémů obou zemí

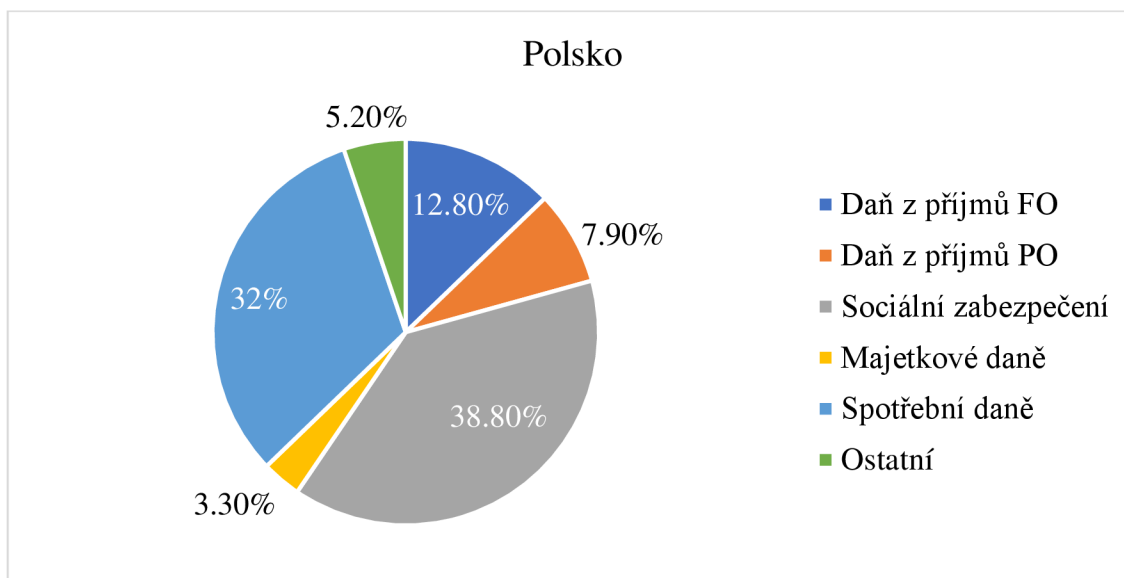
Česká republika a Polsko, jako státy střední Evropy, mají mnoho společných rysů včetně kulturních a historických vazeb. Nicméně, při bližším pohledu na jejich daňové systémy, se vynořují značné rozdíly, které mají významný dopad na ekonomické a podnikatelské prostředí v obou zemích.

Pro srovnání daňových systémů lze využít několik klíčových ukazatelů. V případě **daňového mixu**, můžeme vidět, podíl jednotlivých typů daní a sociálního zabezpečení na celkových daňových příjmech státu.



Graf č. 1: Daňový mix České republiky
(Zdroj: vlastní zpracování dle (42))

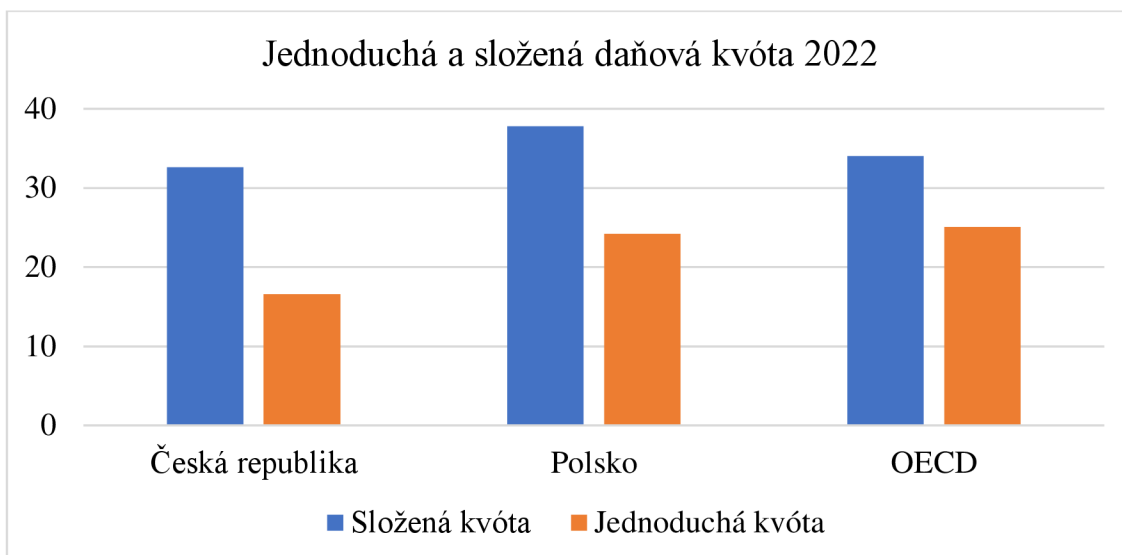
Příspěvky na sociální zabezpečení tvoří značnou část daňových příjmů, v případě České republiky to je 46,6 %, což výrazně převyšuje průměr zemí Evropské unie a OECD, kde se tento podíl pohybuje okolo 25 % podle údajů OECD z roku 2022. Na druhém místě v ČR se umístily nepřímé daně, které představují rovných 32 % celkových daňových příjmů, zahrnující zejména příjmy z DPH a spotřebních daní. Daleko za nimi jsou příjmy z daně z příjmů právnických osob, které dosahují 11,7 %, těsně následované daní z příjmů fyzických osob s 9,2 %. Nejnižší podíl na daňových příjmech mají majetkové daně, které činí pouze 0,5 %.



Graf č. 2: Daňový mix Polska
(Zdroj: vlastní zpracování dle (42))

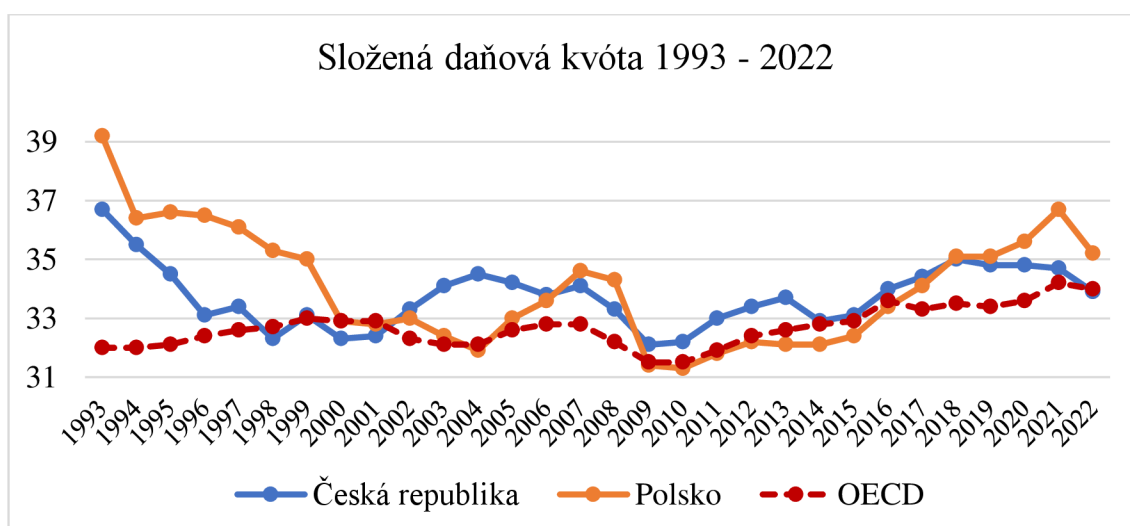
Daňová struktura Polska je velmi podobná té české. V Polsku tvoří příspěvky na sociální zabezpečení téměř 38,8 % celkových daňových příjmů, což je nejvíce ze všech kategorií. Po nich následují nepřímé daně s 32 %. Daň z příjmů fyzických osob představuje téměř 13 % daňových příjmů, což je o zhruba 4 % více než v České republice. Naopak daň z příjmů právnických osob dosahuje v Polsku pouze 7,9 %. Majetkové daně jsou v Polsku o poznání vyšší a dosahují téměř 3,5 %.

Dalším ukazatelem při porovnání obou daňových systémů je **daňová kvóta**, tedy podíl vybraných daní na hrubém domácím produktu. Daňovou kvótu lze zobrazit jako jednoduchou (čistou) a složenou. Jednoduchá daňová kvóta obsahuje jen daně v právním slova smyslu, zatímco součástí složené daňové kvóty jsou i další povinné odvody, mezi které patří především povinné příspěvky na sociální a zdravotní pojištění (12, s. 38).



Graf č. 3: Srovnání jednoduché a složené kvóty
(Zdroj: vlastní zpracování dle (42))

Jednoduchá daňová kvóta nezahrnuje částky vybírané na sociální a zdravotní pojištění, a proto je typicky výrazně nižší ve srovnání se složenou daňovou kvótou. Graf udává skutečnost, že v těchto zemích existuje rozsáhlejší systém sociálního zabezpečení. Jednoduchá daňová kvóta České republiky dosahuje 16,6 %, což je nejnižší mezi těmito skupinami a výrazně pod průměrem OECD. Polsko má jednoduchou daňovou kvótu 24,2 %, což je podstatně nižší než jeho složená daňová kvóta, ale stále výrazně vyšší než jednoduché kvóty v České republice a průměru OECD. To ukazuje, že Polsko má vyšší základní daňovou zátěž před zahrnutím sociálního a zdravotního pojištění.



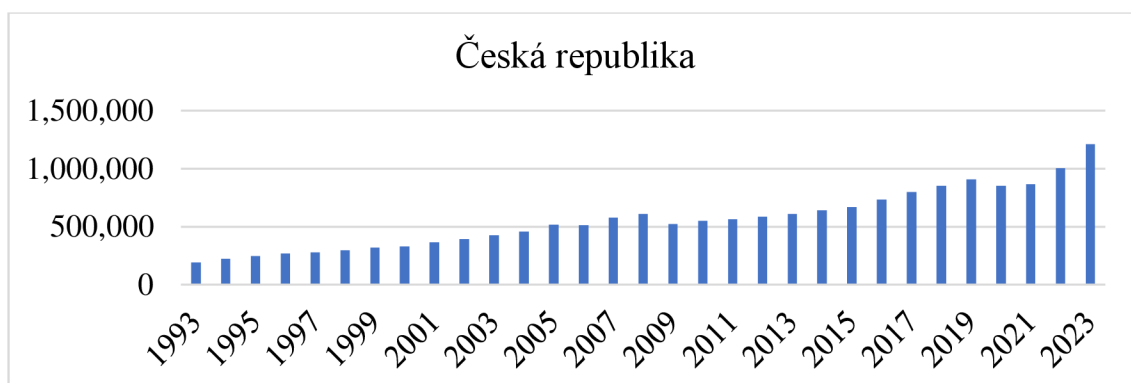
Graf č. 4: Vývoj složené daňové kvóty
(Zdroj: vlastní zpracování dle (42))

Tento graf znázorňuje vývoj složené daňové kvóty v letech 1993 až 2022 pro Českou republiku, Polsko a průměr zemí OECD. Daňová kvóta je vyjádřena v procentech.

Polsko zaznamenalo svou nejvyšší složenou daňovou kvótu v roce 1993, kdy dosáhla 39,2 %. Následoval postupný pokles této hodnoty až na 32,8 % v roce 2001. Po tomto období se daňová kvóta v Polsku vyznačovala střídavými vzestupy a poklesy. Od roku 2014 však opět začala růst a v roce 2021 dosáhla 36,7 %. Od tohoto roku se pozoruje mírný pokles, přičemž v roce 2022 hodnota spadla na 35,2 %.

Česká republika se v současnosti umísťuje na 22. místě mezi zeměmi OECD s nejvyšší složenou daňovou kvótou, přičemž její aktuální hodnota činí 33,9 %. Trend vývoje daňové kvóty v České republice v průběhu let zrcadlí vývoj jak v Polsku, tak i průměrné hodnoty zemí OECD, což dokládá grafické znázornění. Česká republika dosáhla svého minima v roce 2009, kdy daňová kvóta klesla na 32,1 %. Od té doby byly změny mírnější s drobnými výkyvy směrem nahoru, což vyústilo v pozvolný nárůst kvóty zpět k současným hodnotám.

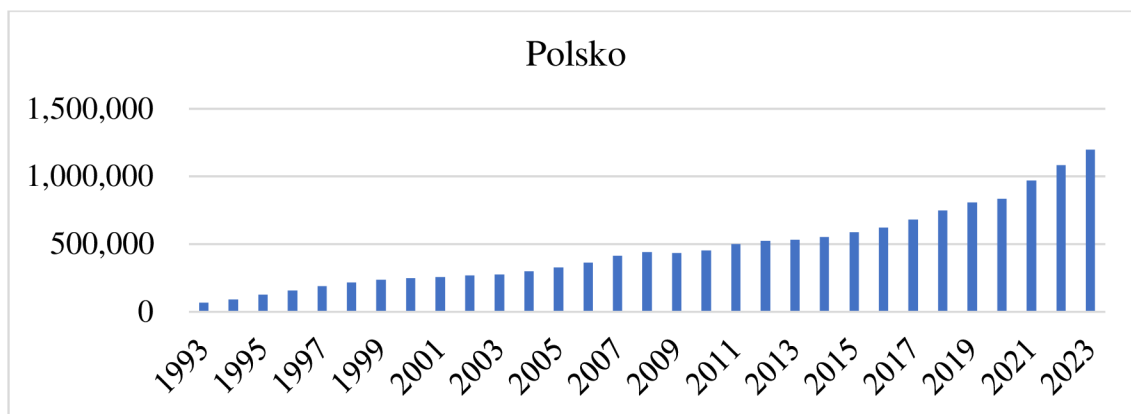
V následujících grafech je zaznamenán **vývoj inkasa** vybraných druhů daní a dalších příjmů v České republice v letech 1993 až 2023.



Graf č. 5: Vývoj inkasa za vybrané druhy daní a dalších příjmů v letech 1993–2023 (v mil. Kč)

(Zdroj: vlastní zpracování dle (43))

Z obou grafů je patrné, že inkaso daní a dalších příjmů v obou zemích průběžně rostlo, avšak různým tempem a v různém objemu. První graf ukazuje, že celkové inkaso z daní rostlo poměrně stálým tempem, s viditelným zrychlením po roce 2013. To bylo zapříčiněno mimo jiné zotavováním se z dopadů globální finanční krize či zvýšením sazby DPH.



Graf č. 6: Vývoj inkasa za vybrané druhy daní a dalších příjmů v letech 1993–2023 (v mil. Kč)
(Zdroj: vlastní zpracování dle (42))

Z dalšího grafu je vidět postupný růst s výraznějším zrychlením, zejména po roce 2010. Tento trend lze přičíst několika klíčovými faktory. Stabilní ekonomický rozvoj v Polsku vedl ke zvýšení daňových příjmů, což bylo podpořeno rostoucí spotřebou a větší důvěrou obyvatel v ekonomickou situaci země. Reformy daňového systému pak zjednodušily správu daní a zefektivnily jejich výběr, což přispělo k vyššímu inkasu.

Česká republika se potýká s vysokou **administrativní náročností** svého daňového systému, který se skládá z zhruba devíti různých typů daní. Tento systém je často kritizován za svoji složitost, obsahující mnoho sazeb, odpočtů a výjimek, což znesnadňuje daňové přiznání a účetnictví jak pro podniky, tak pro jednotlivce. Elektronické podání daní, ačkoli modernizuje správu, stále představuje výzvu kvůli komplexnosti požadovaných formulářů a detailů (44).

Na druhé straně, Polsko v posledních letech podniklo významné kroky ke snížení administrativní zátěže prostřednictvím reform, známých jako "Polský pakt". Tyto reformy zahrnují digitalizaci daňových přiznání, zjednodušení pravidel pro malé podnikatele a snížení počtu dokumentů potřebných pro daňová přiznání. Přestože byly tyto změny krokem správným směrem, nové zákony také zavedly přísnější pravidla pro boj proti daňovým únikům a zvýšily nároky na mezinárodní společnosti, což může pro některé firmy znamenat značné zvýšení administrativní náročnosti (44) (45).

V oblasti daňových sazeb a struktury, Česká republika používá rovnou daň z příjmů, což je jednoduchý systém, kde všichni platí stejnou sazbu. Polsko na druhou stranu uplatňuje progresivní sazby závislé na výši příjmu, které se snaží více zohlednit ekonomickou situaci jednotlivců. V Polsku existuje širší spektrum daňových úlev,

například odpočet nákladů na internetové připojení v případě daně z příjmů fyzických osob. V České republice jsou daňové úlevy méně rozmanité a obvykle se nevztahují na tak specifické výdaje (46).

Co se týče podpory neziskového sektoru, Polsko již implementovalo systém daňových asignací, který umožňuje daňovým poplatníkům přispět částí svých daní na vybrané neziskové organizace. Česká republika zvažuje zavedení tohoto konceptu, který je stále ve fázi návrhu a diskuze, což ukazuje na pomalejší pokrok v této oblasti (47).

Zatímco obě země usilují o modernizaci a zjednodušení svých daňových systémů, je zřejmé, že Polsko má v této oblasti mírně náskok, zejména v digitalizaci a snižování administrativní zátěže. Tato úsilí nejen zvyšují efektivitu podnikání, ale také spokojenost občanů s daňovým systémem, což je klíčové pro udržitelný ekonomický růst a konkurenceschopnost (48).

3.4 Založení společnosti s ručením omezeným

Základní pojmy spojené se založením, vedením a odpovědností společnosti s ručením omezeným jsou vysvětleny níže. Tyto podmínky a informace jsou definovány zvláště na základě české právní úpravy a zvláště dle polské právní úpravy.

3.4.1 Společnost s ručením omezeným dle české právní úpravy

Společnost s ručením omezeným (dále s.r.o.) patří mezi kapitálové společnosti a je regulována Zákonem o obchodních korporacích (Zákon č. 90/2012 Sb.). Tento typ společnosti představuje oblíbenou formu podnikání vzhledem k relativně jednoduchému procesu založení a omezené osobní odpovědnosti společníků. Společnost musí nést označení „společnost s ručením omezeným“, které může být nahrazeno zkratkou „spol. s r.o.“ či „s.r.o.“ (49, s. 1-17, 132 a následující).

Pro založení s.r.o. je nutné sepsat společenskou smlouvu (v případě více zakladatelů) nebo zakladatelskou listinu (pro jednoho zakladatele), které musí být notářsky ověřeny. Minimální výše základního kapitálu je stanovena na 1 Kč, avšak běžná praxe doporučuje vyšší částku pro zvýšení důvěryhodnosti. Alespoň 30 % této částky musí být splaceno před podáním návrhu na zápis do obchodního rejstříku. Zbytek kapitálu je třeba doplatit do pěti let od vzniku společnosti (50, s. 1-17, 132 a následující).

Základními orgány společnosti jsou valná hromada a jednatel. Valná hromada, jako nejvyšší orgán společnosti, je svolávána jednatelem nejméně jednou ročně a rozhoduje prostou většinou hlasů přítomných společníků. Jednatelé společnosti, kteří jsou uvedeni v obchodním rejstříku, mají na starosti denní vedení společnosti. Fakultativním orgánem může být dozorčí rada, jejíž existence a pravomoci musí být výslovně stanoveny ve společenské smlouvě (50, s. 106-108).

Společníci s.r.o. ručí za dluhy společnosti jen do výše nesplacené části svého vkladu v kapitálu, což znamená omezenou odpovědnost ve srovnání s osobním podnikáním. Dále mají společníci právo na podíl na zisku, který je distribuován podle velikosti jejich podílů v základním kapitálu, a na likvidační zůstatek v případě ukončení činnosti společnosti (49, s. 36-39, 108) (50, s. 95-100, 106-108).

Když společnost s ručením omezeným vstoupí do likvidace, valná hromada nebo soud jmenuje likvidátora, který navrhne zápis vstupu do likvidace do obchodního rejstříku. Během likvidace má společnost v názvu příponu „v likvidaci“. Likvidátor sestavuje zahajovací likvidační rozvahu, soupis majetku a vypořádává dluhy včetně mzdových nároků. Po ukončení likvidačního procesu, závěrečná likvidační závěrka slouží jako podklad pro výmaz společnosti z rejstříku. Nejčastějšími důvody pro zrušení společnosti s ručením omezeným jsou:

- uplynutí doby, na kterou byla s.r.o. založena,
- dosažení účelu, pro který byla s.r.o. založena,
- rozhodnutí příslušného orgánu s.r.o. o jejím zrušení,
- rozhodnutí příslušného orgánu s.r.o. o fúzi, převodu jmění na společníka, rozdělení společnosti nebo její přeměně na jinou formu obchodní společnosti či družstva (50, s. 115-117).

3.4.2 Společnost s ručením omezeným dle polské právní úpravy

Společnost s ručením omezeným, známá v Polsku jako Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (dále Sp. z o.o.), je regulována Zákonem o obchodních společnostech (Ustawa o spółkach handlowych) ze dne 15. září 2000, který je součástí polského obchodního zákoníku (Kodeks spółek handlowych). Tento zákon, evidovaný

pod číslem 94/2000 a poslední velkou novelizací prošel v roce 2019, je pravidelně aktualizován, aby reflektoval dynamický vývoj polského obchodního práva (51).

Pro založení Sp. z o.o. je vyžadován notářský zápis společenské smlouvy a základní kapitál ve výši minimálně 5 000 PLN musí být splacen před registrací v Národním soudním rejstříku (Krajowy Rejestr Sądowy). Každá taková společnost musí vést účetnictví a podávat pravidelné finanční zprávy (52).

Sp. z o.o. musí mít alespoň jednoho společníka a jednoho jednatele. Nejvyšším rozhodovacím orgánem je valná hromada společníků, která má pravomoc rozhodovat o všech klíčových aspektech provozu společnosti, včetně volby jednatelů a schvalování finančních plánů. Valná hromada se koná minimálně jednou ročně do 6 měsíců po ukončení účetního roku a rozhoduje většinovým hlasováním (52).

Společníci mají právo na dividendy a na podíl v majetku při likvidaci společnosti. Ačkoli jsou společníci chráněni před osobní odpovědností za dluhy společnosti, samotná společnost ručí za své závazky celým svým majetkem. To znamená, že všechna aktiva společnosti mohou být použita k splacení jejich dluhů (53).

Společnost může být zrušena na základě rozhodnutí společníků, z důvodů stanovených ve společenské smlouvě, nebo kvůli insolventnosti. Proces zániku společnosti je dokončen výmazem z obchodního rejstříku, což ukončuje její právní existenci. Zrušení po likvidaci se neprovádí, byl-li vyhlášen konkurz (54).

3.5 Korporátní daň v České republice

V této části se zaměřím na analýzu konstrukčních prvků daně z příjmů právnických osob v České republice.

3.5.1 Daňový subjekt

Český ZDP § 17, odst. 3 a 4 rozlišuje mezi rezidenty, kteří platí daň z celosvětových příjmů, a nerezidenty, kteří platí daň pouze z příjmů plynoucích ze zdrojů na území ČR. Kritériem pro rezidenství právnické osoby je sídlo či místo vedení (12, s. 80-81).

Poplatníky dle ZDP jsou:

- právnické osoby,

- organizační složky státu,
- podílové fondy,
- podfondy akciové společnosti s proměnným základním kapitálem,
- fondy penzijní společnosti, kterými se pro účely zákona o dani z příjmu rozumí fondy obhospodařované penzijní společnosti,
- svěřenecké fondy,
- jednotky, které jsou podle právního řádu státu, podle kterého jsou založeny nebo zřízeny, poplatníky,
- fondy ve správě Garančního systému finančního trhu (17).

3.5.2 Předmět daně

Předmětem daně z příjmů právnických osob jsou příjmy z veškeré činnosti nebo z nakládání s veškerým majetkem. Tento obecný princip je ale v české legislativě doprovázen řadou výjimek a některé typy příjmů jsou z daně zcela vyjmuty. Přehled je obsažen v § 18 odst. 2 ZDP, a jedná se například o:

- příjmy získané nabytím akcií v procesu privatizace,
- určité příjmy zdravotních pojišťoven,
- příjmy plynoucí z titulu spravedlivého zadostiučinění přiznaného od Evropského soudu pro lidská práva,
- příjmy z vlastní činnosti Správy úložišť radioaktivních odpadů,
- nebo příjmy společenství vlastníků jednotek ze správy domu (17).

3.5.3 Zdaňovací období

Dle ZDP, specificky § 21a, se zdaňovacím obdobím daně z příjmů právnických osob rozumí kalendářní rok, hospodářský rok, období od klíčového data fúze, rozdělení obchodní korporace, nebo převodu jmění na společníka, až do konce kalendářního roku nebo hospodářského roku, v němž došlo k právnímu účinku přeměny či převodu jmění, či účetní období, pokud toto účetní období přesahuje 12 nepřetržitě následujících měsíců (17).

Výjimečně může být zdaňovací období delší než dvanáct měsíců, avšak nesmí přesáhnout osmnáct měsíců, a to pouze v roce založení společnosti nebo při změně zdaňovacího období. Po této době se zdaňovací období vrací k standardní dvanáctiměsíční periodě. Speciální pravidla se uplatňují také v případech korporátních restrukturalizací, jako jsou fúze, akvizice, rozdělení společností, nebo převody majetku. V těchto případech začíná zdaňovací období dnem účinnosti právní změny a končí nejbližším následujícím koncem kalendářního nebo hospodářského roku (17).

3.5.4 Osvobození od daně

Daňové osvobození pro právnické osoby v České republice pokrývá různé typy příjmů, přičemž Zákon o dani z příjmů v § 19 odst. 1 uvádí následující příklady:

- příjmy z podílu na zisku vyplácené dceřinou společností, která je daňovým rezidentem České republiky, její mateřské společnosti,
- příjmy z podílu na zisku vyplácené dceřinou společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, její mateřské společnosti, pokud je tato daňovým rezidentem České republiky, a stále provozně umístěné na území České republiky,
- příjmy z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, které plynou daňovému rezidentovi České republiky nebo společnosti, jež je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie (17).

Pro zjednodušení je možné konstatovat, že daňové osvobození pro převod zisku mezi mateřskou a dceřinou společností se aplikuje na obě strany – jak na plátce, tak na příjemce daného zisku. Aby bylo možné toto osvobození využít, je nutné, aby mateřská i dceřiná společnost splnily určité podmínky.

Pro využití daňového osvobození při převodu zisku mezi mateřskou a dceřinou společností je nezbytné, aby obě společnosti splnily podmínky definované v ZDP § 19 odst. 3 písm. a) až c), § 19 odst. 4, 6, 9. Mezi hlavní kritéria patří držení nejméně desetiprocentního podílu na základním kapitálu dceřiné společnosti, a to nepřetržitě alespoň po dobu dvanácti měsíců. Tato doba držby podílu může být splněna i zpětně. Dále musí být právní forma dceřiné společnosti v souladu se Směrnicí Rady 2011/96/EU, což zahrnuje akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným

a družstva. V neposlední řadě, je nutné, aby společnost přijímající podíl na zisku byla jeho skutečným vlastníkem, přičemž zisk přijímá ve svůj vlastní prospěch a není v pozici zprostředkovatele ani zástupce (17).

Licenční poplatky a úroky z úvěrů vyplácené obchodní korporací daňovým rezidentem České republiky korporaci rezidentní v jiném členském státu EU, mohou být osvobozeny od daně z příjmů podle § 19 odst. 1 písm. zj) a zk) ZDP. Toto osvobození vyžaduje, aby mezi korporacemi existovalo kapitálové spojení, přičemž musí vlastnit minimálně 25 % podílu na základním kapitálu nebo hlasovacích právech druhé strany a trvající minimálně 24 měsíců, přičemž lze splnit i dodatečně. Další důležitou podmínkou je, že příjemce musí být skutečným vlastníkem daných příjmů. Osvobození se nevztahuje na příjmy, které lze přičíst ke stálé provozovně nacházející se mimo území EU, EHP, Švýcarska či na území České republiky (17).

3.5.5 Daňově uznatelné a neuznatelné náklady

Při výpočtu základu daně z výsledku hospodaření, který je stanoven na základě účetních předpisů, je nutné posoudit, zda jsou konkrétní zúčtovatelné náklady daňově uznatelné. Daňově uznatelné náklady jsou ty, které byly vynaloženy za účelem dosažení, zajištění a udržení příjmů a jejichž výši lze řádně prokázat. Některé náklady jsou daňově uznatelné pouze do výše stanovené v ZDP. Níže je uveden demonstrativní výčet příkladů daňově uznatelných i neuznatelných nákladů (17).

Daňově uznatelnými náklady jsou například:

- daňový dopis hmotného majetku vypočtený dle § 26-33 ZDP,
- účetní odpis nehmotného majetku,
- účetní odpis hmotného majetku s pořizovací cenou nižší 80 000 Kč a dobou použitelnosti větší než 1 rok,
- zůstatková cena hmotného majetku vypočtená dle ZDP,
- pojištění hmotného majetku, nehmotného majetku v obchodním majetku,
- výdaje na provoz zařízení k ochraně životního prostředí, výdaje na nájemné (operativní leasing + finanční leasing),
- silniční daň, daň z nemovitostí zahrnutých do obchodního majetku,

- výdaje vynaložené na ochranné brýle, hygienické prostředky, nařizující zvláštním předpisem,
- výdaje na pracovní cesty např. stravné, ubytování a doprava,
- opravné položky k promlčeným pohledávkám dle Zákona České národní rady č. 593/1992 Sb. o rezervách se tvoří k pohledávkám, které jsou po splatnosti více než 18 měsíců v maximální výši 50 % nominální hodnoty pohledávky a k pohledávkám, které jsou po splatnosti více jak 30 měsíců v maximální výši 100 % nominální hodnoty pohledávky (17).

Daňově neuznatelnými náklady jsou mimo jiné:

- účetní odpis hmotného majetku,
- technické zhodnocení,
- zůstatkovou cenu hmotného majetku,
- náklady související se zvýšením základního kapitálu,
- pojištění hrazené za člena statutárního orgánu z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou společností při výkonu funkce,
- smluvní pokuty, penále, úroky z prodlení udělené správními orgány, další sankce uvalené zdravotními pojišťovnami, nebo českou správou sociálního zabezpečení – pokud byly zaplacený,
- náklady na reprezentaci, za které se považuje pohoštění obchodního partnera, občerstvení, dar s ochrannou známkou nad 500 Kč bez DPH a dary podléhající spotřební dani,
- manka a škody převyšující náhradní plnění,
- daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob a obdobné daně zaplacené v zahraničí,
- vyplácené podíly na zisku,
- nealkoholické nápoje poskytnuté zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti,
- tvorbu ostatních účetních rezerv /opravných položek (17).

Daňové odpisy

V České republice se pravidla daňové uznatelnosti nákladů vztahují na odpisy hmotného a nehmotného majetku definovaného v Zákoně o daních z příjmů. Daňově uznatelné náklady zahrnují účetní odpisy, které jsou zahrnuty do výsledku hospodaření poplatníka. Mezi hmotný majetek, který je předmětem daňových odpisů, dle § 26 ZDP patří zejména:

- samostatné hmotné movité věci, popřípadě soubory hmotných movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením, jejichž vstupní cena je vyšší než 80 000 Kč,
- budovy, domy a jednotky, stavby,
- pěstitelské celky trvalých porostů,
- dospělá zvířata a jejich skupiny, jejichž vstupní cena je vyšší než 80 000 Kč,
- technické rekultivace,
- výdaje hrazené uživatelem předmětu finančního leasingu, které v úhrnu s kupní cenou sjednanou ve smlouvě převyšují u movitého majetku hodnotu 80 000 Kč (17).

Předpokládaná doba využitelnosti jednotlivých druhů majetku se výrazně liší. Tato skutečnost se projeví zařazením hmotného majetku do jedné ze šesti odpisových skupin definovaných v ZDP, dle kterých se rozhodne, po jakou dobu bude daný majetek odpisován. Jedná se však o minimální dobu odpisování, přičemž je poplatníkovi umožněno odepisovat majetek pomaleji (12).

Tabulka č. 2: Odpisové skupiny hmotného majetku v České republice

(Zdroj: vlastní zpracování dle (12))

Odpisová skupina	Příklad hmotného majetku	Doba odpisování
1	Počítače, přístroje a kancelářská technika	3 roky
2	Nábytek, osobní a nákladní dopravní prostředky, stroje	5 let
3	Výtahy, klimatizace, parní kotle, lodě a plavidla	10 let
4	Oplocení, budovy z lehkých hmot	20 let
5	Průmyslové a zemědělské budovy a stavby, jednotky	30 let
6	Hotely, administrativní budovy, obchodní domy, muzea	50 let

V České republice mohou poplatníci pro odpisování hmotného majetku volit mezi dvěma metodami: rovnoměrným a zrychleným odpisováním. Jednou zvolenou metodu je nutné dodržovat po celou dobu odpisování a nelze ji změnit. Rovnoměrné odpisování znamená, že výše odpisů zůstává každý rok stejná, zatímco zrychlené odpisování umožňuje vyšší odpisy v prvních letech a postupně se snižuje. Celková suma odpisů však musí odpovídat pořizovací ceně majetku. Důležité je také rozlišovat mezi technickým zhodnocením a opravami majetku. Zatímco částku za opravy lze účtovat přímo do nákladů a ovlivňují tak výsledek hospodaření za dané období, technické zhodnocení zvyšuje zůstatkovou cenu majetku a do nákladů se dostává postupně skrze odpisy.

Tabulka č. 3: Roční odpisové sazby hmotného majetku v České republice pro rovnoměrné odpisování

(Zdroj: vlastní zpracování dle (17))

Odpisová skupina	Odpisová sazba v 1. roce odpisování	Odpisová sazba v dalších letech odpisování
1	20 %	40 %
2	11 %	22,25 %
3	5,5 %	10,5 %
4	2,15 %	5,15 %
5	1,4 %	3,4 %
6	1,02 %	2,02 %

Od 1. ledna 2021 došlo v české účetní a daňové legislativě k důležité změně týkající se odpisování nehmotného majetku. Tato změna spočívá v tom, že byla zrušena kategorie nehmotného majetku, což znamená, že odpisy pro účely daňového i účetního vykazování byly sjednoceny, což znamená, že je poplatník může uplatnit postupně ve výši účetních odpisů (43).

3.5.6 Základ daně

Základ daně se definuje jako rozdíl mezi příjmy, s výjimkou těch, které jsou osvobozené od daně nebo které daně nepodléhají, a výdaji, které jsou přímo spojené s těmito příjmy a vznikly ve stejném zdaňovacím období. Tento rozdíl se následně upravuje v souladu s relevantními ustanoveními zákona o daních z příjmů (17).

Proces stanovení a úpravy základu daně je regulován paragrafy § 23 až § 33 ZDP. Tyto paragrafy platí jak pro fyzické, tak právnické osoby. V případě subjektů, které vedou podvojný účetnictví, se základ daně vychází z hospodářského výsledku před zdaněním, avšak bez ohledu na Mezinárodní účetní standardy. Hospodářský výsledek se musí upravit o několik faktorů, včetně příjmů, které nejsou zdanitelné, příjmů osvobozených od daně, příjmů, které nejsou zahrnuté do základu daně, částek, které neoprávněně snižují příjmy, rozdílů mezi účetními a daňovými odpisy, výdajů, které nejsou uznány jako náklady na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud jsou zahrnuty v hospodářském výsledku, a dalších částek, které mohou hospodářský výsledek zvyšovat nebo snižovat.

Některé příjmy, jak je specifikováno v § 20b ZDP, se zdaňují zvláštním základem daně a vybírají se přes plátce daně, tj. osoby, které tyto příjmy vyplácejí. Příkladem mohou být dividendy vyplácené rezidentovi státu, s nímž Česká republika nemá uzavřenou dohodu o zamezení dvojího zdanění (17).

Položky odčitatelné od základu daně

V České republice si daňový poplatník může od základu daně odečíst daňovou ztrátu, která vznikla a byla stanovena za dva předchozí zdaňovací roky nebo až pět následujících let. Maximální možný odečet daňové ztráty pro období před vznikem ztráty je 30 000 000 Kč. Poplatníci mají také možnost se vzdát práva na uplatnění této

daňové ztráty pro období následující po jejím vzniku. Toto rozhodnutí je nevratné a musí být oznámeno finančnímu úřadu v termínu pro podání daňového přiznání (17).

Další položkou odčitatelnou od základu daně je **odpočet na podporu výzkumu a vývoje**. Tento odpočet se liší podle výše výdajů vynaložených na realizaci projektu výzkumu a vývoje. Od základu daně je možno odečíst 100 % výdajů na výzkum a vývoj běžného zdaňovacího období, které dosahují stejné výše jako výdaje vynaložené v minulém zdaňovacím období, a zároveň 110 % výdajů běžného zdaňovacího období, jež převýšily úhrn těchto výdajů vynaložených v předešlém zdaňovacím období. Daňový poplatník může do odpočtu zařadit jen ty výdaje, které byly reálně realizovány v daném zdaňovacím období a jsou daňově akceptovatelné. Navíc nesmí jít o náklady na služby, které jsou specificky vyloučeny z možnosti odpočtu (17).

Další možnost, jak snížit základ daně, je využití **odpočtu na podporu odborného vzdělávání**. Tento odpočet se vztahuje na nákup nového hmotného majetku určeného pro vzdělávací účely, který spadá do prvních tří odpisových skupin, nebo na software s pořizovací cenou přesahující 60 000 Kč. Výše odpočtu je pak 110 % vstupní ceny, pokud je majetek využíván více než 50 % času pro vzdělávací účely, a 50 %, když toto využití činí 30 % až 50 % provozního času. Kromě toho lze uplatnit odpočet 200 Kč za každého žáka nebo studenta za každou hodinu výuky na pracovišti poplatníka, s maximální výší odpočtu 5 000 Kč za hodinu výuky na pracovišti v daném zdaňovacím období (17).

Položky snižující základ daně

Položky snižující základ daně mají za cíl podpořit činnost daňových poplatníků. Jejich úplný výčet najdeme v zákoně, a patří zde například **bezúplatná plnění** na veřejně prospěšné účely poskytnutá obcím, krajům, organizačním složkám státu, právnickým osobám se sídlem na území České republiky a ve výjimečných případech i fyzickým osobám. Veřejně prospěšnými účely jsou například věda a výzkum, kultura, sport, školství, zdravotnictví či náboženství. Od základu daně lze odečíst bezúplatné plnění, jehož hodnota je alespoň 2 000 Kč a maximální možná výše tohoto odpočtu činí 10 % ze základu daně sníženého o ostatní odpočty dle § 34 ZDP. V případě živelních pohrom v EU nebo EHP lze také poskytnout bezúplatné plnění na odstranění jejich následků (17).

Položky zvyšující základ daně

Mezi výdaje, které zvyšují základ daně, patří dle zákona o dani z příjmů zejména:

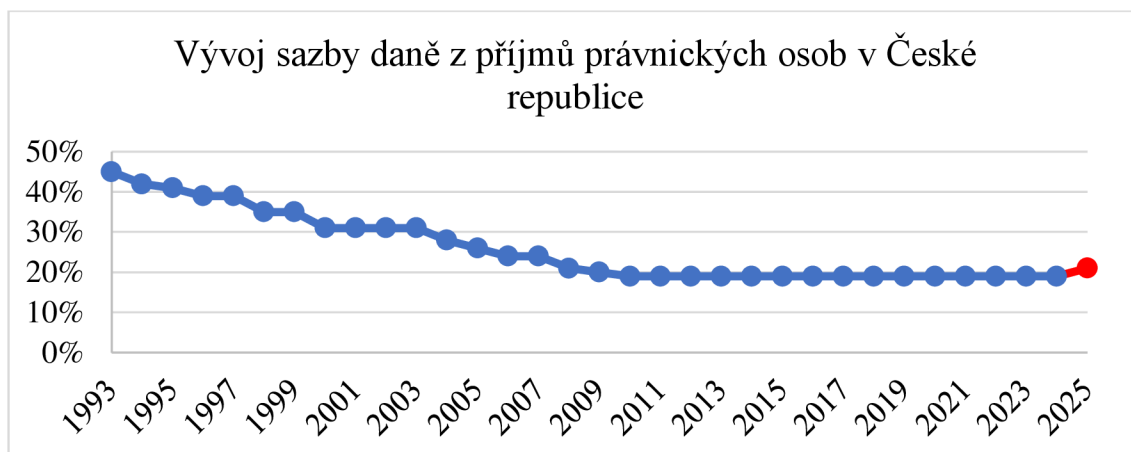
- částky neoprávněně zkracující příjmy,
- výdaje na pořízení hmotného a nehmotného majetku,
- výdaje na zvýšení základního kapitálu,
- penále, úroky z prodlení a pokuty, úroky z posečkané částky, peněžité tresty, přírážky na sociální zabezpečení,
- výdaje spojené s příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny,
- daň z příjmů fyzických a právnických osob, zaplacená v zahraničí,
- výdaje spojené s pracovní cestou nad stanovený limit,
- manka a škody nad stanovený limit,
- technické zhodnocení,
- výdaje na reprezentaci,
- a další (17).

3.5.7 Sazba daně

V současnosti je základní sazba daně z příjmů právnických osob stanovena na 19 % podle § 21 zákona o daních z příjmů. Výpočet daně spočívá v násobení této sazby s příslušně upraveným základem daně o položky snižující základ daně, odečtení položek, které základ daně snižují a následném zaokrouhlení výsledné částky dolů na celé tisíce Kč (17).

Pro specifické typy investičních fondů je však stanovena diferencovaná sazba. Základní investiční fondy podléhají zdanění sazbou 5 %, zatímco fondy penzijních společností a instituce penzijního pojištění jsou zdaněny sazbou 0 % (17).

Historicky sazba daně z příjmů právnických osob procházela v České republice různými změnami, kde došlo k jejímu postupnému snižování, až byla v roce 2010 ustálena na aktuální hodnotě 19 % (55).



Graf č. 7: Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob v České republice
(Zdroj: vlastní zpracování dle (55))

Graf číslo 7 nám poskytuje přehled o trendu sazeb korporátní daně, který odráží hospodářské a legislativní vývoje v zemi. Sazba daně z příjmů právnických osob zůstala od roku 2010 stabilní na úrovni 19 %. V roce 2025 dojde k jejímu zvýšení na 21 %, což se bude týkat daňových období začínajících od 1. ledna 2024 (56).

3.5.8 Slevy na dani

Právnické osoby v České republice mohou uplatnit snížení daně z příjmů ve výši 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením. Pokud mají ve svém zaměstnání osobu s těžším zdravotním postižením, snížení daně se za takového zaměstnance zvýší na 60 000 Kč. Jestliže průměrný roční přepočtený počet těchto zaměstnanců není celé číslo, může se dle § 35 odst. 2 snížení daně uplatnit v obou případech jako poměr dané částky (17).

Poplatník daně z příjmu právnických osob, jež obdržel příslib investičních pobídek podle zákona č. 72/2000 Sb. o investičních pobídkách, a zároveň splnil všechny obecné i specifické požadavky stanovené příslušnými právními předpisy a zákonem o daních z příjmů, má možnost uplatnit si daňovou slevu dle ustanovení § 35a a § 35b tohoto zákona (17).

3.5.9 Platba daně

Poplatníci daně z příjmu právnických osob jsou obecně povinni podat daňové přiznání do tří měsíců po uplynutí zdaňovacího období. Pokud však daňový subjekt podá daňové přiznání elektronicky, prodlužuje se tato lhůta na čtyři měsíce. Pro subjekty, které mají povinnost nechat si účetní závěrku ověřit auditorem nebo jejich daňové přiznání podává daňový poradce, se lhůta prodlužuje na šest měsíců (17).

Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob se podává na finanční úřad místně příslušný poplatníkovi na územní pracoviště, kde je umístěn spis daňového subjektu k dani z příjmů právnických osob. Pokud daňový poplatník nebo jeho zástupce disponuje zákonem zřízenou datovou schránkou nebo má povinnost nechat si účetní závěrku ověřit auditorem, je povinen podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob výhradně elektronicky prostřednictvím datové zprávy. Daň vypočtená v daňovém přiznání je splatná v poslední den lhůty stanovené pro podání daňového přiznání (17).

Zálohy na daň z příjmů právnických osob se v České republice určují podle poslední známé daňové povinnosti bez zahrnutí daně ze samostatného základu daně. Zálohy se neplatí v případě, že poslední známá daňová povinnost poplatníka nepřesáhne 30 000 Kč. Pokud však výsledná daňová povinnost přesáhne tuto hranici, ale je nižší než 150 000 Kč, jsou zálohy na daň splatné pololetně ve výši 40 % z poslední známé daňové povinnosti, s termíny splatnosti 15. června a 15. prosince. U poplatníků s daňovou povinností přesahující 150 000 Kč jsou zálohy na daň splatné čtvrtletně ve výši 25 % z poslední známé daňové povinnosti, s termíny splatnosti 15. března, 15. června, 15. září a 15. prosince. Tento systém zálohových plateb zajišťuje průběžné pokrytí daňových závazků v závislosti na výši daňové povinnosti z předchozího období (17).

Schéma výpočtu korporátní daně (DPPO)

Účetní VH před zdaněním (příjmy – výdaje)

(+/-) úprava dle §23 -§33

Základ daně

(-) odčitatelné položky dle § 34

(-) položky snižující základ daně dle §20

Základ daně snížený o odpochty (zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů)

(x) sazba daně 19%

Daň

(-) slevy na dani §35

Daň po odečtení slev

(-) zápočet daně zaplacené v zahraničí

(+) daň ze samostatného základu daně

Poslední známá daňová povinnost

(-) zaplacené zálohy na daň

Přeplatek/nedoplatek daně

Schéma č. 4: Stanovení daňové povinnosti dle české legislativy

(Zdroj: vlastní zpracování dle (12))

3.6 Korporátní daň v Polsku

V následující části se zaměřím na analýzu konstrukčních prvků daně z příjmů právnických osob v Polsku, nazývané "podatek dochodowy od osób prawnych" či zkráceně "CIT", což je zkratka od "Corporate Income Tax".

3.6.1 Daňový subjekt

Daňovými poplatníky daně z příjmu právnických osob jsou:

- právnické osoby,
- organizační složky bez právní subjektivity,
- kapitálové společnosti v organizaci,
- komanditní společnosti a komanditní společnosti se sídlem v Polsku,
- veřejné obchodní společnosti se sídlem v Polsku, pokud společníci veřejné obchodní společnosti nejsou pouze fyzickými osobami a veřejná obchodní společnost nepředloží konkrétní informace nebo je neaktualizuje příslušnému vedoucímu finančního úřadu,
- daňová kapitálová skupina (tj. seskupení tvořená alespoň dvěma obchodněprávníma společnostma s právní subjektivitou, která působí v kapitálových sdruženích a splňují podmínky stanovené v zákoně),
- společnosti bez právní subjektivity se sídlem nebo vedením v jiné zemi, pokud se s nimi podle daňových zákonů této země zachází jako s právnickými osobami a jsou v této zemi zdaněny ze všech svých příjmů bez ohledu na to, kde byly získány (57).

Plátcí daně se stávají veřejné obchodní společnosti, jejichž společníky nejsou pouze fyzické osoby, pokud veřejná obchodní společnost nepodá:

1. před začátkem účetního období informace o daňových poplatnících, kteří mají přímo nebo prostřednictvím subjektů, které nejsou plátcí daně z příjmů, právo podílet se na zisku společnosti, nebo
2. aktualizovat informace uvedené v písmenu a) do 14 dnů ode dne, kdy došlo ke změnám ve složení těchto daňových poplatníků (57).

3.6.2 Předmět daně

Všechny příjmy dosažené daňovým poplatníkem ze zdrojů podléhají zdanění. Tyto zdroje příjmů se dělí do dvou hlavních kategorií, které jsou pro některé účely často vyhodnocovány samostatně:

- kapitálové zisky,
- ostatní zdroje příjmů.

Příjmy z daného zdroje příjmů jsou přebytkem součtu příjmů získaných z tohoto zdroje nad náklady na jejich získání – dosažené ve zdaňovacím období. Pokud daňově uznatelné náklady přesáhnou součet výnosů, rozdíl je ztrátou z daného zdroje (57).

V rámci daňových kapitálových skupin se jako příjem z daného zdroje považuje přebytek celkových příjmů všech společností ve skupině z tohoto zdroje nad součtem jejich ztrát. Pokud jsou celkové ztráty vyšší než příjmy, jedná se o ztrátu celé daňové kapitálové skupiny vzniklou z tohoto zdroje (57).

Zvláštní formou zdanění, která je od 1. ledna 2021 potenciálně dostupná pro velkou skupinu poplatníků, je paušální částka z příjmů kapitálových společností. Předmětem zdanění je v tomto případě čistý zisk, který bude společností alokován na konkrétní účely (57).

Co se týče rozsahu daňové povinnosti, rozlišuje se mezi:

- neomezenou daňovou povinností, kdy daňová povinnost pokrývá všechny příjmy poplatníka, a to bez ohledu na místo jejich vzniku. Tato povinnost se vztahuje na osoby s trvalým sídlem nebo řízením v Polsku,
- omezenou daňovou povinností, která se týká pouze příjmů získaných na území Polska. Tato povinnost platí pro daňové poplatníky, kteří nemají v Polsku sídlo ani řízení (57).

Existují také specifické výjimky z daňové povinnosti pro určité typy organizací a právní formy, které mají nehopodářský charakter, jako jsou sdružení a nadace.

3.6.3 Zdaňovací období

Zdaňovací období pro daň z příjmu právnických osob v Polsku je primárně stanoveno na kalendářní rok, tedy období od 1. ledna do 31. prosince. Polské právnické osoby mají

možnost zvolit si odlišné zdaňovací období, které musí odpovídat jejich účetnímu období. Pokud společnost upraví své účetní období, je povinna o této změně informovat příslušný finanční úřad. Jakékoli změny účetního období mohou mít za následek potřebu podání daňového přiznání za zkrácené nebo prodloužené zdaňovací období, v závislosti na době změny (58).

Daňové přiznání za zdaňovací období musí být obvykle podáno do třetího měsíce následujícího roku. Pro společnosti s kalendářním zdaňovacím obdobím tedy platí, že musí svá daňová přiznání podat do konce března následujícího roku (57).

3.6.4 Osvobození od daně

V Polsku je systém daňového osvobození pro právnické osoby komplexní a zahrnuje řadu specifických případů, kde je možné získat osvobození od daně z příjmů právnických osob. Jedná se zejména o:

1. **Investiční pobídky:** V Polsku mohou právnické osoby využívat řadu daňových úlev a slev, které jsou navrženy tak, aby podporovaly investice a inovace. Jedna z nejvýznamnějších je osvobození od daně v rámci Polské investiční zóny (PIZ), což je systém nahrazující dřívější Speciální ekonomické zóny (SEZ). Toto osvobození je vypočítáno na základě hodnoty způsobilých investičních nákladů a míry státní podpory v daném regionu, přičemž doba trvání slevy se pohybuje mezi 12 a 15 lety v závislosti na umístění investice (59).
2. **Specifické druhy příjmů:** Mezi osvobozené příjmy patří příjmy z určitých typů zemědělské činnosti, příjmy z lesního hospodářství a příjmy, které nemohou být předmětem právně závazné smlouvy. Dále jsou osvobozeny příjmy lodních a loděnicových podnikatelů platících tonážní daně nebo paušální daň (57).
3. **Osvobození pro subjekty a objekty:** Některé subjekty, jako je státní pokladna, Národní banka Polska a další státní a veřejné fondy, jsou zcela osvobozeny od daně. Existují také objektová osvobození, která se dělí na bezpodmínečná a podmíněčná, například prodej nemovitosti po 5 letech držení nebo příjmy získané z určitých neziskových aktivit (60).
4. **Podmínky pro osvobození z účasti na ziscích:** Pro získání osvobození z daně z příjmů z účasti na ziscích právnických osob je potřeba splnit několik

podmínek, včetně držení minimálně 10 % podílu na kapitálu společnosti po dobu alespoň dvou let. Toto osvobození se vztahuje na společnosti, které nejsou v roli generálního partnera v komanditních společnostech nebo veřejných obchodních společnostech (61).

3.6.5 Daňově uznatelné a neuznatelné náklady

Tato kategorie je pro poplatníka obzvláště důležitá, protože přímo snižuje zdanitelný příjem a následně i výši daně. Zahrnuje náklady vynaložené za účelem vytváření příjmů nebo udržení či zajištění zdroje příjmů. Jedná se tedy především o náklady spojené s danými výnosy, ale i o ty, které nelze přímo přiřadit k žádným konkrétním výnosům, ale jsou klíčové pro řádné fungování daňového subjektu. Náklady přímo související s výnosy jsou vypořádány v roce, ve kterém jsou související výnosy generovány, zatímco ostatní náklady jsou hrazeny v roce, ve kterém vznikly. Existuje skupina nákladů, které nejsou považovány za daňově uznatelné, a to bez ohledu na jejich vztah k vytvořeným výnosům. Jedná se například o náklady na vymáhání související s neplněním závazků, odepsané pohledávky nebo náklady na zastoupení (57).

Nejčastější daňově uznatelné náklady:

- technické rezervy vytvořené pro účely účetnictví,
- náklady vynaložené na výzkum a vývoj až do výše 200 %,
- výdaje na pořízení zcela nového dlouhodobého majetku nebo výrobu dlouhodobého majetku,
- dary poskytnuté veřejným organizacím registrovaným v Polsku,
- odpisy za použití dlouhodobého a nehmotného majetku,
- rezerva na obecné riziko vzniklé ve zdaňovacím období,
- výdaje na vyplacené mzdy za předchozí období,
- a další (62).

Daňově neuznatelnými náklady jsou například:

- náklady na koupi pozemků nebo trvalé užívání půdy, kromě poplatků za věčné užívání půdy,
- odpisy za opotřebení osobního automobilu překračující určité limity,

- výdaje na převzetí nebo nákup podílů nebo vkladů v družstvu,
- výdaje související s pořízením derivátových finančních nástrojů,
- výdaje vynaložené společníkem na nabytí nebo převzetí podílů převedených na nástupnickou společnost výměnou akcií,
- srážky a platby do různých typů fondů vytvořených poplatníkem,
- naběhlé, ale nezaplacené nebo zrušené úroky ze závazků, včetně půjček (úvěrů),
- úrokové, provizní a kurzové rozdíly u rostoucích úvěrů,
- náklady na reprezentaci,
- pokuty a penále,
- pohledávky odepsané jako promlčené a další (57).

Daňové odpisy

Polská právní úprava stanoví, že odpisy jsou povinné a nesmí být odkládány. Odpisy jsou zahrnuty do seznamu odpočitatelných nákladů vzniklých při dosahování příjmů. Uplatňuje se metoda rovnoměrného odpisování, ale pro určité kategorie dlouhodobého majetku může být zvolena metoda zrychleného odpisování. Dlouhodobý majetek způsobilý pro zrychlené odpisování je vymezen zákonem a zahrnuje především stroje pro všeobecné použití, jakož i stroje a zařízení používané v chemickém průmyslu, zemědělství, potravinářství a stavebním průmyslu (63).

V příloze polského zákona upravujícího korporátní daň je obsažen seznam ročních odpisových sazeb. Odpisové sazby u vybraných příkladných položek uvádí tabulka č. 4.

Tabulka č. 4: Roční odpisové sazby hmotného majetku v Polsku pro rovnoměrné odpisování
(Zdroj: vlastní zpracování dle (57))

Název	Sazba
Obytné budovy	1,5 %
Neobytné budovy, domy sociální péče, nebytové prostory	2,5 %
Podzemní garáže, nádrže, vodní stavby	4,5 %
Kotle a energetická zařízení, pece pro zpracování paliv	7 %
Stroje a zařízení a pro všeobecné použití, stroje a zařízení pro vrtání, stroje a mechanická zařízení pro zpracování rud a uhlí	10 %
Spalovací motory, obráběcí stroje na kov, přístroje pro výměnu tepla,	14 %
Vrtací zařízení, stroje využívané v hornictví, zařízení pro svařování	18 %
Mobilní telefony, motocykly, osobní a nákladní automobily, autobusy	20 %
Strojní zařízení pro těžbu, zařízení k provádění technických studií	25 %
Počítače	30 %

Pro nehmotný majetek zákon stanovuje minimální dobu odpisování, která činí pro náklady vynaložené na výzkumné a vývojové práce 12 měsíců, pro počítačový software, práva duševního vlastnictví, filmové, televizní a rozhlasové licence 24 měsíců a pro ostatní nehmotný majetek, včetně koupí nabytého goodwillu, 60 měsíců. Mezi majetek, který nesmí být předmětem odpisů, patří pozemky a práva trvalého užívání, umělecká díla a muzejní exponáty, hodnota podniku a goodwill, který byl nabyt jinak, než koupí (57).

3.6.6 Základ daně

Základem daně je úhrn příjmů ze zdrojů příjmů (kapitálové zisky a ostatní) poté, co poplatník využil odpočty, na které má nárok. Část příjmů je zdaněna paušálně bez zohlednění daňově uznatelných nákladů – v takovém případě je základem daně výnos. Tyto příjmy nelze kombinovat s jinými příjmy. Do této skupiny mohou patřit např. příjmy z dividend a ostatní příjmy z účasti na zisku právnických osob, které mají sídlo nebo správní radu na území Polska, jakož i příjmy z některých titulů, např. udělených licencí, poradenských služeb apod., které získali zahraniční daňoví poplatníci (57).

Položky odčitatelné od základu daně

Při výpočtu základu daně mohou právnické osoby v Polsku odčítat řadu nákladů, které jsou přímo spojeny s výdělečnou činností.

Daňový poplatník Polska, který zaznamenal **ztrátu ze zdroje příjmů** v daném zdaňovacím období, může tuto ztrátu uplatnit ke snížení příjmů z téhož zdroje v následujících pěti letech. Snížení v jednotlivých letech nesmí překročit 50 % ztráty a v jednom z let je možné snížit příjmy maximálně o 5 000 000 PLN. Nevyužitou část ztráty lze dále uplatňovat v zbylých letech pětiletého období. Výjimku tvoří ztráty z prodeje virtuálních měn, na které se tato pravidla nevztahují (57).

Za další velkou skupinu odčitatelných položek lze označit bezúplatná daňová plnění. První možností jsou **dary na veřejně prospěšné činnosti** lze odečíst od základu daně v případě, že jsou poskytnuty na veřejně prospěšné činnosti nebo se týkají náboženského vyznání. Odečítá se hodnota skutečně poskytnutého daru, maximálně však 10 % z příjmu (výnosu). Dalším možným odpočtem ze základu daně mohou být **dary na odborné vzdělávání** ve formě učebních materiálů nebo dlouhodobého majetku s výjimkou těch, které nejsou úplné, použitelné nebo je starší 12 let. Limit odpočtu je stanoven na 10 % z příjmu, tak jako u odpočtů za darování na veřejně prospěšné účely. Třetím možným bezúplatným plněním mohou být **dary na náboženské účely**. Jako je tomu v případě dvou předchozích darů, limit odpočtu je stanoven na maximálních 10 % z příjmu. V neposlední řadě mají polští poplatníci možnost odečíst **dary na charitativní a pečovatelskou činnost** poskytnuté katolické a pravoslavné církvi v Polsku, poskytované na základě určitých úkonů – tzv. církevních úkonů, lze odečíst od příjmu až do 100 % výše.

Pokud je darované zboží zatížené DPH, výše daru se stanovuje jako hodnota zboží zvýšená o DPH nad limit, který odpovídá vstupní DPH, na kterou má dárcce právo na odpočet podle platných DPH předpisů souvisejících s realizací daru.

K dispozici je také úleva pro robotizaci, která umožňuje odpočítat 50 % nákladů na nákup nových robotů a souvisejícího softwaru, platná od roku 2022 do konce roku 2026. Navíc je zde úleva pro prototypování, umožňující odpočet 30 % nákladů spojených s vývojem nových produktů, s maximální možnou výší odpočtu 10 % příjmů z jiných zdrojů než kapitálových zisků za daňový rok (59).

Položky snižující základ daně

Kromě standardních odpočtů jsou v polském daňovém systému k dispozici specifické položky, které mohou dále snížit základ daně.

Náklady vynaložené na výzkum a vývoj lze od základu daně odečíst, pokud jsou tyto náklady klasifikovány jako daňově uznatelné. Pokud příjem není dostatečný pro plný odpočet nebo v případě ztráty, je možné uplatnit úlevu alternativními způsoby, jako je přímá vrátka daně nebo neodvádění záloh na daň z příjmu u některých zaměstnanců. Způsobilými náklady pojící se s činností výzkumu a vývoje se například rozumí:

- odměny zaměstnanců vztahující se na činnost v oblasti výzkumu a vývoje, včetně příslušných odvodů na sociální zabezpečení,
- odměny vyplácené na základě mandátních smluv nebo smluv o provedení práce,
- nákup specializovaného vybavení,
- odborné posudky, poradenské a obdobné služby,
- odpisy dlouhodobého a nehmotného majetku používaného v činnostech výzkumu a vývoje.

Odpočet se provádí maximálně do výše 200 % způsobilých nákladů v přiznání za zdaňovací období, ve kterém způsobilé náklady vznikly (57).

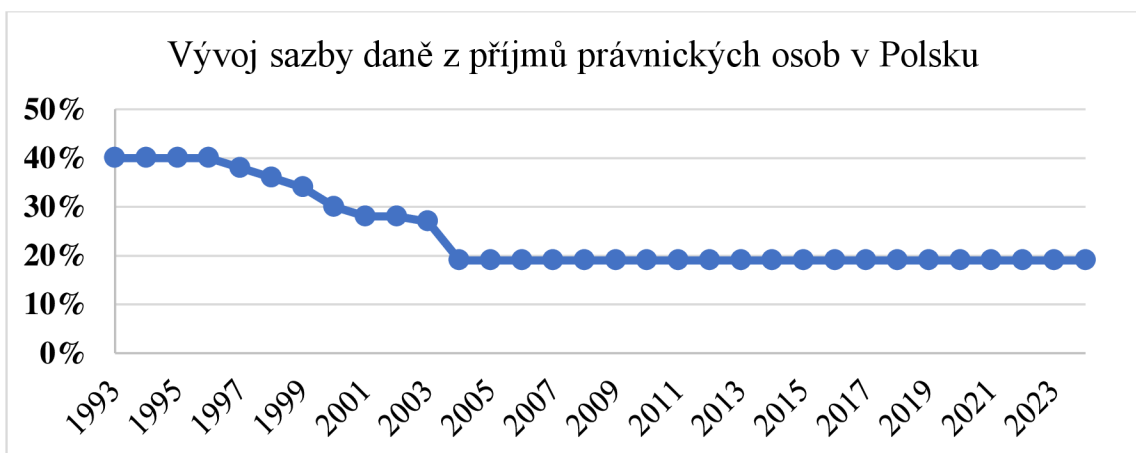
Položky zvyšující základ daně

Existují také položky, které mohou zvýšit základ daně, což znamená, že příjmy, které jsou obvykle nezdanitelné, se mohou stát zdanitelnými, nebo mohou být náklady, které nejsou daňově uznatelné. Tyto položky zahrnují:

- nedaňově uznatelné výdaje, jako jsou pokuty a penále,
- náklady na reprezentaci a obchodní hostiny, které přesahují stanovené limity,
- ztráty z minulých let, které překračují povolený limit odpočtu,
- úroky a sankce za pozdní platby nebo nesplnění jiných finančních závazků,
- příjmy z nelegálních aktivit nebo jiné příjmy, které nejsou správně evidovány nebo ohlášeny (57).

3.6.7 Sazba daně

Daň z příjmů právnických osob v Polsku má lineární charakter a standardně se vypočítává jako 19 % ze základu daně. Existuje však speciální snížená sazba 9 %, která se aplikuje na příjmy (kromě kapitálových zisků), pokud celkové příjmy daňového poplatníka za dané zdaňovací období vyjádřené v PLN nepřekročí ekvivalent 2 000 000 EUR. Tuto sazbu daně neuplatňují kapitálové skupiny a daňoví poplatníci, jejichž vznik byl spojen s okolnostmi uvedenými v zákoně (přeměny, nepeněžité vklady). Daňoví poplatníci, kteří při své podnikatelské činnosti používají určitý dlouhodobý majetek s celkovou počáteční hodnotou přesahující 10 000 000 PLN, jsou povinni vypočítat daň z tohoto přebytku. V praxi stanovuje minimální výši splatné daně z příjmů, neboť se odečítá z vypočtené daně, a to i ve fázi stanovení výše záloh (57).



Graf č. 8: Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob v Polsku
(Zdroj: vlastní zpracování dle (42))

Graf č. 8 znázorňuje historický vývoj sazeb daně z příjmů právnických osob v Polsku od roku 1993 do roku 2024. V průběhu tohoto období došlo k několika významným změnám v důsledku různých ekonomických a legislativních reforem. Sazba daně z příjmu právnických osob se postupně snižovala z počátečních 40 % na současnou stabilizovanou úroveň 19 %. Tyto změny reflektují snahy o vytvoření přívětivějšího podnikatelského prostředí a podporu ekonomického růstu v zemi.

3.6.8 Platba daně

Daňové období pro právnické osoby v Polsku obvykle odpovídá kalendářnímu roku, avšak společnosti mohou mít různé účetní období, které pak definují jejich zdaňovací období. Daňové přiznání musí být podáno nejpozději do tří měsíců po skončení zdaňovacího období společnosti a lze jej podat elektronicky, což je efektivní a bezpečný způsob, jak zajistit, že jsou všechna data správně a včas doručena finančnímu úřadu (60). Daň musí být zaplacená do data splatnosti daňového přiznání, tedy obvykle do tří měsíců po konci daňového roku. Společnosti mohou také platit předpokládanou daň ve čtvrtletních zálohách na daň z příjmů právnických osob. Tyto zálohy jsou následně započítány proti konečné daňové povinnosti na konci daňového období. Výše záloh závisí na daňové povinnosti z předchozího roku. Velké firmy platí zálohy čtvrtletně, zatímco menší firmy mohou mít možnost platit zálohy pololetně (57).

Schéma výpočtu korporátní daně (CIT)
Účetní VH před zdaněním (příjmy – výdaje)
(+) nedaňově uznatelné výdaje
(-) nedaňové příjmy
(+/-) úpravy odpisů dle daňových pravidel
Základ daně
(-) výdaje vztahující se k příjmům
Základ daně snížený o odpočty (zaokrouhlený na celé PLN dolů)
(x) sazba daně 19 %
Daň
(-) daňové úlevy a kredity
Konečná daňová povinnost
(-) zálohy zaplacené během roku
Přeplatek/nedoplatek daně

Schéma č. 5: Stanovení daňové povinnosti dle polské legislativy
(Zdroj: vlastní zpracování dle (57))

3.7 Výsledné porovnání korporátní daně v České republice a v Polsku

V předchozích kapitolách byly představeny korporátní daně České republiky a Polska. Nyní bude pozornost věnována shrnutí nalezených shod a rozdílů.

Tabulka č. 5: Porovnání daňového subjektu
(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Daňový subjekt	<ul style="list-style-type: none">• Právnícké osoby,• organizační složky státu,• podílové investiční,• a jiné fondy vymezené zákonem.	<ul style="list-style-type: none">• Právnícké osoby,• organizační složky bez právní subjektivity,• kapitálové společnosti v organizaci,• společnosti bez právní subjektivity, aj.

Tabulka porovnává zdanitelné subjekty právnických osob v České republice a Polsku, ukazuje podobnosti i rozdíly v jejich definicích. Zatímco obě země uznávají právnické osoby a organizační složky jako daňové subjekty, Česká republika zahrnuje také specifické fondy jako jsou svěřenecké a investiční fondy, Polsko se soustředí na organizační fáze společností a speciální pravidla pro veřejné obchodní společnosti. Tyto rozdíly odrážejí unikátní aspekty obou daňových systémů, které mohou ovlivnit rozhodování o podnikatelských strukturách.

Tabulka č. 6: Porovnání předmětu daně
(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Předmět daně	<ul style="list-style-type: none">• Příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem.	<ul style="list-style-type: none">• Úhrn příjmů poplatníka ze zdrojů příjmů.• Dvě skupiny: kapitálové zisky a jiné zdroje příjmů.

V České republice se daní příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s majetkem, pokud nejsou specificky osvobozeny zákonem. Na druhé straně, v Polsku se daňový předmět skládá z celkového úhrnu příjmů, rozdělených do dvou hlavních skupin: kapitálové zisky a ostatní zdroje příjmů. Polsko také zavedlo změnu v roce 2021, kdy pro určité skupiny daňových poplatníků byla zavedena paušální daň z příjmů kapitálových společností, což umožňuje zdanění čistého zisku využitého na konkrétní účely. Tato struktura umožňuje v Polsku oddělené zpracování různých zdrojů příjmů, což může být výhodné pro daňové plánování. Naopak, v České republice je přístup více univerzální, což může vést k jednodušší administraci, ale méně flexibilním možnostem pro optimalizaci daní.

Tabulka č. 7: Porovnání zdaňovacího období

(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Zdaňovací období	<ul style="list-style-type: none"> • Kalendářní rok. • Hospodářský rok. • Účetní období delší než 12 měsíců. • Možnost prodloužení na 18 měsíců. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kalendářní rok (od 1. ledna do 31. prosince). • Možnost zvolit odlišné zdaňovací období shodné s účetním obdobím.

Obě země standardně používají kalendářní rok jako zdaňovací období, ale nabízejí flexibilitu pro adaptaci na specifické organizační potřeby. V České republice lze zdaňovací období prodloužit v prvním roce podnikání nebo při změnách v podnikání až na 18 měsíců. Polsko poskytuje ještě větší flexibilitu, umožňující společně upravit zdaňovací období tak, aby odpovídalo jejich účetním cyklům, což je výhodné pro firmy s mezinárodními operacemi, které potřebují koordinaci s různými fiskálními režimy. Takle změna musí být nahlášena příslušnému finančnímu úřadu.

Tabulka č. 8: Porovnání osvobození od daně
(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Osvobození od daně	<ul style="list-style-type: none"> • Příjmy z podílu na zisku vyžadují minimálně 10 % podíl a 12měsíční držení mezi mateřskou a dceřinou společností. • Příjmy z převodu podílu na mateřskou společnost. • Osvobození licenčních poplatků a úroků z úvěrů při kapitálovém spojení a minimálně 25 % podílem drženým 24 měsíců. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investiční pobídky v Polské investiční zóně s osvobozením na 10-15 let. • CIT osvobození pro zemědělství, lesní hospodářství a příjmy z lodní dopravy. • Celkové osvobození pro státní subjekty jako státní pokladna nebo Národní banka Polska. • Osvobození z účasti na ziscích pro společnosti s minimálně 10 % podílem drženým dva roky.

V České republice je osvobození od daně zaměřené na posílení kapitálových vazeb mezi společnostmi skrze podíly na zisku a převody podílů, což podporuje dlouhodobé kapitálové spojení a finanční stabilitu. Zároveň se nabízí osvobození na finanční transakce, které jsou relevantní pro korporátní finance a restrukturalizace. Naopak v Polsku se osvobození týká širšího spektra ekonomických aktivit, od průmyslových investic přes zemědělství až po státní subjekty. Investiční pobídky ve speciálních ekonomických zónách lákají nové kapitálové projekty a podporují hospodářský rozvoj regionů. Tato diverzita v přístupu k osvobození od daně odráží rozdílné ekonomické strategie obou zemí a jejich cíle v oblasti podnikatelského prostředí a investic.

Tabulka č. 9: Porovnání daňově uznatelných a neuznatelných nákladů
(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Položky odčitatelné a snižující ZD	<ul style="list-style-type: none"> • Ztráta z předchozích let – max. v následujících 5 letech. • Podpora odborného vzdělávání, výzkumu a vývoje – max. do 3 let. • Bezúplatná plnění v minimální výši 2 000 Kč a max. výši 10 % z upraveného ZD o odpočty. 	<ul style="list-style-type: none"> • Ztráta z předchozích let – max. v následujících 5 letech – v jednotlivých letech nepřekročí 50 % ztráty. • Podpora výzkumu a vývoje – max. do výše 200 % způsobilých nákladů. • Bezúplatná plnění: <ul style="list-style-type: none"> ○ max 10 % v případě veřejně prospěšných činností, odborné vzdělávání a náboženských účelů. • 100 % v případě charitativních a pečovatelských činností poskytnutých polské církvi. • Úleva pro robotizaci.

V České republice lze daňové ztráty odečíst od základu daně za dva předchozí a až pět následujících let s maximálním možným odečtem 30 000 000 Kč. Zatímco v Polsku může daňový poplatník uplatnit ztrátu ze zdroje příjmů ke snížení příjmů z téhož zdroje v následujících pěti letech, přičemž snížení v jednotlivých letech nesmí překročit 50 % ztráty a v jednom z let je možné snížit příjmy maximálně o 5 000 000 PLN.

Oba státy nabízejí daňové úlevy na podporu výzkumu a vývoje. Přestože konkrétní podmínky a limity se liší, základní princip podpory inovací prostřednictvím daňových úlev je obdobný. V České republice umožňuje zákon o daních z příjmů podnikatelům a firmám přenést a uplatnit náklady na výzkum a vývoj nejpozději do třetího roku po roce, ve kterém byly odpočty nárokovány v případě že nelze tyto odpočty plně využít

kvůli nízkému základu daně nebo přítomnosti daňové ztráty. V Polsku je systém podpory výzkumu a vývoje podobně flexibilní, avšak s dalšími výhodami. Významným rozdílem je, že v Polsku je možné odpočítat až 200 % způsobilých nákladů v rámci daňového přiznání za zdaňovací období, kdy byly náklady vynaloženy, což představuje významný stimul pro investice do inovací. Pokud příjem není dostatečný pro plný odpočet nebo v případě ztráty, je možné uplatnit úlevu alternativními způsoby, jako je přímá vratka daně nebo neodvádění záloh na daň z příjmu u některých zaměstnanců.

V České republice lze od základu daně odečítat hodnotu bezúplatných plnění poskytnutých různým subjektům na vědecké, vzdělávací, kulturní a další účely s minimální hodnotou 2 000 Kč a maximálně do 10 % základu daně. V Polsku lze dary na veřejně prospěšné činnosti, včetně náboženských a charitativních aktivit, odečíst od základu daně s limitem maximálně 10 % z příjmu, a dary na charitativní a pečovatelskou činnost poskytnuté církvím lze odečíst až do výše 100 % příjmu. Od roku 2022 do 2026, je umožněno v Polsku aplikace úlevy na robotizaci, která přidává odpočet 50 % nákladů na nákup nových robotů a softwaru.

Tabulka č. 10: Porovnání základu daně

(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Základ daně	<ul style="list-style-type: none"> Účetní výsledek hospodaření upravený dle zákona. 	<ul style="list-style-type: none"> Úhrn příjmů ze zdrojů příjmů (kapitálové zisky a ostatní) po uplatnění odpočtů.

Základ daně v České republice se základ daně vypočítává jako účetní výsledek hospodaření po jeho úpravách dle zákona, zahrnující odstranění nezdanitelných příjmů a přidání výdajů, které nejsou uznány jako náklady. V Polsku je základ daně stanoven jako suma příjmů po odpočtech, s některými příjmy zdaněnými paušálně bez ohledu na náklady. Tento rozdíl odráží odlišné přístupy k daňovému výpočtu, což může mít dopad na daňové zatížení podniků v obou zemích.

Tabulka č. 11: Porovnání sazby daně

(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Sazba daně	<ul style="list-style-type: none">• 19 %• V roce 2025 se zvýší na 21 %.	<ul style="list-style-type: none">• 19 %• Možností snížené sazby 9 % pro malé poplatníky s obratem do 2 000 000 EUR.

Česká republika i Polsko mají stabilní sazbu daně z příjmů právnických osob na úrovni 19 %. Zajímavostí je, že Česká republika plánuje zvýšení této sazby na 21 % v roce 2025, což by mohlo mít dopad na investiční klima a podnikatelské rozhodování v zemi. Polsko nabízí sníženou sazbu 9 % pro malé poplatníky, což je podpora pro menší podniky a může pomoci stimulovat jejich růst a rozvoj. Tato rozdílná politika v nastavení daňových sazeb ukazuje, jak jednotlivé země přistupují k podpoře podnikání a ekonomické aktivitě.

Tabulka č. 12: Porovnání slevy na dani

(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Slevy na dani	<ul style="list-style-type: none">• Za zaměstnance se zdravotním postižením.• Možnost odečítání až 100 % výdajů na výzkum a vývoj.	<ul style="list-style-type: none">• Nemá žádné slevy na dani, i když společnosti jsou povinny zaměstnávat alespoň 6 % osob s postižením z celkového počtu zaměstnanců.

V oblasti daňových slev Česká republika nabízí slevy zaměřené na sociální odpovědnost a podporu inovací. Slevy na zaměstnance se zdravotním postižením a možnost odečítat až 100 % výdajů na výzkum a vývoj jsou příkladem daňových pobídek, které odrážejí hospodářské a sociální cíle státu. Možnost odečítání nákladů na výzkum a vývoj je přitom zahrnuta mezi daňově uznatelné náklady, což poskytuje firmám významnou daňovou úlevu. Na druhé straně, Polsko neposkytuje přímé daňové slevy, ale vyžaduje

od firem, aby zaměstnávaly alespoň 6 % osob s postižením, což ukazuje na odlišný přístup k sociální odpovědnosti podniků. Tato politika zrcadlí různé strategie, jakými obě země podporují sociální integraci a ekonomický rozvoj.

Tabulka č. 13: Porovnání platby daně

(Zdroj: vlastní zpracování)

	Česká republika	Polsko
Platba daně	<ul style="list-style-type: none"> Dle termínu pro podání přiznání daně z příjmů právnických osob. 	<ul style="list-style-type: none"> Přiznání podáno nejpozději do tří měsíců po skončení zdaňovacího období.

V obou zemích je termín pro podání daňového přiznání a zaplacení daně do tří měsíců po skončení zdaňovacího období, což je standardní praxe umožňující efektivní správu daní. V České republice je lhůta pro podání daňového přiznání tři měsíce po skončení zdaňovacího období, při elektronickém podání čtyři měsíce, a šest měsíců, pokud je účetní závěrka ověřena auditorem nebo přiznání podává daňový poradce. Polsku je daňové přiznání třeba podat do tří měsíců po konci zdaňovacího období, přičemž podání lze rovněž uskutečnit elektronicky.

Jestliže v případě České republiky poslední známá daňová povinnost nepřesáhne 30 000 Kč, zálohy se neplatí. Při daňové povinnosti mezi 30 000 Kč a 150 000 Kč jsou zálohy splatné pololetně, a při povinnosti nad 150 000 Kč čtvrtletně. Polské společnosti hradí zálohy čtvrtletně nebo pololetně v závislosti na velikosti a daňové povinnosti z předchozího roku.

4 VÝPOČET A POROVNÁNÍ KORPORÁTNÍ DANĚ PRO VYBRANOU SPOLEČNOST PODLE ČESKÉ A POLSKÉ LEGISLATIVY

Všechny provedené přepočty měny v této kapitole se řídí pokynem GFŘ-D-63, jak bylo uvedeno v kapitole č. 1 „Cíle práce, metody a postupy zpracování“, který stanovuje kurz pro zdaňovací období 2023 na úrovni 5,31 CZK/PLN.

4.1 Základní údaje o společnosti

Firma:	ABC s. r. o.
Právní forma:	Společnost s ručením omezeným
IČO:	12345678
Den zápisu do OR:	7. července 2000
Předmět podnikání:	Vydavatelské činnosti, polygrafická výroba, knihařské a kopírovací práce Zprostředkování obchodu a služeb Velkoobchod a maloobchod
Statutární orgán:	Jednatel
Základní kapitál:	31 086 000 Kč

4.1.1 Historie a vznik

Společnost ABC s.r.o. se zaměřuje na poskytování komplexních služeb v oblasti polygrafické výroby pro české i zahraniční klienty. Její jedinečnost spočívá v schopnosti zajistit veškeré technologie související s ofsetovým tiskem a úpravou tiskovin pod jednou střechou.

Původně čistě obchodní společnost, zabývající se nákupem a prodejem polygrafického zboží, přešla firma ABC s.r.o. postupně k modelu standardní výrobní společnosti. Výrobu zahájila na přelomu let 2012 a 2013, kdy investovala do nákupu CTP zařízení a dalších strojů, včetně laminovacího a kaširovacího stroje, stroje na výseky, zlacení či slepotisk.

V průběhu následujících let investovala firma ABC s.r.o. do rozšíření výrobních kapacit, zaměřila se na stroje pro výrobu obalů a knihařské zpracování. Mezi klíčové investice patřily stroje od švýcarské značky Bobst a linka Kolbus pro lepenou vazbu.

S cílem posílit svou pozici na trhu získala firma ABC s.r.o. certifikáty kvality ISO 9001 a ISO 14001 a pokračovala v rozšiřování a modernizaci technologií. Tímto opatřením splnila požadavky trhu, zejména v oblasti obalů pro farmaceutický průmysl.

Vlivem pandemie COVID-19 musela firma přehodnotit své strategie a posílit oblast lepení krabiček o lepicí linku Bobst. Po odeznění pandemie a vypuknutí válečného konfliktu na Ukrajině se firma snažila využít změny na trhu ve svůj prospěch a instalovala nový tiskový stroj Heidelberg Speedmaster CX 104-5+L zaměřený na obalový průmysl.

4.1.2 Organizační struktura

Organizační struktura společnosti ABC s.r.o. je navržena jako liniově-štábní, což znamená, že kombinuje přímou liniovou strukturu řízení s podporou štábních, tedy specializovaných a poradních funkcí. Na čele této struktury stojí jednatel, který zastupuje firmu navenek a rozhoduje o klíčových strategických směrech. K rozvahovému dni v roce 2022 společnost ABC s.r.o. zaměstnávala 214 zaměstnanců. Tento počet pracovníků reflektuje rozsah a rozmanitost operací firmy, která si klade za cíl poskytovat kvalitní a komplexní služby v oblasti polygrafické výroby.

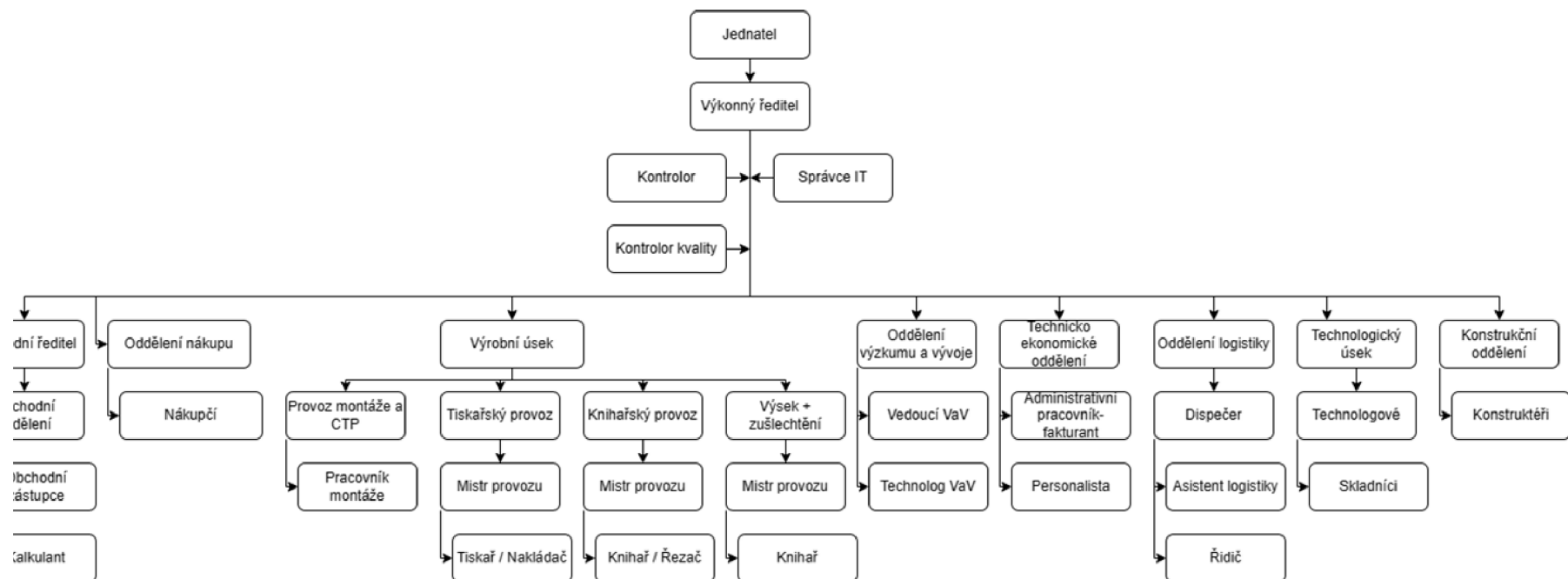


Schéma č. 6: Organizační struktura společnosti ABC, s.r.o
(Zdroj: vlastní zpracování dle interních informací)

4.2 Výpočet daňové povinnosti

V rámci třetí kapitoly byly představeny rozdíly mezi korporátními daněmi v České republice a v Polsku. Nyní budou tyto teoretické znalosti aplikovány na příkladu výpočtu korporátní daně u společnosti ABC, s.r.o. Zvlášť bude vypočtena daňová povinnost dle české právní úpravy a poté bude proveden výpočet dle polské právní úpravy.

4.2.1 Výpočet daně dle české právní úpravy

Pro stanovení výsledné daňové povinnosti společnosti ABC, s.r.o. vycházíme z výsledků hospodaření zjištěného z účetnictví, především tedy z Výkazu zisku a ztráty (viz příloha). Výsledek hospodaření se nejprve musí upravit o rozdíl účetních a daňových odpisů a následně navýšit o daňově neuznatelné náklady související s reprezentací společnosti, rezervami a opravnými položkami a dále pak položkami, které nesouvisí se zajištěním a udržením příjmů, ale bylo je nutné vynaložit a z důvodu opatrnosti jsou zaúčtovány na účtech 548 a 568. Po stanovení základu daně z něj je možné odečíst dosud nevyčerpanou ztrátu a peněžní dary věnované Základní škole v Ostravě ve výši 20 000 Kč a částku 8 100 Kč věnovanou občanskému sdružení TUTORI. Takto snížený základ daně je zaokrouhlen na celé tisíce Kč dolů a vynásoben 19 % sazbou dle §21 ZDP, čímž zjistíme daň z příjmu právnických osob. Slevy na dani dle §35 ZDP činí 232 111 Kč a po jejich odečtení získáváme výslednou daňovou povinnost o výši 2 569 059 Kč.

Tabulka č. 14: Výpočet DPPO společnosti ABC, s.r.o. dle české právní úpravy
(Zdroj: vlastní zpracování dle VZZ a interních dat společnosti)

Účetní VH před zdaněním (výnosy – náklady)		41 395 260 Kč
+	úprava dle §23 -§33 (rezervy a oprávněné položky)	352 000 Kč
+	úprava dle §23 -§33 (náklady na prezentaci)	260 854 Kč
+	úprava dle §23 -§33 (úroky z prodlení)	1 156 945 Kč
+	úprava dle §23 -§33 (manka, škody)	1 133 780 Kč
-	úprava dle §23 -§33 (odpisy pohledávek)	1 058 373 Kč
-	rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy	6 969 507 Kč
Základ daně		36 270 959 Kč
-	odčitatelné položky § 34 (ztráta z minulých období)	21 499 004 Kč
Mezisoučet		14 771 955 Kč
-	položky snižující základ daně §20 (dar základní škole)	20 000 Kč
-	položky snižující základ daně §20 (dar občanskému sdružení)	8 100 Kč
Základ daně snížený o odpochty (zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů)		14 743 000 Kč
x	sazba daně DPPO	19 %
Daň		2 801 170 Kč
-	slevy na dani §35	232 111 Kč
Daň po odečtení slev		2 569 059 Kč
-	zápočet daně zaplacené v zahraničí	–
+	daň ze samostatného základu daně §20b	–
Poslední známá daňová povinnost		2 569 059 Kč
-	zaplacené zálohy na daň	–
Přeplatek/nedoplatek daně		2 569 059 Kč

4.2.2 Výpočet dle polské právní úpravy

Dani z příjmů právnických osob sídlících v Polsku, podléhají veškeré příjmy společnosti, tedy rozdíl veškerých příjmů a nákladů na jejich získání v daném roce, čímž se jedná o neomezenou daňovou povinnost. Pro výpočet čistých příjmů je nutné od

celkových příjmů odečíst náklady, které byly účelně vynaloženy k jejich dosažení, s výjimkou nákladů, které jsou stanoveny zákonem.

Součet těchto nákladů pak snižujeme o mzdové náklady zaměstnanců, abychom získali celkové náklady za dané účetní období. Poté určíme celkové příjmy společnosti tím, že od celkových výnosů odečteme tyto náklady.

Tabulka č. 15: Výpočet DPPO společnosti ABC, s.r.o. dle polské právní úpravy
(Zdroj: vlastní zpracování dle VZZ a interních dat společnosti)

Účetní VH před zdaněním (výnosy – náklady)		7 795 717,51 PLN
+	rezervy a oprávněné položky	66 290,02 PLN
+	náklady na prezentaci	49 125,05 PLN
+	úroky z prodlení	217 880,41 PLN
+	manka, škody	213 517,89 PLN
-	odpisy pohledávek	199 316,95 PLN
-	odpisy	1 312 524,86 PLN
Základ daně		6 830 689,08 PLN
-	50 % ztráty z minulých let	2 024 388,32 PLN
-	50 % z pořízení nových technologií	1 954 689,34 PLN
Mezisoučet		2 851 611,41 PLN
-	dar základní škole	3 766,48 PLN
-	dar občanskému sdružení	1 525,42 PLN
Základ daně snížený o odpočty (zaokrouhlený na celé zloté dolů)		2 846 319 PLN
x	sazba daně DPPO	19 %
Daň		540 800,61 PLN
-	slevy na dani §35	–
Daň po odečtení slev		540 800,61 PLN
-	zápočet daně zaplacené v zahraničí	–
+	daň ze samostatného základu daně §20b	–
Poslední známá daňová povinnost		540 800,61 PLN
-	zaplacené zálohy na daň	–
Přeplatek/nedoplatek daně		540 800,61 PLN

Pro stanovení daňového základu je třeba dále snížit příjmy o specifické položky. Podle §18 bod 1 polského ZDP, může firma odečíst finanční dar na charitativní účely až do výše 10 % z ročních příjmů, což ve vypočteném příkladu činí 7 795 717,51 PLN. Firma však darovala 5 291,90 PLN, což je v rámci povoleného limitu a tuto částku je možné odečíst z příjmů. Další odpočet je možný dle §18b zákona, který umožňuje odpočítat až 50 % částky vynaložené na nákup nových technologií, což v našem příkladu činí maximálně 1 954 689,34 PLN. Dále je oproti České republice možno odečíst pouze 50 % daňové ztráty z minulého roku.

Základ daně, který následně zaokrouhlíme na nejbližší celé zloté dolů, vychází na 2 846 319,00 PLN. Po aplikaci daňové sazby 19 % činí konečná daňová povinnost právnické osoby 540 800,61 PLN, což odpovídá přibližně 2 871 651,24 Kč.

4.2.3 Zhodnocení výpočtů

V České republice i v Polsku je struktura výpočtu daně právnických osob velmi podobná. V obou případech se vycházelo ze stejné výše příjmů a nákladů, lišila se pouze struktura jejich plnění. V obou daňových systémech se výpočet daně řídí podobnými principy. Základ daně je vypočten jako rozdíl veškerých příjmů a nákladů na jejich dosažení a výsledkem je výše příjmů za fiskální rok, kterou je nutné ještě upravit. Takto upravený výsledek hospodaření je nutné upravit o možnost slev ze základu daně. V České republice jsou to dary do maximální výše 10 % z upraveného ZD, odpočet částky na vědu a výzkum, daňová ztráta atd. V Polsku to jsou rovněž dary do maximální výše 10 % z příjmů, bankovní půjčky odepsané v souvislosti s restrukturalizací, náklady na pořízení nových technologií do výše 50 % těchto nákladů. Je tedy patrné, že způsob uplatňování odpočtů je v obou zemích podobný. Je tedy patrné, že způsob uplatňování odpočtů je v obou zemích podobný, co se týká darů, je téměř identický.

Pokud jde o podporu osob se zdravotním či jiným postižením, v Polsku platí, že zaměstnavatelé jsou povinni zaměstnávat alespoň 6 % osob z celkového počtu zaměstnanců s postižením. Nesplní-li tuto kvótu, jsou povinni platit poplatky do Státního fondu pro rehabilitace zdravotně postižených. Tuto částku je možné snížit nákupem služby nebo výrobků z chráněných dílen nebo zaměstnáním osoby se zvláště

těžkým postižením. Zaměstnavatelé mohou získat úplné osvobození od daně, pokud zaměstnávají alespoň polovinu pracovníků z celkového počtu zaměstnanců jako osoby se zdravotním postižením. V našem příkladu jsme však ani jednu z možností nezahrnuli do výpočtu, uvádím to však pro úplnost a pro pochopení celkového uspořádání daňových povinností právnických osob.

Jak již bylo výše uvedeno, sazba daně je v obou zemích stejná a činí 19 %. Tento přístup k daňovému zatížení podporuje jednotné podnikatelské prostředí a zajišťuje srovnatelné podmínky pro firmy působící v různých zemích.

5 NÁVRHY A DOPORUČENÍ PRO DALŠÍ PODNIKÁNÍ

V rámci analýzy a srovnání daňových systémů, a především korporátní daně České republiky a Polska, které byly provedeny v předchozích kapitolách, byly identifikovány klíčové rozdíly ovlivňující daňovou povinnost a efektivitu daňové zátěže pro korporace. Zjištění naznačují, že ačkoliv obě země nabízí určité daňové stimuly a úlevy, polský daňový systém přináší určité výhody, které by mohly prospět dalšímu rozvoji či expanzi vybrané společnosti ABC s.r.o. V této kapitole jsou představena konkrétní doporučení pro vybranou společnost, jak efektivně využít těchto rozdílů pro strategické rozhodování a optimalizaci jejího daňového zatížení. Vycházíme přitom z teoretických i praktických poznatků získaných z komparativní analýzy a vyčíslení daňové povinnosti, přičemž cílem je navrhnout opatření, která by podpořila nejen finanční zdraví společnosti, ale i její konkurenceschopnost na poli mezinárodního podnikání.

Daňové zatížení

V rámci srovnání daňových systémů bylo zjištěno, že Polsko nabízí nižší sazbu korporátní daně ve výši 19 %, zatímco v České republice se plánuje zvýšení sazby na 21 % od roku 2025. Tato nižší sazba představuje pro korporace významný finanční stimul, zejména v případě, že generují vysoké zisky. Pro ilustraci možné úspory lze využít základ daně snížený o odpočty společnosti ABC s.r.o. který činil 14 743 000 Kč. Následující tabulka č. 16 demonstruje rozdíl v daňovém zatížení při aplikaci různých sazeb korporátní daně:

Tabulka č. 16: Teoretický výpočet daňového zatížení
(Zdroj: vlastní zpracování)

Země	Sazba daně	Základ daně snížený o odpočty	Daň
Česká republika (od roku 2025)	21 %	14 743 000 Kč	3 096 030 Kč
Polsko	19 %	2 846 319 PLN	540 800,61 PLN

Rozdíl ve výši daně mezi Českou republikou a Polskem, který v přepočtu dosahuje 224 378,76 Kč ročně. Tato částka po odečtené případných slev představuje zajímavou

možnost úspory. Takto ušetřená částka by mohla být využita na další rozvojové aktivity nebo na expanzi podnikání. Před takovým rozhodnutím by však bylo nutné provést podrobnou finanční analýzu, která by zahrnovala i další relevantní faktory, jako jsou náklady na práci a logistiku.

Úspory z výzkumu a vývoje

Protože společnost ABC s.r.o. se věnuje i vývojovým aktivitám v oblasti polygrafie, může v Polsku využít daňové úlevy umožňující odpočítat v určitých případech až 200 % kvalifikovaných výdajů z daňového základu. Tato výhoda je výrazně větší než srovnatelné daňové úlevy v České republice, kde jsou možnosti odpočtu méně štedré. V kontextu výzkumu a vývoje lze v Polsku tento odpočet aplikovat na širokou škálu aktivit, od základního výzkumu, který se zaměřuje na teoretické poznatky, až po aplikovaný výzkum a experimentální vývoj zaměřený na praktické aplikace a inovace. Zmíněný daňový odpočet v Polsku, platný od roku 2016, zahrnuje odpočty pro mzdy a sociální příspěvky zaměstnanců, materiál, poradenské a výzkumné služby, placené využití výzkumných zařízení a odpisy hmotného a nehmotného majetku používaného ve výzkumu a vývoji. Maximální úleva 200 % se vztahuje na specifické projekty a podmínky, které by se musely důkladněji analyzovat. Pro přehlednější demonstraci potenciální úspory, kterou může společnost dosáhnout díky daňovým úlevám na výzkum a vývoj v Polsku, můžeme představit následující tabulku č. 17.

Tabulka č. 17: Modelový příklad úspory z daňové úlevy 200 % do výzkumu a vývoje v Polsku
(Zdroj: vlastní zpracování)

Položka	Částka
Investice do výzkumu a vývoje	500 000 Kč
Sazba daně (19 %)	95 000 Kč
Možný úleva (200 %)	810 000 Kč
Daňová úspora	405 000 Kč

Po aplikování maximální možné výši s úlevou na dani 200 %, jak je vidět v této tabulce, se z investice 500 000 Kč do výzkumu a vývoje vytváří daňová úspora ve výši 405 000 Kč při sazbě korporátní daně 19 %.

Jak již bylo zmíněno, tato daňová úleva doprovází splnění určitých podmínek, které je nutné blíže prozkoumat a následně zvážit celkový přínos. Daňové úspory umožňují podniku reinvestovat značné prostředky zpět do dalších vývojových projektů nebo rozšíření výzkumných aktivit, což zvyšuje potenciál pro inovace a konkurenceschopnost firmy na trhu.

Flexibilita zdaňovacího období

V další řadě polský daňový systém poskytuje flexibilitu ve zdaňovacím období. Tato možnost umožňuje společností přizpůsobit své účetní a daňové plány specifickým potřebám jejich operací. Obvyklým zdaňovacím obdobím je kalendářní rok, ale firmy mohou zvolit jiné období, které lépe odpovídá jejich hospodářskému cyklu. Tato pružnost může být výhodná pro společnosti jako ABC s.r.o., které se potýkají se sezónními výkyvy nebo mají specifické obchodní modely vyžadující pravidelné finanční revaluace. Pro ilustraci, pokud by se ABC s.r.o. rozhodla přesunout své zdaňovací období tak, aby končilo v září namísto prosince, může to lépe korespondovat s koncem hlavní obchodní sezóny v polygrafickém průmyslu. Tato změna by umožnila efektivnější alokaci zdrojů a optimalizaci daňových závazků, což by mohlo významně přispět k snížení celkové daňové povinnosti a zlepšení cash flow.

Pobídka pro nové podniky

Pokud by se firma rozhodla rozšířit své aktivity v Polsku nebo zde zřídit nové pracoviště, mohla by profitovat z vládních podpůrných programů pro nově založené společnosti. Polský daňový systém nabízí pro nové podniky řadu pobídek, které mohou zahrnovat osvobození od daně z příjmů na období až patnácti let, pokud jsou splněna určitá kritéria ve speciálních ekonomických zónách. Příkladem takového scénáře by mohlo být založení nové výrobní jednotky společností ABC s.r.o. v jedné z těchto zón.

Tabulka č. 18: Modelový příklad s osvobozením od daní
(Zdroj: vlastní zpracování)

Položka	Bez osvobození	S osvobozením
Roční zisk	5 000 000 Kč	5 000 000 Kč
Sazba daně	19 %	19 %
Daň	950 000 Kč	0 Kč
Zisk po zdanění	4 050 000 Kč	5 000 000 Kč
Kumulovaný zisk za 15 let	60 750 000 Kč	75 000 000 Kč

Firma by tak bez osvobození od daně za 15 let zaplatila celkem 14 250 000 Kč na daních. Na druhé straně, firma s osvobozením od daně by tyto finance mohla reinvestovat do svého rozvoje nebo jiných operativních potřeb. Kromě toho, model „estonský CIT“, který umožňuje odložit placení daně až do doby distribuce zisku, představuje další výhodu pro nově založené firmy, které plánují reinvestovat zisky zpět do svého podnikání.

Tabulka č. 19: Modelový příklad aplikace modelu „estonský CIT“
(Zdroj: vlastní zpracování)

Položka	Bez estonského CIT	S estonským CIT
Základ daně snížený o odpočty	14 743 000 Kč	14 743 000 Kč
Daň (19 % resp. 0 %)	2 801 170 Kč	0 Kč
Po zdanění	11 941 830 Kč	14 743 000 Kč

V modelu estonského CIT, kde společnost ABC s.r.o. neplatí daň z příjmů do doby distribuce zisku, má možnost reinvestovat celou částku zpět do svého podnikání. V případě, že by společnost uplatňovala standardní model zdanění, disponovala by pouze 11 941 830 Kč po zdanění.

Tyto modely by poskytly nově založené společnosti v Polsku významný finanční stimul k rychlejšímu rozvoji a expanzi. To ovšem jde ruku v ruce s důkladnou analýzou trhu a finančních regulací v Polsku, aby bylo možné plně využít nabízené podpory pro nově založené podniky.

Administrativní a daňové procesy

Polsko se také odlišuje od České republiky svými reformami zaměřenými na zjednodušení administrativních a daňových procesů. Tyto reformy zahrnují pokročilé online systémy pro podání daňových přiznání, díky kterým se snížila nutnost fyzických návštěv na úřadech a zefektivnila se správa daní. Tyto systémy umožňují využití elektronických podpisů a online komunikaci s finančními úřady, což výrazně urychluje zpracování žádostí a snižuje administrativní zátěž. To je významný posun oproti často tradičnějším a méně efektivním procesům, které ještě přetrvávají v České republice. Tato zjednodušení mají pro firmy, jako je ABC s.r.o., zásadní význam, jelikož umožňují rychlejší reakci na tržní výzvy a změny. Snižování administrativní zátěže dále umožňuje firmám efektivněji alokovat své zdroje. V důsledku těchto reforem může být Polsko atraktivnější destinací pro rozvoj a expanzi podnikání.

ZÁVĚR

V rámci mé diplomové práce jsem se zaměřila na komparativní analýzu zdaňování vybrané právnické osoby v České republice a v Polsku. Cílem bylo poskytnout detailní pohled na daňové systémy obou zemí, se specifickým důrazem na korporátní daň a její vliv na podnikání společností s ručením omezeným.

V teoretické části mé diplomové práce jsem definovala základní daňové pojmy a principy, které jsou zásadní pro pochopení mechanismu financování veřejných potřeb a regulace ekonomiky. Tato část zahrnovala podrobnou analýzu funkcí daní, jako jsou fiskální, alokační, redistribuční a stabilizační funkce, a to v kontextu jejich vlivu na ekonomickou aktivitu a veřejné financování. Dále jsem se věnovala konstrukčním prvkům daně, jako jsou daňový subjekt, předmět daně, zdaňovací období a metody výpočtu daně. Zjistila jsem, že daňové základy a zdaňovací období se v obou zemích liší, což má důsledky pro časování daňových příjmů a cash flow podniků. Například, zatímco v Polsku mohou být zdaňovací období flexibilnější, Česká republika používá pevnější kalendářní rok pro většinu daňových účelů. Specificky jsem zkoumala různé typy daní, včetně přímých a nepřímých daní, a jejich zastoupení v rámci daňových systémů obou zemí. Tento teoretický základ mi poskytl lepší porozumění a umožnil detailnější analýzu daňových systémů obou zemí.

V praktické části práce byly podrobně analyzovány a porovnány daňové sazby, úlevy a odpočty v České republice a Polsku, aby bylo možné odhalit klíčové faktory, které ovlivňují daňové zatížení společností s ručením omezeným v obou zemích. Přestože jsou základní sazby korporátní daně v obou zemích podobné, rozdíly v podmínkách pro uplatnění daňových úlev a odpočtů jsou významné a mají značný dopad na efektivní daňovou sazbu těchto společností. V Polsku například mohou firmy využívat až 200 % daňovou úlevu na výdaje spojené s výzkumem a vývojem, což představuje značnou podporu pro inovace a technologický pokrok. Tento stimul je zaměřen na podporu technologického rozvoje a na přilákání investic do výzkumných a vývojových aktivit. Naopak, v České republice, přestože systém daňových úlev také podporuje investice do výzkumu a vývoje, nenabízí tak výraznou podporu, jakou poskytuje Polsko. Tento přístup může ovlivnit rozhodování firem o umístění jejich výzkumných a vývojových středisek.

Na základě analýzy hospodaření vybrané společnosti, kterou jsem představila v předposlední části práce, byly provedeny výpočty a komparace daňové povinnosti v České republice a Polsku. Tyto výpočty ukázaly, jak mohou rozdíly v daňových systémech obou zemí ovlivnit finanční zdraví a rozhodování společností. Z těchto výpočtů a předchozích porovnání vyplynula řada klíčových doporučení pro podnikání, která mohou firmám pomoci optimalizovat jejich daňové zatížení a zvýšit jejich konkurenceschopnost. Z práce vyplívá především doporučení využít rozdílných daňových úlev nabízených Polskem, zejména mohutné daňové úlevy na výdaje pro výzkum a vývoj, které mohou snížit efektivní daňovou sazbu a podpořit inovační aktivity společnosti. Dále pro vybranou společnost vyplynulo, aby pečlivě zvážila rozšíření své působnosti s ohledem na daňové výhody, které může nabízet jednotlivé lokality, v případě svých aktivit v Polsku. Veškeré případné úvahy pro podnikání v Polsku by měly být podpořeny důkladnou analýzou potenciálního návratu investic a dalších operativních nákladů spojených s danou lokalitou. Výběr vhodné oblasti pro investice by měl rovněž zahrnovat hodnocení stability a předvídatelnosti daňových politik. Politické a ekonomické prostředí může mít zásadní vliv na dlouhodobou udržitelnost investic, což by mělo být zohledněno při rozhodování o lokalitě pro dlouhodobé investiční projekty.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- (1) CIHELKOVÁ, Eva. *Komparativní ekonomika: historické, kategoriální a teoretické fundamenty, komparativní metodologie, případová studie*. Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-290-9.
- (2) Pokyn č. GFŘ-D-54. online. In: *Finanční správa*. Praha: Finanční správa České republiky. ISSN 2464-5540. Dostupné z: https://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-seznam-dani/Financni-zpravodaj_2022-c-01.pdf. [cit. 2022-12-09].
- (3) ŠIROKÝ, Jan. *Základy daňové teorie s praktickými příklady*. 2., aktualizované vydání. *Vzdělávání a certifikace účetních*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-315-0.
- (4) KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 7. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2018. ISBN 978-80-7598-165-3.
- (5) NOVOTNÁ, Monika; JORDANOVÁ, Kateřina; KRUPÍČKOVÁ, Lenka a ŠOTNÍK, Jakub. *Daňové řízení. Právní praxe*. V Praze: C.H. Beck, 2019. ISBN 978-80-7400-730-9.
- (6) HOPKINS, Bruce R. *Hopkins' Nonprofit Law Dictionary*. Hoboken, New Jersey: Wiley, 2015. ISBN 978-111-8996-089.
- (7) MURPHY, Richard. *The Joy of Tax*. London: Transworld Publishers, 2015. ISBN 978-0593075173.
- (8) ČESKO, . § 2 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád - znění od 1. 6. 2021. online. In: *Zákony pro lidi.cz*. © AION CS 2010-2022. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-280#p2-3>. [cit. 2022-12-09].
- (9) POLSKO, . Dz. U. 1997 Nr 137 poz. 926: Ordynacja podatkowa. online. In: *Isap internetowy system aktów prawnych*. © 2009-2023 Kancelaria Sejmu RP. Dostupné z:

- <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19971370926/U/D19970926Lj.pdf>. [cit. 2022-12-09].
- (10) PEKOVÁ, Jitka. *Veřejné finance: teorie a praxe v ČR*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. ISBN 978-80-7357-698-1.
- (11) KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie: úvod do problematiky*. 2., aktualiz. vyd. *Vzdělávání a certifikace účetních*. Praha: ASPI, 2009. ISBN 978-80-7357-423-9.
- (12) VANČUROVÁ, Alena a ZÍDKOVÁ, Hana. *Daňový systém ČR 2022*. Praha: Wolters Kluwer, 2022. ISBN 978-80-7676-362-3.
- (13) HEJDUKOVÁ, Pavlína. *Veřejné finance: teorie a praxe. Beckovy ekonomické učebnice*. V Praze: C.H. Beck, 2015. ISBN 978-80-7400-298-4.
- (14) PTÁČKOVÁ MÍSAŘOVÁ, Petra a OTAVOVÁ, Milena. *Daň z příjmů srozumitelně*. 2. aktualizované vydání. *Ekonomie (Key Publishing)*. Ostrava: Key Publishing, 2018. ISBN 978-80-7418-295-2.
- (15) HAMERNÍKOVÁ, Bojka. *Veřejné finance: vybrané problémy*. 2. Praha: Wolters Kluwer, 2017. ISBN 9788073574970.
- (16) MAAYTOVÁ, Alena; OCHRANA, František a PAVEL, Jan. *Veřejné finance v teorii a praxi. Expert (Grada)*. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 978-80-247-5561-8.
- (17) ČESKO, . Zákon č. 586/1992 Sb., České národní rady o daních z příjmů - znění od 1. 10. 2022. online. In: *Zákony pro lidi.cz*. © AION CS 2010-2022. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-586>. [cit. 2022-12-09].
- (18) HAMERNÍKOVÁ, Bojka a MAAYTOVÁ, Alena. *Veřejné finance*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. ISBN 978-807-3574-970.
- (19) ŠINDELÁŘ, Michal a MÜLLEROVÁ, Libuše. *Účetnictví a daně kapitálových obchodních společností: pro všechny s.r.o. a a.s. Účetnictví a daně (Grada)*. Praha: Grada Publishing, 2022. ISBN 978-80-271-3459-5.
- (20) NERUDOVÁ, Danuše. *Daňová politika v Evropské unii. Daně (Wolters Kluwer*

- ČR). Praha: Wolters Kluwer, 2017. ISBN 978-80-7552-682-3.
- (21) ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii: daňové systémy všech 28 členských států EU, legislativní základy daňové harmonizace včetně judikátů SDEU, společný konsolidovaný základ daně (CCCTB), akční plán BEPS, zdanění finančního sektoru*. 7. aktualizované a přepracované vydání. *Teoretik*. Praha: Leges, 2018. ISBN 978-80-7502-274-5.
- (22) SOJKA, Vlastimil; BARTOŠOVÁ, Monika; FEKAR, Pavel; MAŠEK, Jan; NEŠLEHA, Matěj et al. *Mezinárodní zdanění příjmů: smlouvy o zamezení dvojího zdanění a zákon o daních z příjmů*. 4. vydání. *Daně (Wolters Kluwer ČR)*. Praha: Wolters Kluwer, 2017. ISBN 978-80-7552-688-5.
- (23) NERUDOVÁ, Danuše. *Harmonizace daňových systémů zemí Evropské unie*. 4., aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-626-6.
- (24) SKALICKÁ, Hana. *Mezinárodní daňové vztahy*. 3. *Otázky a odpovědi z praxe (Wolters Kluwer ČR)*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2016. ISBN 978-80-7552-401-0.
- (25) *Model Tax Convention on Income and on Capital 2017 (Full Version)*. online. Paris: OECD Publishing, 2019. Dostupné z: <https://doi.org/10.1787/g2g972ee-en>. [cit. 2022-12-28].
- (26) *Popis systému*. online. In: Finanční správa. Dostupné z: <https://www.financnisprava.cz/cs/dane/danovy-system-cr/popis-systemu>. [cit. 2023-01-01].
- (27) ČESKO, . Zákon č. 338/1992 Sb., České národní rady o dani z nemovitých věcí - znění od 1. 1. 2021. online. In: *Zákony pro lidi.cz*. © AION CS 2010-2022. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-338>. [cit. 2022-12-09].
- (28) ČESKO, . Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty - znění od 1. 1. 2023. online. In: *Zákony pro lidi.cz*. © AION CS 2010-2022. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-235>. [cit. 2022-12-09].
- (29) ČESKO, . Zákon č. 366/2022 Sb., zákon, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o

- dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony - znění od 1. 1. 2023. online. In: *Zákony pro lidi.cz*. © AION CS 2010-2022. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2022-366>. [cit. 2022-12-09].
- (30) *Informace k novele zákona o dani silniční*. online. In: Finanční správa. Dostupné z: <https://www.financnisprava.cz/cs/dane/dane/silnicni-dan/informace- stanoviska-a-sdeleni/2022/informace-k-novele-zakona-o-dani>. [cit. 2023-01-01].
- (31) POLSKO, . Dz.U. 2017 poz. 201: Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 stycznia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy - Ordynacja podatkowa. online. In: *Isap internetowy system aktów prawnych*. © 2009-2023 Kancelaria Sejmu RP. Dostupné z: <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20170000201>. [cit. 2022-12-09].
- (32) SYROVÁTKOVÁ, Jaroslava a TURAKIEWICZ, Janusz. *Legislativní podmínky podnikání v České republice a v Polsku, aktuální daňová legislativa, pracovní právo*. Jablonec nad Nisou: Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou, 2018. ISBN 978-80-270-4336-1.
- (33) *Ministerstwo Finansów: Inne podatki i opłaty*. online. Polsko. Dostupné z: <https://www.podatki.gov.pl/pozostale-podatki/>. [cit. 2023-01-01].
- (34) *Income taxes in Poland: Overview*. online. Tychy: © TaxNet spółka z o.o. 2001-2014. Dostupné z: http://www.podatki.biz/en/income-taxes-in-poland-overview_2.htm. [cit. 2023-01-01].
- (35) TURAKIEWICZ, Janusz. *Legislativní podmínky podnikání, aktuální daňová legislativa, pojištění a pracovní právo v Polsku v roce 2022*. online. In: . 2022. Jablonec nad Nisou: Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou, 2022, s. 16. ISBN 978-80-270-4336-1. Dostupné z: https://karr.pl/wp-content/uploads/2023/03/13-_Dane_v_Polsku_CZ.pdf. [cit. 2024-05-12].
- (36) *Abc PIT: PIT to skrót angielskiego „Personal Income Tax”, co dosłownie oznacza podatek od dochodów osobistych*. online. POLSKO, 2022. Dostupné z:

- <https://www.podatki.gov.pl/pit/abc-pit/>. [cit. 2023-01-01].
- (37) *Abc VAT: VAT - podatek od towarów i usług z ang. value-added tax*. online. POLSKO. Dostupné z: <https://www.podatki.gov.pl/vat/abc-vat/>. [cit. 2023-01-01].
- (38) PORADNIK PRZEDSIĘBIORCY. *Podatek od spadków i darowizn - 2024*. online. 2024. Dostupné z: <https://poradnikprzedsiębiorcy.pl/-podatek-od-spadkow-i-darowizn/>. [cit. 2024-05-12].
- (39) MINISTERSTWO FINANSÓW. *List of VAT rates*. online. 2021. Dostupné z: <https://www.podatki.gov.pl/en/value-added-tax/general-vat-rules-and-rates/list-of-vat-rates/>. [cit. 2024-05-12].
- (40) EUROFISCALIS. *Změny DPH v Evropě pro rok 2024*. online. 2024. Dostupné z: <https://www.eurofiscalis.com/cs/zmeny-dph-v-evrope/>. [cit. 2024-05-12].
- (41) KULICKI, Jacek. *Leksykon budżetowy: Podatek od gier*. online. Sejm Polské republiky. Dostupné z: <https://www.sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/BASLeksykon.xsp?t=s&id=3E5F44BC26E7F8D5C1257A5900431F41&q=podatek%20od%20gier>. [cit. 2023-01-01].
- (42) *OECD data*. online. Organisation for Economic Co-operation and Development. Dostupné z: <https://data.oecd.org/>. [cit. 2024-05-11].
- (43) *Vývoj inkasa za vybrané druhy daní a dalších příjmů za ČR v letech 1993 - 2023. Údaje z výběru daní*. Finanční správa, 2024. Dostupné také z: https://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-danova-statistika/Inkasa_dani_1993-2023_grafy.xls.
- (44) PIRODSKY, Jason. *The Czech tax system is one of the world's most complicated*. online. 2019. Dostupné z: <https://www.expats.cz/czech-news/article/the-czech-tax-system-is-among-the-worlds-most-complicated>. [cit. 2024-05-11].
- (45) *Poland's proposed tax reform include significant changes to tax system*. online. EY - Global, 2021. Dostupné z: https://www.ey.com/en_gl/tax-alerts/poland-s-proposed-tax-reform--include-significant-changes-to-tax-system. [cit. 2024-05-11].

- (46) MENGDEN, Alex. *International Tax Competitiveness Index 2023*. online. Washington: Tax Foundation, 2023. Dostupné z: <https://taxfoundation.org/research/all/global/2023-international-tax-competitiveness-index/>. [cit. 2024-05-11].
- (47) SMETANKOVÁ, Daša a KRČEK, Tereza. Daňová asignace jako nástroj na financování neziskového sektoru. online. 2018, s. 25. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=81923>. [cit. 2024-05-11].
- (48) OECD, . *Better Governance, Planning and Services in Local Self-Governments in Poland*. online. Paris: OECD Publishing, 2021. Dostupné z: <https://doi.org/10.1787/550c3ff5-en>. [cit. 2024-05-11].
- (49) ČESKO, . Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) - znění od 1. 1. 2021. online. In: *Zákony pro lidi.cz*. © AION CS 2010-2022. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-90>. [cit. 2022-12-09].
- (50) PRAVDOVÁ, Markéta; JOSKOVÁ, Lucie a DVOŘÁKOVÁ, Eva. *Nová společnost s ručením omezeným: právo - účetnictví - daně*. 4. aktualizované vydání. *Právo pro praxi*. Praha: Grada Publishing, 2021. ISBN 978-80-271-3017-7.
- (51) TARSKA, Monika. *Introduction to Polish Company Law*. online. Warsaw. Dostupné z: <https://polishprivatelaw.pl/introduction-to-polish-company-law/>. [cit. 2024-05-12].
- (52) BIZNES.GOV.PL. *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – podstawowe informacje*. online. 2021, 6.1.2023. Dostupné z: <https://www.biznes.gov.pl/pl/portal/00166>. [cit. 2024-05-12].
- (53) LAWYERSPOLAND.EU. *Open a Polish Limited Liability Company*. online. 2024. Dostupné z: <https://lawyerspoland.eu/open-a-polish-limited-liability-company/>. [cit. 2024-05-12].
- (54) LFLEGAL. *COMPANY LIQUIDATION – HOW TO CLOSE COMPANY IN*

- POLAND. online. 2020. Dostupné z: <https://www.lflegal.pl/en/news/company-liquidation-%E2%80%93-how-to-close-company-in-poland>. [cit. 2024-05-12].
- (55) FINANČNÍ SPRÁVA. *Údaje z výběru daní*. online. 2024. Dostupné z: <https://www.financnisprava.cz/cs/dane/analyzy-a-statistiky/udaje-z-vyberu-dani>. [cit. 2024-05-12].
- (56) Fiskální výhled ČR. online. 2023, roč. 2023, s. 64. ISSN 1804-7998. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz/cs/rozpocetova-politika/makroekonomika/fiskalni-vyhled/2023/fiskalni-vyhled-cr-listopad-2023-53585>. [cit. 2024-05-12].
- (57) *Abc CIT*. online. Polsko: Ministerstwo Finansów. Dostupné z: <https://www.podatki.gov.pl/cit/abc-cit/>. [cit. 2024-05-13].
- (58) PAWLICKI, Adam a ZAPART, Anna. Taxation in Poland. online. s. 9. Dostupné z: <https://www.pwc.pl/pl/pdf/taxation-in-poland.pdf>. [cit. 2024-05-12].
- (59) PWC. *Corporate - Tax credits and incentives*. online. 2024. Dostupné z: <https://taxsummaries.pwc.com/poland/corporate/tax-credits-and-incentives>. [cit. 2024-05-13].
- (60) MINISTERSTWO FINANSÓW. *Tax exemption: Whether there are any exemptions from paying company tax*. online. Redakcja Portalu Podatkowego, 2021. Dostupné z: <https://www.podatki.gov.pl/en/corporate-income-tax/tax-exemption/>. [cit. 2024-05-12].
- (61) HLB POLAND. *Exemption from income tax on profits of general and limited partnerships*. online. Wrocław, 2022. Dostupné z: <https://hlb-poland.global/exemption-from-income-tax-on-profits-of-general-and-limited-partnerships/>. [cit. 2024-05-12].
- (62) *Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych: Rozdział 5. Podstawa opodatkowania i wysokość podatku*. online. 1992, 2024. Dostupné z: <https://lexlege.pl/ustawa-o-podatku-dochodowym-od-osob-prawnych/rozdzial-5-podstawa-opodatkowania-i-wysokosc-podatku/1493/>. [cit. 2024-05-12].
- (63) EY GLOBAL. *Poland: Corporate income tax exemption for Polish Investment*

Zone now in force. online. 2018. Dostupné z: https://www.ey.com/en_gl/tax-alerts/poland---corporate-income-tax-exemption-for-polish-investment-zone-now-in-force. [cit. 2024-05-12].

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

CZK	Koruna česká
ČNB	Česká národní banka
DPH	Daň z přidané hodnoty
DPPO	Daň z příjmů právnických osob
EU	Evropská unie
EUR	Euro
FO	Fyzická osoba
GFŘ	Generální finanční ředitelství
HDP	Hrubý domácí produkt
MMF	Mezinárodní měnový fond
OECD	Organizace pro Evropskou hospodářskou spolupráci
OSN	Organizace spojených národů
PLN	Polský zlotý
PO	Právnická osoba
SRN	Spolková republika Německo
s.r.o.	Společnost s ručením omezeným
Spol. s r.o.	Společnost s ručením omezeným
Sp. z o.o.	Společnost s ručením omezeným
SZDZ	Smlouva o zamezení dvojího zdanění
VAT	Value added tax (daň z přidané hodnoty)
ZC	Zůstatková cena
ZDP	Zákon o dani z příjmů
ZoÚ	Zákon o účetnictví

SEZNAM POUŽITÝCH SCHÉMÁT

Schéma č. 1: Obecná klasifikace daní	14
Schéma č. 2: Daňová soustava České republiky.....	20
Schéma č. 3: Daňová soustava Polska	25
Schéma č. 4: Stanovení daňové povinnosti dle české legislativy	50
Schéma č. 5: Stanovení daňové povinnosti dle polské legislativy	60
Schéma č. 6: Organizační struktura společnosti ABC, s.r.o	70

SEZNAM POUŽITÝCH GRAFŮ

Graf č. 1: Daňový mix České republiky	31
Graf č. 2: Daňový mix Polska.....	32
Graf č. 3: Srovnání jednoduché a složené kvóty	33
Graf č. 4: Vývoj složené daňové kvóty.....	33
Graf č. 5: Vývoj inkasa za vybrané druhy daní a dalších příjmů v letech 1993–2023 (v mil. Kč).....	34
Graf č. 6: Vývoj inkasa za vybrané druhy daní a dalších příjmů v letech 1993–2023 (v mil. Kč).....	35
Graf č. 7: Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob v České republice	48
Graf č. 8: Vývoj sazby daně z příjmů právnických osob v Polsku.....	59

SEZNAM POUŽITÝCH TABULEK

Tabulka č. 1: Daňová stupnice v roce 2022	27
Tabulka č. 2: Odpisové skupiny hmotného majetku v České republice	44
Tabulka č. 3: Roční odpisové sazby hmotného majetku v České republice pro rovnoměrné odpisování.....	44
Tabulka č. 4: Roční odpisové sazby hmotného majetku v Polsku pro rovnoměrné odpisování.....	56
Tabulka č. 5: Porovnání daňového subjektu	61
Tabulka č. 6: Porovnání předmětu daně	61
Tabulka č. 7: Porovnání zdaňovacího období.....	62
Tabulka č. 8: Porovnání osvobození od daně	63
Tabulka č. 9: Porovnání daňově uznatelných a neuznatelných nákladů.....	64
Tabulka č. 10: Porovnání základu daně	65
Tabulka č. 11: Porovnání sazby daně	66
Tabulka č. 12: Porovnání slevy na dani	66
Tabulka č. 13: Porovnání platby daně	67
Tabulka č. 14: Výpočet DPPO společnosti ABC, s.r.o. dle české právní úpravy	72
Tabulka č. 15: Výpočet DPPO společnosti ABC, s.r.o. dle polské právní úpravy	73
Tabulka č. 16: Teoretický výpočet daňového zatížení	76
Tabulka č. 17: Modelový příklad úspory z daňové úlevy 200 % do výzkumu a vývoje v Polsku.....	77
Tabulka č. 19: Modelový příklad s osvobozením od daní.....	79
Tabulka č. 20: Modelový příklad aplikace modelu „estonský CIT“	79

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Rozvaha vybrané společnosti za rok 2023.....	I
Příloha č. 2: Výkaz zisku a ztrát vybrané společnosti za rok 2023.....	VI
Příloha č. 3: Přehled o peněžních tocích vybrané společnosti za rok 2023.....	VIII
Příloha č. 4: Přehled o změnách vlastního kapitálu vybrané společnosti za rok 2023.....	X

ROZVAHA

v plném rozsahu
ke dni: 31.12.2023
(v celých tisících Kč)

Označení a	AKTIVA b	Číslo řádku c	Běžné účetní období			Minulé úč. období
			Brutto 1	Korekce 2	Netto 3	Netto 4
	AKTIVA CELKEM (A. + B. + C. + D.)	01	542 912	175 662	367 250	364 224
A.	Pohledávky za upsaný základní kapitál	02	0	0	0	0
B.	Stálá aktiva (B.I. + B.II. + B.III.)	03	344 994	173 066	171 928	189 944
B.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek (součet B.I.1. až B.I.5.2.)	04	12 915	11 992	923	1 276
1.	Nehmotné výsledky vývoje	05	0	0	0	0
2.	Ocenitelná práva	06	12 730	11 807	923	1 276
2.1.	Software	07	12 730	11 807	923	1 276
2.2.	Ostatní ocenitelná práva	08	0	0	0	0
3.	Goodwill	09	0	0	0	0
4.	Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek	10	185	185	0	0
5.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek a nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek	11	0	0	0	0
5.1.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek	12	0	0	0	0
5.2.	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek	13	0	0	0	0
B.II.	Dlouhodobý hmotný majetek (součet B.II.1. až B.II.5.2.)	14	332 079	161 074	171 005	188 668
1.	Pozemky a stavby	15	12 462	1 157	11 305	11 072
1.1.	Pozemky	16	0	0	0	0
1.2.	Stavby	17	12 462	1 157	11 305	11 072
2.	Hmotné movité věci a jejich soubory	18	300 428	155 043	145 385	159 910
3.	Oceňovací rozdíl k nabytému majetku	19	18 300	4 778	13 522	14 742
4.	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek	20	889	96	793	823
4.1.	Pěstitelské celky trvalých porostů	21	0	0	0	0
4.2.	Dospělá zvířata a jejich skupiny	22	0	0	0	0
4.3.	Jiný dlouhodobý hmotný majetek	23	889	96	793	823
5.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek a nedokončený dlouhodobý hmotný majetek	24	0	0	0	2 121
5.1.	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek	25	0	0	0	827
5.2.	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek	26	0	0	0	1 294

Ověřeno podle zákona o auditorech
auditorskou společností ABC, AUDIT, s.r.o.
IČ: 26229007, š. oprávnění 387

.....

Vytvořeno v programu FORM studio - www.kastner.cz

Označení a	AKTIVA b	Číslo řádku c	Běžné účetní období			Minulé úč. období
			Brutto 1	Korekce 2	Netto 3	Netto 4
2.	Krátkodobé pohledávky	57	86 377	2 596	83 781	55 535
2.1.	Pohledávky z obchodních vztahů	58	81 617	1 523	80 094	51 215
2.2.	Pohledávky – ovládaná nebo ovládající osoba	59	2 502	0	2 502	2 247
2.3.	Pohledávky – podstatný vliv	60	0	0	0	0
2.4.	Pohledávky - ostatní	61	2 258	1 073	1 185	2 073
4.1.	Pohledávky za společníky	62	0	0	0	0
4.2.	Sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	63	0	0	0	0
4.3.	Stát - daňové pohledávky	64	1 059	0	1 059	826
4.4.	Krátkodobé poskytnuté zálohy	65	126	0	126	162
4.5.	Dohadné účty aktivní	66	0	0	0	0
4.6.	Jiné pohledávky	67	1 073	1 073	0	1 085
3.	Časové rozlišení aktiv	68	0	0	0	0
3.1.	Náklady příštích období	69	0	0	0	0
3.2.	Komplexní náklady příštích období	70	0	0	0	0
3.3.	Příjmy příštích období	71	0	0	0	0
C.III.	Krátkodobý finanční majetek (C.III.1. + C.III.2.)	72	0	0	0	0
1.	Podíly – ovládaná nebo ovládající osoba	73	0	0	0	0
2.	Ostatní krátkodobý finanční majetek	74	0	0	0	0
C.IV.	Peněžní prostředky (C.IV.1. + C.IV.2.)	75	2 272	0	2 272	15 314
1.	Peněžní prostředky v pokladně	76	227	0	227	468
2.	Peněžní prostředky na účtech	77	2 045	0	2 045	14 846
D.	Časové rozlišení aktiv (D.1. + D.2.+ D.3.)	78	3 752	0	3 752	3 944
1.	Náklady příštích období	79	51	0	51	112
2.	Komplexní náklady příštích období	80	0	0	0	0
3.	Příjmy příštích období	81	3 701	0	3 701	3 832

Ověřeno podle zákona o auditorech
auditorskou společností ABC.AUDIT, s.r.o.
IČ: 25899007, š. oprávnění 387

Šestnáctá právní úprava účinná od 1.1.2017

Vytvořeno v programu FORM studio - www.kastnerw.cz

Označení a	PASIVA b	Číslo řádku c	Stav v běžném účet. období	Stav v minulém účetním období
			5	6
	PASIVA CELKEM (A. + B. + C. + D.)	01	367 250	364 224
A.	Vlastní kapitál (A.I. + A.II. + A.III. + A.IV. + A.V. + A.VI.)	02	141 939	104 047
A.I.	Základní kapitál (A.I.1. + A.I.2. + A.I.3.)	03	31 086	31 086
1.	Základní kapitál	04	31 086	31 086
2.	Vlastní podíly (-)	05	0	0
3.	Změny základního kapitálu	06	0	0
A.II.	Ážio a kapitálové fondy (součet A.II.1. + A.II.2.)	07	0	0
1.	Ážio	08	0	0
2.	Kapitálové fondy	09	0	0
2.1.	Ostatní kapitálové fondy	10	0	0
2.2.	Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků (+/-)	11	0	0
2.3.	Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací (+/-)	12	0	0
2.4.	Rozdíly z přeměn obchodních korporací (+/-)	13	0	0
2.5.	Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací (+/-)	14	0	0
A.III.	Fondy ze zisku (A.III.1. + A.III.2.)	15	1 328	1 328
1.	Ostatní rezervní fondy	16	1 328	1 328
2.	Statutární a ostatní fondy	17	0	0
A.IV.	Výsledek hospodaření minulých let (+/-) (A.IV.1. + A.IV.2.)	18	71 633	72 283
1.	Nerozdělený zisk nebo neuhrazená ztráta minulých let (+/-)	19	71 633	72 283
2.	Jiný výsledek hospodaření minulých let (+/-)	20	0	0
A.V.	Výsledek hospodaření běžného účetního období (+/-)	21	37 892	-650
A.VI.	Rozhodnuto o zálohové výplatě podílu na zisku (-)	22	0	0
B + C.	Cizí zdroje (součet B. + C.)	23	224 558	259 818
B.	Rezervy (součet B.1. až B.4.)	24	1 420	1 068
1.	Rezerva na důchody a podobné závazky	25	0	0
2.	Rezerva na daň z příjmů	26	0	0
3.	Rezervy podle zvláštních právních předpisů	27	0	0
4.	Ostatní rezervy	28	1 420	1 068
C.	Závazky (součet C.I. + C.II. + C.III.)	29	223 138	258 750
C.I.	Dlouhodobé závazky (součet C. I.1. až C.I.9.)	30	102 394	132 219
1.	Vydané dluhopisy	31	0	0
1.1.	Vyměnitelné dluhopisy	32	0	0
1.2.	Ostatní dluhopisy	33	0	0

Ověřeno podle zákona o auditorech
auditorskou společností ABC.AUDIT, s.r.o.
IČ: 25299007, č. oprávnění 387

Označení a	PASIVA b	Číslo řádku c	Stav v běžném účet. období	Stav v minulém účetním období
			5	6
2.	Závazky k úvěrovým institucím	34	33 800	45 369
3.	Dlouhodobé přijaté zálohy	35	0	0
4.	Závazky z obchodních vztahů	36	0	0
5.	Dlouhodobé směnky k úhradě	37	0	0
6.	Závazky - ovládaná nebo ovládající osoba	38	0	0
7.	Závazky - podstatný vliv	39	0	0
8.	Odložený daňový závazek	40	20 823	19 889
9.	Závazky - ostatní	41	47 771	66 961
9.1.	Závazky ke společníkům	42	0	0
9.2.	Dohadné účty pasivní	43	0	0
9.3.	Jiné závazky	44	47 771	66 961
C.II.	Krátkodobé závazky (součet C. II.1. až C.II.8.)	45	120 744	126 531
1.	Vydané dluhopisy	46	0	0
1.1.	Vyměnitelné dluhopisy	47	0	0
1.2.	Ostatní dluhopisy	48	0	0
2.	Závazky k úvěrovým institucím	49	52 968	55 950
3.	Krátkodobé přijaté zálohy	50	2 282	549
4.	Závazky z obchodních vztahů	51	27 302	35 680
5.	Krátkodobé směnky k úhradě	52	0	0
6.	Závazky - ovládaná nebo ovládající osoba	53	4 222	4 262
7.	Závazky - podstatný vliv	54	0	0
8.	Závazky ostatní	55	33 970	30 090
8.1.	Závazky ke společníkům	56	0	0
8.2.	Krátkodobé finanční výpomoci	57	0	0
8.3.	Závazky k zaměstnancům	58	4 964	4 484
8.4.	Závazky ze sociálního a zdravotního pojištění	59	2 623	2 559
8.5.	Stát – daňové závazky a dotace	60	3 141	657
8.6.	Dohadné účty pasivní	61	556	417
8.7.	Jiné závazky	62	22 686	21 973
C.III.	Časové rozlišení pasív (C.III.1. + C.III.2)	63	0	0
1.	Výdaje příštích období	64	0	0
2.	Výnosy příštích období	65	0	0
D.	Časové rozlišení pasív (D.1. + D.2.)	66	753	359
1.	Výdaje příštích období	67	753	359
2.	Výnosy příštích období	68	0	0

Podpisový záznam

Dvěřeno podle zákona o auditorech
auditorskou společností ABC.AUDIT, s.r.o.
IČ: 25899007, š. oprávnění 387

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY, druhové členění

v plném rozsahu
ke dni: 31.12.2023
(v celých tisících Kč)

Označení a	TEXT b	Číslo řádku c	Skutečnost v účetním období	
			běžném 1	minulém 2
I.	Tržby z prodeje výrobků a služeb	01	471 150	423 075
II.	Tržby za prodej zboží	02	0	0
A.	Výkonová spotřeba (součet A.1. až A.3.)	03	332 072	310 815
A.1.	Náklady vynaložené na prodané zboží	04	0	0
2.	Spotřeba materiálu a energie	05	245 135	228 678
3.	Služby	06	86 937	82 137
B.	Změna stavu zásob vlastní činnosti (+/-)	07	-4 139	-6 645
C.	Aktivace (-)	08	0	0
D.	Osobní náklady (součet D.1. až D.2.)	09	95 722	96 130
D.1.	Mzdové náklady	10	71 503	72 082
2.	Náklady na sociální zabezpečení, zdravotní pojištění a ostatní náklady	11	24 219	24 048
2.1.	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	12	23 380	23 187
2.2.	Ostatní náklady	13	839	861
E.	Úpravy hodnot v provozní oblasti (součet E.1. až E.3.)	14	24 422	27 631
E.1.	Úpravy hodnot dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	15	25 315	26 366
1.1.	Úpravy hodnot dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku - trvalé	16	25 315	26 366
1.2.	Úpravy hodnot dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku - dočasné	17	0	0
2.	Úpravy hodnot zásob	18	0	0
3.	Úpravy hodnot pohledávek	19	-893	1 265
III.	Ostatní provozní výnosy (součet III.1 až III.3.)	20	21 443	14 585
1.	Tržby z prodaného dlouhodobého majetku	21	731	572
2.	Tržby z prodaného materiálu	22	626	540
3.	Jiné provozní výnosy	23	20 086	13 473
F.	Ostatní provozní náklady (součet F.1. až F.5.)	24	5 363	2 931
F.1.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku	25	1 556	375
2.	Prodaný materiál	26	0	0
3.	Daně a poplatky	27	46	43
4.	Rezervy v provozní oblasti a komplexní náklady příštích období	28	352	-5
5.	Jiné provozní náklady	29	3 409	2 518
*	Provozní výsledek hospodaření (+/-)	30	39 153	6 798

Označení a	TEXT b	Číslo řádku c	Skutečnost v účetním období	
			běžném 1	minulém 2
IV.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku – podíly (součet IV. 1 + IV.2.)	31	0	0
1.	Výnosy z podílů – ovládaná nebo ovládající osoba	32	0	0
2.	Ostatní výnosy z podílů	33	0	0
G.	Náklady vynaložené na prodané podíly	34	0	0
V.	Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku (souč. V. 1 + V.2.)	35	0	0
1.	Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku - ovládající nebo ovládaná osoba	36	0	0
2.	Ostatní výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku	37	0	0
H.	Náklady související s ostatním dlouhodobým finančním majetkem	38	0	0
VI.	Výnosové úroky a podobné výnosy (součet VI. 1 + VI.2.)	39	1 801	1 938
1.	Výnosové úroky a podobné výnosy – ovládaná nebo ovládající osoba	40	1 687	1 797
2.	Ostatní výnosové úroky a podobné výnosy	41	114	141
I.	Úpravy hodnot a rezervy ve finanční oblasti	42	0	0
J.	Nákladové úroky a podobné náklady (součet J.1 + J.2.)	43	3 463	3 860
J.1.	Nákladové úroky a podobné náklady - ovládaná nebo ovládající osoba	44	0	0
2.	Ostatní nákladové úroky podobné náklady	45	3 463	3 860
VII.	Ostatní finanční výnosy	46	5 527	1 922
K.	Ostatní finanční náklady	47	1 623	6 324
*	Finanční výsledek hospodaření (+/-)	48	2 242	-6 324
**	Výsledek hospodaření před zdaněním (+/-)	49	41 395	474
L.	Daň z příjmů (součet L. 1 + L.2.)	50	3 503	1 124
L.1.	Daň z příjmů splatná	51	2 569	0
2.	Daň z příjmů odložená (+/-)	52	934	1 124
**	Výsledek hospodaření po zdanění (+/-)	53	37 892	-650
M.	Převod podílu na výsledku hospodaření společníkům (+/-)	54	0	0
***	Výsledek hospodaření za účetní období (+/-)	55	37 892	-650
	Čistý obrat za účetní období = I. + II. + III. + IV. + V. + VI. + VII:	56	499 921	441 520

Podpisový záznam

Zpracováno v souladu s vyhláškou
č. 500/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

PŘEHLED O PENĚŽNÍCH TOCÍCH

ke dni 31.12.2023
(v celých tisících Kč)

Ozn.	TEXT	Číslo řádku	Běžné účetní období	Minulé účetní období
a	b	c	1	2
P.	Počáteční stav peněžních prostředků	01	15 314	3 773
	Peněžní toky z hlavní výdělečné činnosti (provozní činnost)	02		
Z.	Účetní zisk nebo ztráta před zdaněním	03	41 395	474
A. 1.	Úpravy o nepeněžní operace	04	27 260	29 356
A. 1. 1.	Odpisy stálých aktiv	05	25 315	26 366
A. 1. 2.	Změna stavu opravných položek a rezerv	06	-541	1 265
A. 1. 3.	Zisk (ztráta) z prodeje stálých aktiv	07	825	-197
A. 1. 4.	Výnosy z dividend a podílů na zisku	08	0	0
A. 1. 5.	Nákladové a výnosové úroky	09	1 661	1 922
A. 1. 6.	Úpravy o ostatní nepeněžní operace	10	0	0
A. *	Čistý peněžní tok z provozní činnosti před zdaněním a změnami pracovního kapitálu	11	68 655	29 830
A. 2.	Změna stavu pracovního kapitálu	12	24 338	64 800
A. 2. 1.	Změna stavu pohledávek, časového rozlišení aktiv a dohadných účtů aktivních	13	-21 195	2 113
A. 2. 2.	Změna stavu závazků, časového rozlišení pasiv a dohadných účtů pasivních	14	57 295	68 681
A. 2. 3.	Změna stavu zásob	15	-11 762	-5 994
A. 2. 4.	Změna stavu krátkodobého finančního majetku	16	0	0
A. **	Čistý peněžní tok z provozní činnosti před zdaněním	17	92 993	94 631
A. 3.	Vyplacené úroky	18	-3 463	-3 860
A. 4.	Přijaté úroky	19	1 802	1 938
A. 5.	Zaplacená daň z příjmů	20	-2 569	0
A. 6.	Přijaté podíly na zisku a dividendy	21	0	0
A. ***	Čistý peněžní tok z provozní činnosti	22	88 763	92 708
	Peněžní toky z investiční činnosti	23		
B. 1.	Výdaje spojené s nabytím stálých aktiv	24	-8 857	-13 935
B. 2.	Příjmy z prodeje stálých aktiv	25	731	572
B. 3.	Zápůjčky a úvěry spřízněným osobám	26	0	0
B. ***	Čistý peněžní tok z investiční činnosti	27	-8 125	-13 363
	Peněžní toky z finančních činností	28		
C. 1.	Změna stavu závazků z financování	29	-93 680	-67 804
C. 2.	Dopady změn vlastního kapitálu	30	0	0
C. 2. 1.	Peněžní zvýšení základního kapitálu	31	0	0
C. 2. 2.	Vyplacení podílu na vlastním kapitálu společníkům	32	0	0
C. 2. 3.	Další vklady peněžních prostředků společníků a akcionářů	33	0	0
C. 2. 4.	Úhrada ztráty společníky	34	0	0
C. 2. 5.	Výdaje z kapitálových fondů	35	0	0
C. 2. 6.	Vyplacené podíly na zisku a dividendy	36	0	0

Ozn.	TEXT	Číslo řádku	Běžné účetní období	Minulé účetní období
a	b	c	1	2
C.***	Čistý peněžní tok z finanční činnosti	37	-93 680	-67 804
F.	Čistá změna peněžních prostředků	38	-13 042	11 541
R.	Konečný stav peněžních prostředků	39	2 272	15 314

Zpracováno v souladu s vyhláškou
č. 500/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

PŘEHLED O ZMĚNÁCH VLASTNÍHO KAPITÁLU

ke dni 31.12.2023
(v celých tisících Kč)

Ozn.	TEXT	Číslo řádku	Stav k 31.12.2019	Zvýšení	Snížení	Stav k 31.12.2020	Zvýšení	Snížení	Stav k 31.12.2021
a	b	c							
A.	Vlastní kapitál [Σ A.I. až A.VI.]	01	104 697	-10 697	10 047	104 047	37 241	651	141 939
A. I.	Základní kapitál [Σ A.I.1. až A.I.3.]	02	31 086	0	0	31 086	0	0	31 086
A. I. 1.	Základní kapitál	03	31 086	0	0	31 086	0	0	31 086
A. I. 2.	Vlastní podíly (-)	04	0	0	0	0	0	0	0
A. I. 3.	Změny základního kapitálu	05	0	0	0	0	0	0	0
A. II.	Ážio a kapitálové fondy [A.II.1. + A.II.2.]	06	0	0	0	0	0	0	0
A. II. 1.	Ážio	07	0	0	0	0	0	0	0
A. II. 2.	Kapitálové fondy [Σ A.II.2.1. až A.II.2.5.]	08	0	0	0	0	0	0	0
2. 1.	Ostatní kapitálové fondy	09	0	0	0	0	0	0	0
2. 2.	Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků (+/-)	10	0	0	0	0	0	0	0
2. 3.	Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací (+/-)	11	0	0	0	0	0	0	0
2. 4.	Rozdíly z přeměn obchodních korporací (+/-)	12	0	0	0	0	0	0	0
2. 5.	Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací (+/-)	13	0	0	0	0	0	0	0
A. III.	Fondy ze zisku [A.III.1. + A.III.2.]	14	1 328	0	0	1 328	0	0	1 328
A. III. 1.	Ostatní rezervní fondy	15	1 328	0	0	1 328	0	0	1 328
A. III. 2.	Statutární a ostatní fondy	16	0	0	0	0	0	0	0
A. IV.	Výsledek hospodaření minulých let (+/-) [A.IV.1. + A.IV.2.]	17	82 331	-10 047	0	72 283	-651	0	71 633
A. IV. 1.	Nerozdělený zisk nebo neuhrazená ztráta minulých let (+/-)	18	82 331	-10 047	0	72 283	-651	0	71 633
A. IV. 3.	Jiný výsledek hospodaření minulých let (+/-)	19	0	0	0	0	0	0	0
A. V.	Výsledek hospodaření běžného účetního období [ř. *** VZZ]	20	-10 047	-651	10 047	-651	37 892	651	37 892
A. VI.	Rozhodnuto o zálohové výplatě podílu na zisku (-)	21	0	0	0	0	0	0	0